

II.
C.22139.
1/2103

22139. II. C. f. 2

W.

14
Sich in Druck z. Hand Andele v. C. Willmaroch in Saitzger.

ECCE HOMIN.

SVETI POST

ali

premifhljevanja in molitve

v vsaki dan

svetiga fhterdefétdanjfkiga

pôsta.

Is nemfhkiga zhaftitljiviga Gospoda

Mihaela Hauberja

pofovenjene.

S' dovoljenjem visokozhaftitljiviga Ljubljanskiga Škofiſtra

V Ljubljani 1847.

V saloshbi in na prodaj per *Janesu Giontinitu*,
bukvarji.

Natifnil Jos. Blasnik.

1870

1870

1870

1870

1W-03000 6884

Molitve

na vsaki dan svetiga pósta.

Pepelníza.

Zerkvena molitev. O Bog! kdór se pred tabo ponísha, sadóbí gnado per tebi, in kdor svoje gréhe pokorí, vtólashi tvojo jéso. Uslíshi nášho prošnjo in slij zhes svoje flushabnike, kateri sdaj svojo glavo s pepelam potréfajo, obilni shégen svoje gnade. Napolni jih s duham spokornosti in pokóre; dodéli jim, zhefar s modróstjo prošijo; vterdi v njih, kar prejamejo, in ohrani, kar doféshejo, po Jesufu Kristufu, Gospódu nášhim. Amen.

Všigamogózhni, vézhni Bóg! Ninivítam, kéteri fo v obléki shalostí in v pepélu pokorili se, si odpúshenje gréhov mílostljívo dodéлил, dodéli tudi nam, de se pokorimo, kakor oní, in odpúshenje svojih grehov dofésheмо, po Jesufu Kristufu, Gospod nášhim. Amen.

O Bóg! vterdi svoje vérne, de sveti póst vrédno sazheje in v svoje povelizhanje konzhajo, po Jesufu Kristufu, Gospódu nášhim. Amen.

Molitev in spremíshljevanje v póstu.

Všigamogózhni, vezhni Bóg! s poníshnim poglédam k tebi sdaj fhtérdefétdanjfki póst prasnújemo, v svelizhavni spominj in k póshnemanju tístiga pósta, s katerim nam je nášh ljubi Gospod in Svelizhar *Jesuf Kristuf* sgled dal. Daj mi, o Usmiljeni! gnado, de to *zerkveno póstno sapoved* v Jesufovim duhu in po namenu zerkve fposnam in prav spolnim. — Tvoj boshji Šin náš je uzhl: „*Ne kar v usta gré, omádesheva*

zhloveka, ampak kar is uft gré in is hudobniga ferza pride.“ Sdershimo fe po sapovedi tvoje svéte zerkve *nekterih jedi in krotimo svojo jéshost*, ne kakor de bi se bali s témi jedmi fe omadeshevati, ne kakor de bi mislili, de s svojim postam tebi, o Bog! vftreshemo ali de s tem unanjim pomozhkam pomankanje notranje zhednosti nadoméstiti samoremo. Švetejšhi namen imá tvoja zerkev, ktero tvoj Duh vodi.

Ne potrebni, ampak obilni shivesh naj teléfu odvsamemo. S lastno fkufhnjo nej fe uzhimo, kako malo zhlovefka natura potrebuje, de preftane; in kako lakomna je pošeljivoft v všim, kar hózhe iméti. S sdershanjem od — na febi — perpušhenih rezhi fe moramo vaditi, fi s stanovitno sveftoftjo prepovedane in gréfhne rezhi odrezhi. S sateranjem mefá, ktero fe vedno soper nafho boljshi naturo vsdiguje in bojuje, nej fe duh vterdi, in na perotah pobóshnosti, molitve in spremifhljevanja nej fe toliko prosteje povsdigne, kolikor ga breme telefa k semlji tlazhi.

Pokorfhina ti je prijetnifhi, kakor darovi. Ti ne gledafh na velikoft ali majhnoft dela, ktero opravljamo, ampak na pokorfhino in profto ljubésin, ktera naf per delu vnema in k delu ravná.

Vtifni svoje postne postave globoko v moje ferze. Govori, o Gospod! tvoj hlapez poslušha.

„Špreobernite fe — tako govorifh — spreobernite fe k meni s zelim ferzam v pôftu, joku in shalofsti: in rastergajte svoje ferza, ne pa svojih oblazhil! Sapuští nej hudobnesh svojo pót in nepravizhni svoje naklepe, in verne nej fe nasaj

h Gospodu, in ufmilil se ga bó; verne nej se nasaj k nashimu Bogu: sakaj rad je perpravljjen odpuštiti. — **O**dlomi lazhnimu od svojiga kruha, reveše in popotnike pelji v svojo hišo; in zhe vidish nasiga, ga oblézi. To je post, ki ga jes svolim, govori Gospod.“

— **R**efnobno — to so dnovi svelizhanja, pokore, molitve in kerfhanfke dobrotnosti. — **K** temu svetimu namenu hozhem post oberniti. *Hozhem* o Bog; daj, de kar hozhem, tudi storim — odvesati se hozhem od nezhimernost, katerim sim bil dosdaj — oh, le pre rad — vdán; iti hozhem sam v sebe in vest hozhem sprashevati, de svoje grehe in pregréhe sposnam, obshaljujem in se s tvojo gnado poboljšham. **B**ersdati hozhem svoje mesó in s zhuvanjem in s ojštrostjo oblást duhá v sebi vterditi. **O**bilnost, katero telesu odvsamem, nej mi perpomore, se svojimu blišnjimu dobrotniga fkasati. „*Zhista in neomadshavana slushba boshja je per tebi, nebeshki Ozhe! vdove in srote v njih revshini obiskati, in se svetu zhistiga fkasati.*“

Boshji Svelizhar! ta svéti postni zhas je posebno hvaléshnimu premishljevanju tvojiga svétiga terpljenja in tvoje smerti posvezhen. **O** ti nedolshno jagnje boshje — katero vsiga svetá gréhe nófish — kako, kako te zhem v teh svetih dnevih tudi le nekoliko vredno zhasiti? **K**ako se ti zhem sa tvojo vezhno, vse svelizhajozho ljubésin sahvaliti? **K**ako sadošti sposnati nefkonzhno zéno tvojiga terpljenja in tvoje smerti? **K**ako te

doſti ſveſto naſledovati v tvoji junafhki poterpeſhljivoſti, v tvoji pokorſhini! V tvojim proſtim ſaupanji v **Bogá**, v tvoji nar prijaſniſhi ljubesni zló do tvojih ſovraſhnikov in krishavzov? — **O** ti boſhja poterpeſhljivoſt v zhlovéſhki podóbi, napolni me vſiga ſhe s ſvojim **Duham**, de ſi tvoje ſveto terpljenje in ſmert prav ſhivo pred ozhi poſtavim! raſſvitli me, o ti **Œródnik** boſhji! raſſvitli me, de *ſad* tvoje ſmerti, *zeno* tvoje prelite kervi, *obilnoſt* tvoje ljubesni prav ſpoſnám in te tudi ljubim, in ſe tebi darujem, ker ſi ſe ti ſa moje gréhe, ſa mene ſgubljenja daroval, de odpuſhjenje, gnado in vezhno ſhivljenje doféſhem!

Gospod, ti vſe véſh; véſh tudi, de te ljubim. **Posnaſh** pa tudi moje ſlaboſti. — **O** ti mozh ſlabih — ſkaſhi ſe mozhniga tudi v meni, de mi ti ſveti dnovi v ſpominji oſtanejo, in ſvojo ſvelizhanvno mozh v meni pokaſhejo! — **Vdeleſhi** me ſvojiga ſvetiga terpljenja in ſmerti! **Daj**, de grehu odmerjém, kakor ſi ti v ſbrifanje gréha umerl, de bom deléſhin tvojiga velizhaſtniga vſtajenja in tvojiga ſvelizhanja v deſheli ſvitloſti. **Amen.**

Mafhne molitve v poſtu.

(Is piſem **Tomasha Kempzhana**.)

1. Ljubesnivi **Ozhe!** poglej is ſvojiga ſvetiſha, is ſvojih viſókih nebéf na tebi perjéten dar. Glej preſvéti dar tvojiga ediniga **Œinú**, ki ti ga ſa naſ daruje. **Sakaj** on je pravi vé-

liki mafhnik, ki ni ptujiga darú, ampak svoje lafno teló dal umoriti na altarji krisha sa shivljenje fvetá. Bodi mi tadaj danaf grefhniku milofliv po tem svelizhavnim daru. Daj fe mi revnimu, filno neftanovitnimu in gréfhnimu zhloveku isprofiti, ki nifim vréden nebél poglédati in po semlji hoditi, ker fim te svojiga fivarnika prevelikrat rasshalil, velikrat s djanjem, s govorenjem in s miflimi tvoje sapovedi nefpofhtljivo in neumno prelomil: in fim satorej po pravizi tvojiga nar vezhiga ferda in fovrashtva vfih fivari vréden. Sakaj kadar grefhnik tebe rasshali in savershe, mu je, fe vé, po pravizi vfa natura nafpróti.

Ali vfigamogozhni Gofpod, in Bog vse tolashbe, ufмили fe me svojiga hlapza, ki fe is dnà svojiga ferza kefám in fvoj gréh obshaljujem, ker fim is nizh vftvarjen, v grehu fpozhet in kakor flab zhlovek padel. Bodi mi milofliv, o Gofpód! bodi mi milofliv. Škashi ufmiljenje sapravljivimu finu, ki fe je od fvinjfkkih pomij k tebi vernil in ki pred fedeshem tvojiga velizhaftva ftoji, in od jutra do vezhéra ufmiljenja prófi dokler rôfe gnade ni, in deshja tolashbe na semljo mojiga ferzá, ki fe je shé pofufhilo in je od tolikanj grehov oflabélo. Savoljo famiga febe nagni k meni svoje uho, o moj Bog! in uflišhi mojo profhnjo. Štori zhudo svojiga ufmiljenja, ki refhujefh tifte, kateri v té saupajo. Vem, de ñe boh savolj mojih dél ftoril, zhe jih je tudi kaj, ampak savolj svoje dobróte, o Gofpod! ki je nefkonzhna. Nar bolj pa me uflišhi po posebnim saflushenji tvojiga preljubiga

Šina Jesufa Kristufa, ki je bil sa grešnike krišhan in umorjen, de je s svojim terpljenjem vŝih gréhe isbrifal.

2. Špomni fe, ljubi ljubi Ozhe! njegove neisrezhene ljubesni, kakó fe je umoriti dal, de je svoje ljudŝtvo oshivil, ki si ni nizh persanéfel, de lé grešnikam v pogubljenje obfojenim vezhno persanefesh.

Špomni fe njegoviga pregrenkiga terpljenja, kako teshke in sa-nj fkorej nespodobne rezhi je nase vsél: Kako fe je od sjutraj do svoje smerti na krishi sa zhlovéfhki rod trudil, in prelivaje svojo kri k tebi sa spravo grešnikov vpil, de bi prijatle is sovrashnikov napravil in is svojih béshzov boshje otroke.

O nar vikŝhi, nar zhaŝtitljivŝhi in vse hvale vrédni Ozhe, danaf poŝtavim préd-te vse snamnja terpljenja tvojiga ediniga Šina, in proŝim vŝih tvojih marternikov, ki so njegovo terpljenje posebno poŝnémati, nej proŝijo sa naf. Poglej in sposnaj, zhi gave so te vekomej prezhaŝtitljive snamnja. Glej krish, shebli, fuliza, shelzh, terŝt, goba, pljunki, bizh, ternjeva krona, kervavi pót, saushniza, fhiba, verv, ŝteber, béla obléka, fhkerlát in fuknja is zeliga. To je predraga liŝhpa in kraljevi bander, s kterimi je perŝhel tvoj edini Šin v našho zhlovéfhko naturo vojfkovat fe s nevidnimi oblastmi. To je vojfkino oroshje, s kterim je smert premagana in zhlovéfhka natura reŝhena bila.

Po tém blashnim in zhaŝtitljivim snaminji mi tadaj odpuŝti vse moje gréhe. To prezhaŝtitljivo in salo oroshje mi bódi posebna mózh so-

per vse pregréhe in fkufhnjave. Bodi mi tako shaloften in objokovanja vreden rasgled, v fakedanji isgled in moji dufhi nar flajfhi tolashba.

3. Prejmi, pefveti Ozhé, hvaljni dar darovaniga teléfa fvojiga Šina, ki fi ga fi ti fam perpravil, in v vezhno sadoftilo, ozhifiti vse v djanji in v miflih ftorjene in pervóljene gréhe, vrédniga in sadofti iméti hotel. Prejmi danaf tudi mene v fveti daritvi, ker je ni fvetejfhi in boljfhhi od te, ki fe ti vfaki dan s zhaftjo v mafhnikovih rokah sa shive in mertve in sa vse nafhe potrebe daruje.

Bodi to meni in vřim, kateri fo fe mojim profhnjam perporózhili, k pridu, katerih potrebe in vera fo ti snane, nej bodo per téj ozhitni flushbi boshji ali pa ne. Nej pridejo k tebi njih profhnje in njih poboshnoft, nej jim pomaga k svelizhanju neisrezhena pomozh in fad fvetiga sakramenta, ki je od Bogá poftavljen, in ga ne gré po zhlovehko zeniti, temuzh poboshno zhaftiti, v véri moliti, svefto verovati in do konza fvetá obhajati.

O predragi in prefladki dar, kteriga je tebi vezhnimu Ozhétu sa naf daroval tvoj vezhni Šin, ki je fam pravi, shivi, svelizhavni, edini in popolnoma dar, ki je bil fam veliki mafhnik bres madesha, fvét in bres vfiga gréha, kterimu ni bilo treba pred sa fe profiti in daritve po poftavi opravljati, ampak je sa grefhnike krive fmerti enkrat umeraje profil, ki nifo v vfih ftvaréh nizh iméli in najdli, de bí fvoje dolgé poplazzhali. Torej ne obupam in nebom nikadár

obupal odpušhenje in sdravje svojih gréhov sadobiti, kolikorkrat se me gréh prime.

Sakaj najdel sim ga, h kterimu mi je sdaj po sdravje iti in po sdravje vfelej pertezhi. Vém, kjé je moje upanje in vsa moja tolashba, ker imám v terpljenji in v ranah svojiga Gospoda Jesufa Kristufa studenez svelizhanja in zél šteber svojiga upanja obilno.

Hvaljen bodi v všim, mój Bóg, sa tolikfhne in tako neisrezhene boshje dobróte, ki si mi jih dodelil. Sakaj s temi me silno vnamešh tebe in tvojiga preljubiga Šina hvaliti.

4. Ali, o moj preljubesnjivi Ozhe! kaj hozhem storiti, ker v febi nizh darú tvoje milosti vredniga ne najdem? Pa, dobrótljivi Ozhe, zhi-gar so vsi dobri darovi, vem, de nizhefar ne potrebuješh, in si sam febi sadosti.

Dam ti tadaj nekoliko, pa malo; kar bi se v mojih rokah vtegnilo pogubiti, hozhem tvoji ljubesni darovati. Sakaj tebi darovano oftane boljsh in mu vunder tudi plazhilo ne bo odfhlo, kdor ti tako radovoljen daruje.

Ako bi se ti kdo nepomishljeno upal darovati, bi se mu, se vé de, ti vrazheval, in bi se sgodilo, kar je naša glava govorila: Dajte in se vam bo dalo.

Ponishaj se tadaj sdaj, glej, radovoljno ti darujem sam sebe, prejmi me, zhe se ti sdi, v tvojo škerb isrozhim saupljivo svojo dušho in svoje teló. Tudi svojo lastno voljo (memo ktere ti ni tolstifhiga darú) ti odflej in v prihodnje is zeliga in voljniga ferza dam, kakor ti je tvoj preljubi Šin, našh Gospod Jesuf Kristuf svojo

voljo isrózhil, in v svojim satajenji nam sveli-
zhanje sadóbil in s svojim kratkim in popolnoma
naukam vérnim, kateri ga posnémajo, podobo dal
rekózh: Moj Ozhe, ne kakor jes hozhem, am-
gak kakor ti: tvoja volja se sgódi.“

5. Po tem isglédu tadaj filno opominjan se
po tvojim navdihu in s tvojo pomozhjo vnovizh
odpovém in odkrisham vsimu posvetnimu. Me-
féno posheljenje fovrashim, vse djanje ni nap-
zhne svéte hudobniga duhá savershem, v tvojo
flushbo se obljubim, tebe se ves zhaf svojiga
shivljenja dershati shelim in prézej to poboshno
storiti fklénem.

De pa tvojo voljo fhe bolj spolnim, glej,
sim perpravljen svojo s pravo pokorfino vflhibiti,
ktero sim ti fkasati dolshan, in svojo voljo tvoji
podvrézhi. Sakaj zhe sim Kristufovimu glafu
pokóren, sim tebi pokóren. Kakor otrok tadaj v
Kristufu prerójen se dam v roke njemu, ki se je
roki svojiga kerfznika ponishno vklonil, de nej
s menój ravná.

Tudi bom svetam in sapovedam svojih bratov
s vfo ponishnostjo in s pobóshno ljubésnijo pokó-
ren, ker sposnam, de bo svetejfhí in velikomozh-
nejfhí od mene; po pravízi jih bom boljfhí mislil
od sebe, ki sim fhe tako nepopolnoma.

6. Tebi pa, ki ti je ta moja nepopolnamost
snana, se svojih flaboft spovém, in te s velikim
obshalovanjem pomozhi sdravfhiga premisfljevan-
ja prosim, de me tvoja predobrótljiva roka, ki
vse flaboft osdravflja in vse nesmoshnofti pokrep-
zhuje, v moji révfhini ne sapuflti. Po ravno tistim
Gospodu nafhim Jesufu Kristufu.

Poshegnaj me vřigamogozhni, Ozhe †, řinu †, in řvetiga Duh †. Amen.

Molitev po řvétu mařhi.

Sahvalim fe ti, preljubesnjivi Ozhe! s poboshnim řerzam, de ři me vezherje Jesuřove, in řpominja njegove řmerti vdelařhil. — Odpuřti mi vse řtorjene grehe mlazhnořti in nepasljivořti. Pred tvojim řpreřvetim oblizhjem terdno řklenem, tvojięa Edinorojeniga v vřih rezhéh pořnemati in njeřmu, kolikor mi je mogozhe, podoben biti, de tako řad tega veliziga in řvétiga daru sadobim. Dodeli mi gnado, ta řklep řpolniti, po ravno tiřtim Gořpodu nařhim Jesuřu Kriřtuřu, řřinu tvojim.

Molitna ura o pořtnih nedeljah.

Kriřtuř je řprava nařhnh grehov, pa ne řfamo nařhnh, temuzh grehov vřiga řvetu. I. Jan. II., 2.

Uvod: Gořpod! odpri moje řhnablje, in moje uřta bodo tvoje hvalo osnanovale. — O Bóg, hiti me otét, Gořpod! tēzi mi pomagat.

I. Pozhařhenje. Edinorojeniga řřina boshjięa in Marie, ki nař je ljubil in od nařhnh grehov opral s svojo kervju, moli, o moja duřha, v naręglobozhejřhi ponishnořti. Nařhimu Gořpodu Jesuřu Kriřtuřu, ki nař je odreřhil od kletve pořtave, ker je nařhe grehe na ře vsel, prineři, o moja duřha! vezhno hvalo in neřkonzhno sařvalo. Nařhimu Svelizharju Jesuřu Kriřtuřu, ki je nařhe grehe na řvojim řshivotu na řefu kriřha nořil, de bi grehu odmerli in pravizi řshiveli, daruj, o moja

dufha! hvaljni dar ferzhne ljubesni, in mu sapoj hvaljno pesem s vsemi angelji in svetniki: Svet, svet, svet je Gospód! vřigamogozhni Bóg! Gospod nebéfhkih trum! nebefa in semlja fo polne njegove řvitlořti, velizhařta in zhařti! Zhařt bodi Bogu Ozhétu i. t. d.

II. Hvaljna pésem. Sahvalimo fe ti, Gospod **Jesuf Kristuf!** de si sa naf umerl in nafhnh grehov teshko breme na krishi nafe vsél, — osri fe milořtivo, o řin boshji! na naf is fedesha svojiga Ozheta! Tvoja řveta in draga kri pomagaj vselej vřim ljudém. — řpravnik, **Jesuf, řin boshji,** sdaj po sařromovanji in sanizhevanji povifhan! bodi nam perbeshalifhe v fili in nafha tolashba tudi enkrat v řmerti! — **Rasvéřhi** grehov terdo véř in pomoli nam svojo milořtivo roko! Pomagaj nam v krishnh poterpeshljivim biti! Tvoja řmertna britkořt naf vterdi! — **O Jesuf!** nafhe saupanje! Ne saversi naf! Ne sapuřti naf! Pomagaj nam grehu soperřtati in po řmerti v řhivljenje priti! — Sa naf si umerl, sahvalimo fe ti! Tebi řhivimo, tebi umerjemo. **Odreřhil,** febi odreřhil si naf! Tebi řhivimo, tebi umerjemo!

III. Psalm pokore. Uřmili si me, o Bóg, po svoji veliki milořti, in po obilnořti svojiga uřmiljenja sbrifhi mojo hudobijo. Operi me bolj in bolj od moje krivize, in ozhifhi me od moje pregrehe, de bom, o **Narřveteřfhi!** zhiřt pred tabo. Sakaj řposnam svojo pregreho in moji grehi fo mi vedno pred ozhmi. Tebi řamimu řim greřhil, pred tvojim ozhmi řim hudo řtoril, o **Gospód;** pa ti odpuřtiřh po svoji besedi; ti si sveřt in pravizhen, kadar řodifh.

Oh glej! v hudobiji sim rojen in v grehu me je moja mati spozhela. Ker resnizo ljubish, me nisi v tamoti puštil. Nesnane skrivnosti svoje mo-drošči si mi rasodel.

Pokropi me s tišto kervjó, katero si na krishi pretil, in bom ozhifhen in bom bolj bél ko snég. Daj mi besedo tolashbe slišhati, in moje serze se bo radovalo in poterte kofci bodo od veselja po-fkakovale. Oborni svoj obras od mojih grehov, in sbríšhi vse moje krivize. Vstvari v meni, o Bog! zhišto serzé, in ponovi v mojim oferzhji praviga duhá, ki me tebi podobniga stori. Ne saversi me vezhno spred svojiga oblizhja, in svo-jiga svétiga Duha mi nikar ne odvsemi. O do-déli mi spet veselje, katero sim nekadaj v tebi v-shival, ker si ti moj Svelizhar! V tištim svetim duhu praviga kristjana me poterdi. O de bi sa-mogel vse hudobne tvoje poti uzhiti! O de bi se grešhniki od mene pôduzheni vsi k tebi spreober-nili. Obvari me, o Bog! moje svelizhanje, de ne padem nasaj v gréh, in moj jesik bó tvojo dobroto s veseljem hvalil. Gospod, odpri moje shnable, in moje ušta bodo tvojo hvalo osnano-vale.

Zhe ti, kakor nekadaj v štarim sakónu, she darovi dopadejo, kako rad bi te s shganimi da-rovi in s darovi mirú zhaštil; pa ti jih nezhešh. Duh, ki se savoljo grehov pred Bogam kešá, je dar, kteriga hozhe. Štertiga in pobitiga serzá, o Bóg, ne sanizhujesh. Tudi mojiga ne bošh sanizheval. Poloshim ga na altar k daru tvojiga Šina, ki ti neskonzhno dopade in naf s tabo spravi.

IV. Špremishljevanja o Jesufovim terpljenji.

1. Sakaj je hotel Jesuf terpéti? Kaj je tebe, o nebeski prijatelj ljudi! premoglo, da si se radovoljno v narštrafhnejših terpljenjih in v nar bolj sanizhljivo in britko smert podál? Oh! tvoja neisrezhena ljubésin, tvoja ljubésin do naš ubósih sgubljenzov. Kopernéli smo v sanizhljivi fushnosti gréha in v verigah vezhne smerti. Šveta pravizhnost boshja naš je mogla tepsti ali pa sadoštilo iméti, ki je bilo vredno njeniga velizhastva. Prevsél si ti; o zhefheni Bog in zhlovek! to veliko sadoštenje is ljubésni do naš. Tebi je Ozhe grehe vsih ljudi naloshil! in tebi je bilo namenjeno, terpéti sa vse, s zhimur smo se mi s svojimi gréhi sadolshili, tvoje bolezhine bi naš mogle rešiti is neisrezhene revfhine gréha; tvoje rane bi bile mogle osdravit naše dušhe od bolesin; tvoja kri bi bila mogla biti naš odkupni denár, tvoja smert naše shivljenje. Tebi se nam je tadaj sa vse sahvaliti. Ti si v rešnizi naš odrešhenik. Po pravizi si smel rézhi: „Nihzhe svojih bolj ne ljubi, kakor kdór sa - nje shivljenje dá.“ —

O moj ušmiljeni Jesuf! kako serzhno se ti moram sahvaliti, kako serzhno, kako gorézhe te moram ljubiti, zhe pomislim, da bi bil bres tvoje ušmiljene, boshje ljubésni pogubljen, in da sim sdaj po tebi s Vřigamogozhnim spravljen in njegov otrok! Kako možno me mora špremishljevanje tvojiga terpljenja in tvoje smerti s ostudnoštjo do gréha in s ljubésnijo do zhednosti napolniti; kako gorezhe me mora ljubésin opominjati, v tvoje stopine stopiti in tebe nasledovati! Daj mi svojo gnado, da odsihmal nikolj ne néham, s zélo dušho

tebe ljubiti in tebi s poboshnimi djanji vfaki zhaf svojiga shivljenja darovati! Amen.

2. Kaj je Jesus terpel? O moja dusha! glej svojiga ufmiljeniga Svelizharja v smertni britkosti na Oljfhki gori, kako mu kri po terpezhim shivótu lije; kakó ga njegov lastni uzhenéz foverashnikam isdá; kako ga neufmiljenzi terpinzhijo, ga v obras bijejo in ga od eniga sodnika do drusiga vlazhijo! glej, kako ga nevréden oblastnik s belo obléko saframuje, kako njegov sveti shivot s fhibami in s ternjem ranijo, kako ga njegovo lastno ljudstvo, kterimu je toliko nefhtétih dobrót fkasal, ktero bi bil tako rad réshil, v flepi slobi krishati sheli! Premishljuj nedolshno jagnje, kako, bres de bi ufta odperlo, krish na svojo ranjeno ramo sadéne in nefe na Golgota, kakó si voljno pufti roké in nogé prebósti, in sdaj tukaj vífi — tri ftrafhne ure safmehovan in sanizheván, bres tolashbe, v neisrezhenih bolezhinah, s ftrafhno shejo, dokler ni vse spolnjeno, in se zheshenja vredno oblizhje, v ktero Angeljni samaknjeni gledajo, v smerti nagne! To vse je tvoj ufmiljeni Jesus sa tebe terpel, ker te je ljubil in svelizhati hotel; tebi je njegova kri veljala. O Jesus, kdo bi bil jes, zhe bi me taka ljubésin neomezhila! Ljubiti te hozhem in fe ti s poboshnim shivljenjem sahvaliti. Amen.

3. Kako je Jesus terpel? Terpel si, o moj Svelizhar, ker je tvoja volja bila, tvoje terpljenje in tvoja smert fta bila radovoljni dar v odre-fhenje naf vfih. To si ti sam pokasal, ko je befeda tvoje vfigamogozhnosti zelo trumo saniker-nikov, ki fo te vjeti hotli, na semljo trefhila

Ako bi ne bila tvoja volja bila umréti, oh! na eno famo profhnjo lé do Ozheta bi te bilo vezh ko dvanajst legionov angeljonov obstopilo, kateri bi te bili molili in mashevali se sa tebe. Pa s poboshno voljnostjo si bil pokoren vezhni pravizhnosti noter do smerti — do smerti na krishi: sprasnil si do sadnje kaplize kelih svojiga terpljenja in umerl is ljubesni do naf, ki smo smert saflushili, de shivimo!

4. *Kako nej se svojimu odreshniku sa-hvalim?* O moj boshji dobrótnik! kaj sim ti sa tako neisrezhenó ljubesin dolshan? — Samo de te tudi ljubim, de sim ti hvaléshin, v tvojo sveto voljo vdan in tvojim svetim sapovedim pokóren, po pravizi od mene térjash, in to hozhem s vfo mozhjo in s veseljem storiti. Šlab in posvéten zhlovek sim réf; vem pa vunder, de me s svojo gnado rad podpérafh; nej spolnovanje tvojih sapoved moji sprideni naturi teshko stane, sej mi bo tvoja boshja pomózh in moja ljubésin do tebe pomagala.

S ponishnim in saupljivim ferzam te pro-sim tadaj, o Jesus! podperaj mojo flabost s svojo gnado, de te fkosi vse svoje shivljenje ferzhno, v djanji in zhes vse ljubim; de s veselo goré-zhoftjo vse storim, kar si mi sapovedal; de v fakh dan svojiga shivljenja svoj krish voljno sadénem in tebe nasledovam, ti tako svojo hvaleshnost pokashem in kakor svést uzhenéz pred tvojim oblizhjem hodim in svelizhanje dofeshem! Amen.

V. *Šédem prôshinj k terpézhimu Svelizharju.*

Perva profhnja: prave ponishnosti.

Boshji Odreshnik! kateri si se savoljo mene

do smerti na krishi ponishal, uflifhi mojo molitev polno saupanja in vřadi v mojo duřho pravo, odkritoferzhno ponishnost, bres ktere nobena zhednost nesamore obřtati. Daj mi řposnati, kako ubóg, řlab in nesmóřšen de řim in kako ře moram sa vse, kar řim in kar imám, řamo tvoji nefkonzhni dobróti sahvaliti, de ře moje řerze nikóli ofřabno ne prevsame. Amen.

Druga prošnja: kerřhanřke dobrosřeljnosti do blišnjiga.

O Jesuf! is ljubésni do naf ljudi ři ře v řmert daroval, in kdor hozhe tvoj uzhénez biti, mora vse ljudi ljubiti, kakor ři jih ti ljubil; řakaj na tém zheřh řposnati, de řmo tvoji uzhénci, zhe imamo ljubésin. Daj mi gnado, de to řnaminje tvojiga uzhenza nóřim, de bres nevořljivosti, řovrasřtva ali hudosřeljnosti vřakimu řvoje is řerza pervořhim, ře s veřélimi veřelim in s řhalořtnimi řhaljujem; de bres řamopridnosti řomagam, kjér mi je mogózhe, de ře řapušhenih uřmilim in terpézhe ořhivřjam in tako tebe řofnemam, nebéřhki Ožhe! ki puřřih řvoje řolnze řijati in deřja dařh pravizřnim in greřhnikam. Amen.

Tretja prošnja: prave zhiřtoři.

O mój boshji Ođreřhenik! řvojo kri ři is nefřtetih ran řame preřival; řame ři na krishi umerl; řes pa bi řamogel tako nefřamen biti, de řim ře s nezhiřtniki řpezřal? — řavoljo mořih hudobij ři bil ranjen, řavoljo mořih greřhov toľzen, ři moje grehe na řvojim řhivotu na řeřu krisha nořil, de bi řes mir řadobil: in řes bi řa-

mogel tako mersel biti, de bi zéno tvoje kervi sanizheval, in nehvaleshen, de bi svoj shivot v fushnost greha dal in si tako strafhno sodbo perpravljaj? — **O** moj preljubesnivi **Jesuf!** pomagaj mi, de s vfo fkerbjo in sbujeno vestjó zhujem in se greha nezhistofti varjem ter nikolj ne posabim, de je moja dusha po tvoji podobi vstvarjena in moje teló prebivalishe tvojiga sve-tiga **Duhá,** kteriga ne smem s nikakorfhno nezhistoftjo omadeshevati. **Daj** mi mozh v fkuftnjavah, otmi me is nevarnost sapeljivofti in pohujfhanja, de zhift in neomadeshevan pred tvojim oblizhjem hodim. **Amen.**

Zheterta profhnja: kerfhanfke smérnofti.

Boshji Spravnik! ki si bil na krishi v strafhni sheji s shelzhem napojen, prosim te, vari me hudiga nagnjenja k nesmernofti. **Daj** mi pomifliti, de ni moje teló, ktero je umerjózhe, ampak moja neumerajozha dusha shlahtnishe dél mene. **Napolni** me s oftudnoftjo tifte gnufobne lakomnofti, ki zhloveka globoko pod shivino ponisha. **Dodéli** mi, zhefar k ohranjenju shivljenja in sdravja potrebujem, **daj** de to hvaleshno, sadovoljno in modro vshivam, in zhe fim v obilnofti, pravo ubofhtvo in revfhino podperam, de fim tebi enak v shivi ljubésni in se enkrat s teboj fklenem v hifhi tvojiga nebesfhkiga **Ozheta.** **Amen.**

Péta profhnja: prave ljubesni do pravizhnofti.

O presveti **Jesuf!** prijatel nedolshnofti in pravize! savoljo mene si se putil od krivizh-nih in nehvalésnih ljudi sanizhevati in na sad-

nje v smert obfoditi: dodéli mi gnado, de nisim nikolj bres ljubesni, nikolj nepravizhen do tistih, ktere si ti odréfhil, in ktere moram kakor svoje brate, kakor svoje deleshnike vezhniga shivljenja sposnati. Daj, de mi bodo vselej zhednost, shivljenje, zhasht in premoshenje svojiga blishnjiga svéte; daj mi ljubesni polniga mirniga duhá, de rajshi kaj od svoje pravize sgrabím, kakor de se v nevarnost podam, terdoserzhno in nemilo s svojim bratom ravnati. In zhe kako krivizo terdim, mi ti, o moj Odrefhenik, isgled bodi; daj mi tako poboshno poterpeshljivost, kakor je bila tvoja. Amen.

Shefta profhnja: prave krotkoferzhnosti.

O moj Odrefhenik! umerl si, kakor jagnje, ki ga v mefnizo peljejo in ktero uft ne odpre toshbi. Dodeli mi gnade, de si prisadenem ravno tako krotkoferzhnost v febi iméti. Daj, de krivize ali nepravize smotenih ali hudobnih ljudi ali s kerfhanfko ljubesnijo od febe odvrazham, ali pa poterpeshljivo in voljno terpim; pomagaj mi, strafhni strafsti jese in togôte soperstati. Ti si sa svoje morivze Ozheta profil; o daj mi, de me ta sveti isgled vname; vgasni v meni nekerfhanfko posheljenje, hudo s hudim povrazhati! Kakor tvoj uzhenéz, o moj Svelizhar! moram ja storiti, kar si ti storil. Podperaj me s svojo gnado, de odkritoserzhno, gorezhe in s ljubesnijo molim, kolikorkrat me kdo rasshali, kakor si ti molil! Odpušti mojemu rasshaljivzu, o moj Ozhe! sej ni vedel, kaj je storil. Amen.

Šedma profhnja: gnade poboshniga shivljenja.

O moj boshji **O**drefhenik in **S**velizhar! s hvaleshnim ferzam sposnam, de si na semljo pri-fhel, poiskat in svelizhat, kar je bilo sgubljeno. **S**ató si svojo kri in svoje shivljenje daroval, de spravljani s vezbno pravizo in povsdignjeni v zhaft otrók boshjih in deleshev boshjiga kraljéftva v novim shivljenji shivimo. **P**rošim te tadaj ponishno, pomagaj mi, de vse dolshnosti, ktere mi je kakor kristjanu in bratu svojih blishnjih spolnovati, prav svešto spolnujem. **D**aj, de bo vefelje mojiga ferzá, se hudiga varovati in dobro delati, in se is vse svoje mozhi persadevati, svojim blishnjim pomagati. **S**daj je zhaf déla, bojevanja, prisadevanja sa nebéfa; sdaj je ura, si sakladov in saflushenja sa vezhnoft; naberati s tvojo pomozhjo jo hozhem prav modro obrazhati, de samorem enkrat vefel, bogat, tebi dopadljiv svoje ozhi satisfniti. **A**men.

VI. Šklep pred Jesusovim krishem, se ref-nizhno poboljšhati.

Jesuf, **Š**in shiviga **B**ogá in **S**velizhar sveté!
Premifhljevanje tvojiga terpljenja in tvoje nefkonzhne ljubesni do mene napolni moje ferzé s hvaléshnoftjo do tebe. **K**ako bi samogel she dalje hudobnimu nagnjenju, spridenim strastim svojiga ferzá, krivizhnofti, s eno besedo, svojimu nagnjenju k vřim hudobijam podlóshen biti, ko vidim, kako neufmiljeno si savoljo mojih gréhov martran bil? **S** britkim obshalovanjem moram sposnati, de sim v svojim pretezhenim shivljenji marfikaj napzhniga storil in se marfikakih gerdih djanj

kriviga naredil. — **O** koliko moram objokovati! kako nehvaléshen sim bil tebi! —

Odpušti mi, o milostljivi **Jesuf!** kar se je zgodilo; k tebi, pod bander tvojiga krisha se hozhem verniti in svojiga poboljšhanje ne dalje odlašhati. Tako mi je, kakor de bi mi ti s glá-fam ufmiljenja in ljubesni klizal: „**O** zhlovešhki otrok! glej, kako sim te ljubil, kako sim kri in shivljenje sa-te daroval! Savoljo tebe sim perfhel v révfhino, savoljo tebe sim umerl, de shivish. Ne bodi mi dalje nehvaléshen, in neufmiljen sam s seboj. V svoje velizhanstvo te hozhem peljati; ne hiti dalje radovoljno v svoje pogubljenje. Perpravljén sim ti odpustiti! pridi lé k meni, pridi k svojimu **Bogu**, ki ti narbolje sheli! **O**trok! pridi k svojimu **Ozhétu!** Tako govorish, o moj martran **Odreshnik!** k mojimu ferzu. Glej, ufmiljeni **Svelizhar!** tukaj sim; ne sapustim te vezh, tvoj krish objamem, vezhno sim tvoj! Vsemi me v svojo milost in ne daj se mi od tebe fhe kadaj lozhiti. **Amen.**

VII. Litanije od britkiga terpljenja Kriftufoviga.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebéshki, vfigamogozhni **Bog,**

Šin vfiga sveta refhnji **Bog,**

Šveti Duh, refnizhni **Bog,**

Šveta Trojiza, en fami **Bog,**

Jesuf, kateri si ponishno v **Jerusalem** fhel,

Jesuf, kateri si svojim uzhenzam nogé umival,

ufmili se naf!

Jesuf, kateri nam kakor shivi kruh mozh dajesh,
Jesuf, kateri naf s svojo sveto kervjó rasveseljuješh,
Jesuf, sa tridefét frebernikov prodan,
Jesuf, na svoji dušhi do smerti shalošten,
Jesuf, kateri si v vertu Getsemani kervav pot potil,
Jesuf, na oljki gori od angelja poterjen,
Jesuf, od Judesha Iškarijóta Judam isdan,
Jesuf, s vervmi in ketnami svesan,
Jesuf, od svojih uzhenzov sapušen,
Jesuf, pred Anasa in Kajfsha poštavljen,
Jesuf, sa uho udarjen,
Jesuf, od krivih prizh toshen,
Jesuf, trikrat od Petra satajen,
Jesuf, kakor hudodélnik Pilatushu isdan,
Jesuf, per Pilatushu krivizhno toshen,
Jesuf, v belim oblazhilo sanizheván,
Jesuf, menj kakor rasbojnik Baraba obrajtán,
Jesuf, neufmiljeno gajshlan in rastepen,
Jesuf, v škerlatast plajšh sanizhljivo oblezhen,
Jesuf, s ternjem kronan,
Jesuf, v sveti obras sapljuvan,
Jesuf, s terštam po glavi tolzhen,
Jesuf, nedolshno k smerti obfojen,
Jesuf, hudobnim Judam v oblast dan,
Jesuf, s teshkim krishem obloshen,
Jesuf, kakor nedolshno jagnje k smerti pelján,
Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flezhen,
Jesuf, na rokah in nogah na krish perbit,
Jesuf, kateri si na krishi sa sovrashnike profil,
Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
Jesuf, od léviga hudodélnika na krishi preklinjan,
Jesuf, kateri si defnimu hudodelniku, ki se je spreob-
bernil, sveti raj obljudil,
Jesuf, kateri si na krishi svojo shaloftno mater uzhenzu
Janesu perporózhil,
Jesuf, na krishi s jesiham in shelzhem napajan,
Jesuf, kateri si vse dopolnil, kar je bilo od tebe pre-
rokovano,
Jesuf, svojimu nebéshkimu Ozhetu do smerti pokoren,

Jesuf, kteri si na krishi svojo dusho v roke svojiga
nebéhkiga Ozheta isrozhil,
Jesuf, kteri si na krishi s nagnjeno glavo umerl,
Jesuf, na krishi s fulizo v ferze preboden,
Jesuf, s zhaštjó s krisha snét,
Jesuf, v tanzhizo savit,
Jesuf, v nov grob poloshen,
Jesuf, kteri si Ozhake is tamniz réfhil.

usmili se nafi

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, sanesi nam, o
Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, uflifhi naf, o
Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, usmili se naf,
o Gospod!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash i. t. d.

V. Molimo in hvalimo te, o Kriste!

O. Ker s svojim svetim krishem si svet odréfhil!

Molitev. Prosim te, o Gospod, osri se mi-
loftivo na to svojo frejno, sa katero se je nash
Gospod Jesuf Kristuf grešhnikam v roke dati in
na krishi umreti hotel; kteri s tebój v edinosti
svetiga Duha shiví in kraljuje Bog od vekomaj
do vékomaj! Amen.

VIII. Švéti krishevi pót.

Posebno v postu ob nedeljah svézher moliti.

Perpravltjanje. Premishlujmo Gospodovo
terpljenje in smert, in ravnajmo se po svelizhav-
nim svétu veliziga Aposteljna, ki govori: „O-
snanujte smert Gospodovo.“ — Kdor si smert
svojiga svelizharja v refnizi in globoko k ferzu

vsame, bo veliko mozh boshje ljubezni, grevinge in saupanja v febi obzhutil. Vdeléshil fe bo fvetiga shegna zerkve, ktera tej molitvi velike odpuſtke deli; terpézhim duſham sna s tem tolashbo dajati, ker tudi na nje s ſvojimi proſhnjami Kristufove ſafluſhenja obrazha. Naſtopimo tadaj s pomozhjo fvetiga Duhá in ſpremjeni od njega in od njegovih fvetnikov krishevi pót naſhiga Odreſhenika, kuſhevajmo hvaleshni njegove kervave ſtopine, in tolashimo in oshivljajmo fe s ſafluſhenjem njegoviga terpljenja in njegove ſmerti. Amen.

Molitev. Vſigamogózhni vézhni Bog! breszhigar pomozhi in napeljevanja nizh dobriga ſtoriti ne ſamoremo, uzhi naſ v britkim terpljenji in v ſmerti tvojiga ljubiga Šina vir naſhiga ſvelizhanja ſposnovati in ifkati; obudi naſ k njegovimu premifhljevanju, in dodéli nam ſavoljo tega pomnoſhenje ſvoje gnade, poboljſhanje naſbih ferz, pravo vdeleſhenje odpuſtkov zerkve, tolashbo mertvim, nam vſim pa vézhno ſhivljenje. Amen.

I. Šhtazijón.

Pilat Jeſufa v ſmert obſódi.

V. Molimo in hvalimo te, o Kriſte!

O. Ker s ſvojim fvetim krishem ſi ſvet odreſhil.

Kriſtuf pokori v tem terpljenji naſhe terde in greſhne ſodbe, s kterimi velikrat boshje, ljubéſni polno ravnanje ſanizhujemo, ali pa nedolſhniga bliſhnjiga obſódimo. Jeſuf pa naſh odreſhenik poſtane, ker obfojenje v vezhno ſmert, ktero ſmo ſafluſhili, na-fe vsame. Kriſtuf ni perſhel ſodit, temuzh shegnat in ſvelizhat.

Bog naš rasvítli, de ga vse svoje shívljenje s hvalo perzhakujemo.

Molitev. Vfigamogózhni, vezhni Bog! s krivizhnim obfojenjem tvojiga nedolshniga Šina si naš od vezhniga pogubljenja odréfhil; uzhi naš, s uftmi in s ferzam sa tó ti hvaleshne biti, in dodéli, de s novimi grehi v drugo sodbo ne pridemo, temuzh de se enkrat med tvojimi svoljenimi na desni strani Jesufa snajdemo. Amen. Ozhe našh. Zhefhena si. Krishani Gospod Jesus Kristuf, ufmili se naš!

II. Šhtazijón.

Jesuf svoj krish na - se vsame.

Molimo in hvalimo te i. t. d.

Krish je snamnje našhíh grehov, snamnje našhe saflushene fhtrafinge; svetó snamnje britkiga terpljenja in smerti našhíga Odreshenika je. Sgodí se, kar je prerok prerokoval: „Savoljo našhíh grehov je bil ranjen in savoljo našhíh gréhov bit; vfi smo safhli kakor ovze; vfaki je svojo pót sgréfhil, in Bog, Gospod je vse našhe hudobije njemu naloshil?

Molitev. Vfigamogozhni vezhni Bog! daj nam, de bomo tvojimu s krishem obloshenimu Šinu bres nehanja hvaleshni in mu voljno s svojim terpljenjem fledili, de naš sad njegoviga terpljenja tukaj vfiga hudiga varje in enkrat v vezhno veselje perpelje. Amen. Ozhe našh. Zhefhena si. Krishani Gospod Jesus, ufmili se naš!

III. Šhtazijón.

Jesuf pod krishem pade.

Molimo in hvalimo i. t. d.

V tem novim terpljenji terpi Kristuf sa našho veliko

nesvestobo do Bogá. Zhlovek je s grehi obloshen od Bogá odpadel v prah tega kratkiga shivljenja, kakor je padel Jesuf Kristuf s krishem obloshen na semljo. Pa Jesuf, nafh Odrefhenik, naf spravi v velikim terpljenji s Bogam, kteriga smo rasshalili. Bodi terden v véri v to refnizo — v veliki fkrivnosti svojiga svelizhanja.

Molitev. Bog ufmiljenja! odverni svoj obras od nafhjih gréhov in osri se na svojiga Šina, ki se sa naf pokori; bodi nam milostiv in daj, de naf terpljenje tvojiga Edinorojeniga od storjenih gréhov ozhifti, in prihodnih gréhov varje, po ravno tistim Gospodu in Svelizharji Jesufu Kristufu. Amen. Ozhe nafh. Zhefhena si. Krishani Gospod i. t. d.

IV. Šhtazijón.

Jesuf svojo ljubo mater frézha.

Maria, zhifta, neomadeshevana Maria je isgled, kakfhen samore biti in nej bo zhlovek, kteriga je Kristuf odréfhil in povvézhil. V Kristufu frezha spravljeni Bog zhloveka, kakor Kristuf jókajozho mater. In zhlovek se sme poln saupanja svojimu Bogu blishati, kakor Maria svojimu terpezhimu Šinu. O de bi tudi v nafhjih ferzih, kakor v Marii, Jesufovo terpljenje svojo sveto mozh pokasalo!

Molitev. O Bog! kteri si nam tolikoktere pomozhke v nafhe odrefhenje perpravil, daj, de se po globokim ponishanji tvojiga Šina, ki grefhniku tako milostivo naproti pride, s tabo spravimo in po profhnji devifhke matere v tej spravi do konza ostanemo. Po ravno tistim Gospodu in Svelizharji Jesufu Kristufu. Amen. Ozhe nafh. Zhefhena si. Krishani Gospod Jesuf Kristuf, ufmili se me!

V. Šhtazijón.

Šimon Zirenejz pomaga Jesufu krish nositi.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Jesufovo terpljenje je shivi studenez. kateri naf grehov ozhifiti; semenško serno nashiga prihodnjiga svelizhanja je. Tode s Jesufam moramo terpéti, ako hozhemo s njim nebeshko veselje vshivati. „Kdor hozhe Jesufov uzhenez biti, satáji sam febe, vsemi svoj krish in hodi sa njim.“ Boshja ljubeshin vsame s Simeonam tudi naf pod sveti krish Jesufov.

Molitev. O Bog! kteriga nefkonzhna ljubeshin le dobre darove deli, daj, de tudi takrat, kadar naf tepefh, tvojo ljubeshin hvaléshno sposnamo, in dodéli, de, zhe se tvoji boshji volji voljno podvershemo, milost sa pravizo doféshemo in se s sadobljeno milostjo spet oshivimo, po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen. — Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani i. t. d.

VI. Šhtazijón.

Veronika podá Jesufu potni pert.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Vfako delo s ljubeshnijo in s dobro voljo storjeno, je Bogu dopadljivo. Nafiti lazhne, napóji shejne, dajaj ubogim, pomagaj bolnim, bodi krotek s jesnimi, opominjaj smotene in flifhal bosh v velikim dnevu sodbe besede; „Kar si nar nishejshimu storil, si meni storil. Štóri vse savoljo Bogá in savoljo Kristufa, in Kristufovo podobo bosh imel v ferzu.“

Molitev. Vligamogozhni, nar dobrótljivshi Bog! kateri si naf prezhudno po svoji podóbi vstvaril in od greha spridene po svojim edinorojenim Šinu spet febi podobne storiti hozhefh, daj, de to fkrivno gnado sposnamo, štariga zhloveka

v febi mi fležhemo in se po Jesufovi podobi ponovimo. Amen. Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani i. t. d.

VII. Šhtazijón.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Jesuf je mogel terdo in dolgo terpéti. Grefhili smo pa tudi mi hudo in nekonzhno velikrat. Preshtej, o grefhnik! zhe samorefsh, fhtevilo svojih storjenih hudih in opufshenih dobrih dél. Pa preshtej in prevdari tudi velikost boshjiga ufmljenja. — Unih ne samorefsh fhteti, té pa she menj. Bogastvo boshjiga ufmljenja presheshe daljezh fhtevilo in velikost nashih grehov.

Molitev. Bog! kateri trudne in obloshene s terpljenjem svojiga Šina oshivljash in svelizhash, daj nam gorezho ljubésin do nashiga Odrefshenika, de se vedno bolj svojih grehov snebimo, k dobrim délam vterdimo, nove nesvestofsi obvarjemo in se enkrat vezhniga vefshlja vdeléshimo. Profimo te tega po ravno tiftim Gospodu nashim Jesufu Kristufu. Amen. — Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani Gospod i. t. d.

VIII. Šhtazijón.

Jerusalemske hzhere se jokajo nad Jesusam.

Molimo in hvalimo i. t. d.

S Jesusam terpéti se ne pravi: njegove bolezhine objokovati, ampak svoj krish ferzhno in is ljubésni do Jesufa nositi in zhastiti. Blagor pak grefhnikam, kateri svoje grehe, kakor Magdalena in Peter objokujejo. Kristufovo terpljenje naf uzhi strafhno prekletev fposnati, ktero gréh fabo pernese: „Ne jokajte se nad menój, temuzh jokajte se nad seboj in nad svojimi gréhi.“ (Šej

Jesuf ni terpel sa svoje, temuzh sa nafhe gréhe). „Ako fe godi to s selenim léfam, kaj bo fhe sfuhim?“ Ako mora pravizhni tako skufhevanje prestati, kaj fhe le grefnika perzhakuje?

Molitev. **O Bog!** bres zhigar ufmiljenja bi bili pod tesho gréhov obleshali, daj nam terdno saupanje v terpljenje tvojiga Šina, de v refnizhnim britkim obshalovanji svojih gréhov s tolashbo njegoviga odrefhenja vfelej terdni oftane-mo in fe k fvetimu, v dobrih delih rodovitnimu shivljenju sbudimo. Po ravno tiftim Gospodu nafhim Jesufu Kristufu. Amen. Ozhe nafh. Zhefhena fi. Krishani Gospod i. t. d.

IX. Šhtazijón.

Jesuf tretji pót pod svojim krishem pade.

Molimo in hvalimo i. t. d.

O kristjan! ne posabi nikólj, sa katero zeno, s kterimi teshavami in bolezhinami je Jesuf tvojo dufho odkupel. Ali samorefh ljubesin dovolj zeniti, ki fe zlo nar strafhnejfhi smerti ni bala, de ti je pravo shivljenje perdobila? Ali mu samorefh svojo ljubesin odrezhi, ktere te klezhé, trepetaje, hudo ranjen in fhe malo pred svojo smertjo profi? — ne, nemorefh mu je odrezhi, bres de bi fam febe fovrashil.

Molitev. **O Bog!** strafhne fo tvoje fodbe, ktere fhe zlo tiftiga sadenejo, nad katerim imash svoje dopadajenje; pa tudi nefkonzhno velika je tvoja ljubesin, ki fvojimu lastnimu Šinu ni sanefla, de bi bili mi refheni; dodeli nam ftanovitno ljubesin do tebe, de fe nefveto pofvetno veselje v naf satrè in boshja ljubesin tvojiga Duha v nafhah ferzih vedno kraljuje. Profimo te tegà po ravno tiftim Gospodu nafhim Jesufu Kristu.

Amen. — Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani Gospod i. t. d.

X. Šhtazijón.

Jesufa flézhejo.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Šposnaj v tej fkrivnosti Jesufovíga terpljenja, kako tvoj odrefhenik na svojim telefu sa dela nashiga mešá terpi. Tako moramo stariga zhlovéka flezhi, kakor Svelizharja flezhejo. Tako se moramo bres hinavfhine s odkritim ferzam pred Bogam verni in saupljivi perkasati. Potém bomo novo obleko, shenitno oblazhilo po Gospodovim terpljenji prejéli.

Molitev. Nar bolj dobrotljivi, nar bolj ufmiljeni Bog! kateri svojim otrokam famo to jemljesh, kar jim fhkodje, in vsamefh, de jim vezh in boljfhiga dash, odrefhi naf od vfhiga nagnjenja k rezhém tega svetá in oblezi nafho duhho s pravizhnoftjo; daj ferzu ljubeshin do tebe, dobri volji mozh in stanovitnoft, in umu pravo fposnanje. Daj nam vse tó, po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen. — Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani Gospod i. t. d.

XI. Šhtazijón.

Kristusa na krish perbijejo.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Kdo more sapopasti firove in neufmiljene ferza Judov do voljniga Jesufa, in mu ferza ne pretrefa njih nezhlovéfhko ravnanje s njim? Pa gotovo je, de fo nashí gréhi Jesufa martrali in krishali; nash odstóp od Bogá, nasha napzhina pofvétnoft in peklenfka goljufnoft fo boshjo podobo v nashih ferzih sbrifali; in de bi jo fpet dobili, vidimo svojiga Odrefhenika vfhiga rasmefarjeniga in komaj she zhloveku podobniga

Molitev. O Bog! s velikim oframotenjem sposnamo svojo krivizo, ktero je tvoj edinorojeni Sin famo s velikim terpljenjem na krishi sbrifati samogel; daj, de naš proftovoljno ponishanje nafhlih terz tvoje gnade vredne ſtori in naš draga pot te gnade v vezhno svelizhanje perpelje. To nam dodeli savoljo britkih ran nafhiga Svelizharja, kteriga na krish perbitiga kakar nafhiga praviga Bogá molimo in zhaſtimo. Amen. Ozhe nafh. Zhefhena ſi. Krishani Gospod i. t. d.

XII. Œhtazijón.

Jeſuf na krishi povsdignjen umerje.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Krish, na kterim Jeſuf — nafhe ſhivljenje — viſi — viſoko po konzi ſtoji. Nebefa in ſemlja ſte tako fkle-njeni. Perbite, ſhiroko raſtegnjene roke Odreſhenika ſhégnajo zeli ſvét. Angelji in ljudjé nej bi veliko zhudo gledali, kako je Bog ſpravljén, greh sbrifan in peclu vſa mozh odvſeta. Veſeli ſe, greſhnik, Jeſuf proſi ſa tebe. Jeſuf fklene délo odreſhenja; krishani Sin in vezhni Ozhe, neſpravljeno zhloveſhtvo in ſveti Bog ſo ſpet ſedinjeni. Sadnji Kriſtuſov ſdihljej da ſpet ſvetu vezhno ſhivljenje.

Molitev. Vezhni, uſmiljeni Bog! kteri ſi ſvojiga Edinorojeniga po tako britkim terpljenji ſpet v ſvoje ozhétno narozhje vſel, nej bomo tudi mi s njim tebi darovani, in vsemi naš po konzhanji tega revniga ſhivljenja, ktero v véri v ſvojo ſadobljeno ſpravo polni upanja ſhivimo, v velizhaſtvo tvojiga Šina, kteriga kakor ſvojiga Bogá in Gospada molimo in zhaſtimo. Amen. — Ozhe nafh. Zhefhena ſi. Krishani Gospod i. i. d.

XIII. Šhtazijón.

Jesufovo truplo v narozhji Marije.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Jesuf je nash postal. In s njim je vse njegovo nafhe postal. Njegov Ozhe je nash Ozhe; njegov Bog je nash Bog; njegova mati je nasha mati; njegove nebéfa so nafhe nebéfa; njegovo velizhaftvo je nafhe velizhaftvo; njegovo meso in njegova kri je nasha jed in nasha pijazha. O shalofni pogled! Jesufovo truplo v narozhji Marije! tako bo vřako s Bogam přenesheno terpljenje konzhalo. Bodi terdno, ferze moje! terpi in stanovitno zhakaj, de te frezhna smert k Jesufu in Mariji perpélje.

Molitve. Bog! ufmiljeni Ozhe! dal si nam neisrezheno hrepenjenje po kraljestvu svojiga ljubiga Šina; dodéli nam po sakramentu teléfa in kervi Jesufa Kristusa, in po prošnji přsvete Devize Marie, de se verno terpljenja in smerti svojiga Odreshenika nadjamo, de se nam rasodene njegvo velizhaftvo, v katerim ga bomo vezhno molili in zhaftili. Amen. — Ozhe nash. Zhefhena si. Krishani Gospod i. t. d.

XIV. Šhtazijón.

Jesufovo telo v grob poloshé.

Molimo in hvalimo i. t. d.

Kristusov grob bodi tvoje ferzé. Nov grob nej bo, v kteriga fhe noben merlizh ni bil poloshen. V svojim ferzu ne daj drugi ljubeshni prebivati, kakor ljubeshni do nar vezhi dobróte. Olepřhan nej bo s nedolshnostjo in zhiftořtjo, s lepimi déli ljubeshni; kamen verh njega nej bo zhuvanje in molitev, in njegovi pezhat nej bo vřakdanji krish. Tako boh s vřakim svetim obhajlam svojiga Svelizharja po vrednosti pokopal in se po vřtatenji v njegovi podobi svelizhan sbudil.

Molitev. O Bog, edino hrepenjenje vernih! perpravi svojimu Šinu, kteriga molimo, vredno štanovanje v naših ferzih, de vshitje njegoviga teléfa in njegove kervi tvojo gnado v naš na semlji posveti in v nebesih s ogledevanjem tvojiga oblizhja vezhno svelizha. Amen. — Ozhe našh. Zhesheha si. Krishani Gospod Jesus Kristus, ufmili se me!

Šklep. Sdaj si se spet svojimu Svelizharju vdala, o kerfhanška duha! Rezi she s ljubesni polnim, sveštim ferzam: „Gospod, vsa sim tvoja, ti ves moj!“ Ne pušti se spet od rezhi tega svetá vjéti. Tvoj Svelizhar je sa tebe umerl, shivi sdaj hvaleshno sa njega. Ne sapušti nikolj vezh svojiga reshénika. Ni drusiga darú našhiga odreshenja, kakor dar Jesufa Kristufa. Hrani fkerbno ta dragi saklad, nej ti bo mozh v shivljenji, tolashba v smerti in svelizhanje unštran grôba.

Molitev. Ušmiljeni Gospod! daj, de terpljenje svojiga odreshénika v hvaleshnim špominji ohranimo in savoljo njegovih britkih bolezhin veselje tega svetá šovrashimo, svoj krish voljno nosimo, švetejšhi perhajamo, de kakor prebivavzi tvojiga nebeshkiga kraljéštva tebe neprenehama hvaliti in vezhno moliti samoremo, v Kristufu Jesufu, Gospodu našhim. Amen.

Zerkvéne molitve in premišljevanja

v vsaki dan pošta od terpljenja in smerti našhiga Gospoda Jesufa Kristufa.

1. Pepelniza. Kristuf je sa naš terpel in nam isgled sapuštil, de v njegove štopine štopimo in mu fledimo.

(To se rezhe pred vsakim premišljevanjem.)

„Moja duha je shalošna do smerti.“ Mat. 26. 38.

Mi vsi bres raslozhka smo tudi krivi te dušne shalošni in britkošti, ktero je **Jesuf** terpel; mi smo mu s svojimi gréhi to obfojenje boshje, to shalošt in smertno britkošt perpravili; sakaj on je bil sa naf ljudi sa poroka in je gréhe vsiga svetá na se vsél in kasen ali fhtrafo greha, ktero smo mi saflushili, namešti nas terpel. **Bog** je sdaj s nami miloštiv in mi smo po **Jesufu** s njim spravljani. Oh, s kakšnimi ozhmí, s kakšnim ferzam nej sdaj **Jesufa** pogledam? — kako nej od njega mišlimo? — Pomišli vunder le, o moja duha! sdaj v teh dnovih svelizhanja, kaj je sa naf uboge grešnike storil in terpel, de naf je od gréha in od vezhniga pogubljenja odréhil, in naf dobre in frezhne storil. — **Jesuf** terpi smertno britkošt savolj ptujih gréhov, mi pa s he savoljo svojih lastnih gréhov shalošni ne obzhutimo; tako mlazhno shivimo v gréhu, kakor de bi **Jesufa** prav nizh teshko ne bilo štalo, naf od njega rešiti.

Ali ni strahno, de ga ne ljubimo, de se mu ne sahvalimo, de gnade odrešenja zló ne sposnamo?

O Jesuf! obudi v meni gorézho ljubestin do tebe in svelizhavno sposnanje, shalošt in obshalovanje mojih gréhov, s kterimi sim se **Bogu**, nafhimu **Ozhetu**, tako slo saménil, ga rasshalil in ga v tako globoko in neisrezheno britkošt in filo perpravil. Sahvalim se ti, de si me od ojstre sodbe boshje odréhil, de je nisim sam skufil in de nisim od smertniga strahú v nji fkopernel. **Kadar** tudi mene enkrat britkošt smerti obide, pomagaj mi jo premagati s véro v tebe, de tvoj britki pot in tvoja prelita kri ne bo sguhljena nad mojo ubogo dušho.

Molim in hvalim te, **Gospod Jesuf Kristuf!**

Ker si s svojim svetim krishem svet odréhil.

(Se po vsakim premišljevanji rezhe.)

Zerkvena molitev: O Gospod! dodeli svojim vernim, de sveti postni zhaš s spodobno poboshnostjo sazheje in s neprenehano poboshnostjo nadaljevajo in konzhajajo. Amen.

Krishani Gospod Jesuf Kristuf! ufmili se me! Ozhe nafh i. t. d. (se po vsaki zerkveni molitvi rezhe.)

2. Zhetertek. Kristuf je sa naf i. t. d.

„Ne kakor jes hozhem, ampak kakor ti.“ Mat. 26, 39.

Tako je Jesuf k svojimu Ozhetu molil pod tesho nafhkih gréhov. Perpognil je svoje oblizhje proti semlji pred tistim, ki samore britki kélih terpljenja od njega vséti, njegovo shalošt in britkošt polajshati; pa nizh nezhe s filo, s kljubovanjem storiti. S voljnim duham se vdá v nar modrejshi voljo svojiga Ozheta.

Štoril si se tadaj, o boshji Svelizhar, v vsih rezhéh nam enaziga! Škufhan, preifkán in vajen si mogel biti, de bi vse zhloveshke terpljenja in teshave, vse bolezhine in britkošti, ktere zhlovéfhka natura prestati samore, na svoji osebi ali perfhoni skufil. Ta lastna skufhnja te je štorila *usmiljeniga vikshiga duhovna*, in mi saupanje in ferzhnošt da, v krishih in nadlogah k tebi perbeshati, moje folse pred tabo tozhiti, in vfo svojo shalošt v tvoje ljubeshni polno bratovfko ferze sliti. Is svoje skufhnje vesh, kaj je strah dufhe, kaj je neisrezhena tefnoba in otoshnošt; ne toshim tadaj kakimu ptujzu svoje file v terpljenji, in kakor je tebi Ozhe v tvoji ferzhni britkošti refnizhno angelja poslal, de ti je mozh dal, ravno tako gotovo bom tudi jes per tebi pokoj sa svojo dufho sadobil, zhe tako voljan, kakor ti, s poboshno vero v vsaki nadlogi klizhem: *Ozhe — ne kakor jes hozhem, ampak kakor ti, se sgodi!*

Molim in hvalim te, i. t. d.

Zerkvena molitev: O Bog, kteriga gréh rasshali, pokora pa spravi! osrí fe milostivo na proshnje svojiga ljudstva in odverni od naf shibe svoje jése, ktere s svojimi gréhi saflushimo. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

3. Petik. Kristuf je sa naf i. t. d.

„Šhe spite in pozhivate?“ Mat. 26, 45.

Tako klizhe Jesuf v bolezhini nesposnane ljubesni svojim uzhenzam in jim ozhita, de tako malo strah in nevarnost s njim terpijo in de so dremôtni, ko njegov isdajavez zhuje in se perblishuje, de ga sovrashnikam isdá

Tudi mene, — ja, tudi mene sadene to ozhitanje, o moj Svelizhar! Kakor tukaj uzhenzi, tudi jes dostikrat is grešne nefkerbnoſti svoje nar vezhi dolshnoſti saſpim. Omamljen od smertne dremote in lenobe sgubivam nar bolj drage in nepovernljive ure, v kterih mi je sa svoje svelizhanje delati. Ali pa zhujem zlo s Judeshem: vshgan od divjiga ognja grešnih shelja in straft darujem ze le nozhí, de jih vtolashim, in se ne morem premagati, de bi v svelizhanje svoje dushe tudi le eno famo uro zhul — jo v molitvi, v fvetim premishljevanji s deli pokore ali ljubesni do blishnjiga prezhul. Zhuti me lahko stane, kadar sa posvetne dobizhke ali veselje veljá! kadar mi je pa sa boshjo flushbo, sa svelizhanje neumerjózhe dushe zhuti, sim len in — spim. O nefrezhno spanje! o pogublivo zhuvanje!

O Jesuf! vse mi od mene saſpanoſt in lenobo ferzá, in dodéli mi milostivo veselje in nagnjenje k molitvi, k zhaſtenju in rasglaſenju tvojiga iména.

Molim in hvalim te, i. t. d.

Zerkvena molitev: Profimo te, o Gospod! podperaj nas milostivo v našim sazhetim postu, de, kar sa fvoje telefne potrebe spolnujemo, tudi s zhištim ferzam storiti samoremo. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

4. *Šabóta.* Kristuf je sa nas i. t. d.

„Judesh! s kufhevanjem isdáfih Šinú zhlovékoviga?“
Luk. 22, 48.

O kako neisrezheno milo se je moglo Jesufu v ferze storiti, ko je Judesha sagledal! — Eniga ismed tiftih, ktere si je sa fvoje naslednike svolil, ktere je v velike namene poklizal in v veliko zhašt v fvojim kraljestu odložhil; eniga fvojih uzhenzov, kteriga je refnizhno ljubil, s kterim je prijasno shivel, v kteriga prijateljstvo in ljubestin fe je sdaj tudi sanesti smel — de ga je ravno ta isdal, in kakor vodja njegovih sovrashnikov perfhel. O kako milo fe mora mojimu Svelizharju tudi nad menoj storiti, zhe jes, ki sim njegov, jes — kteriga tako neisrezheno ljubi in s neshtétimi darovi fvoje milosti saklada, jes — sa kteriga je umerl, kteriga je sa fvojiga prijatla in ljubzhka vsél, in enkrat k febi v fvoje vezhno svitlobo vséti hozhe, oh, zhe fe sdaj sa njegoviga sovrashnika imám, svétu flushim, in s hudobo v tovarshiji shivim in njene déla ljubim!

O moj boshji Gospod in Svelizhar Jesuf Kristuf! omezhi vunder moje terdo, neobzhutljivo ferzé in odpri mi ozhi mojiga duha, de ne shalim dalje tvojiga ljubestni polniga ferzá s fvojimi gréhi, in ti ne povrazham dalje dobriga s hudim, de ne obrajam dalje hudobniga posvetniga veselja bolj kakor tvoje velizhaštvo, in ne flushim gréhu, ki od peklenškiga sovrashnika is-haja, temuzh de sim ti svešt do smerti.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. O Gospod! osrí fe miloftivo na nafho molitev in dodéli, de sa sveti poft, kateri nam je v sdravje telefa in v svelizhanje duſhe poſtavljen, s poboshno ſveſtoſtjo preſhivimo.

Krishani Gospod Jeſuf Kriſtuf, ufmili fe me!

V nedélje v poſtu.

(Šveta maſha glej na ſtrani 6.)

Zerkvene molitve.

1. O Bog! kateri ſvojo zerkev vſako leto s fhterdefétdankim poſtam ozhifhifh, dodeli ſvoji verni frejni, de s dobrimi deli v djanji ſtorí, kar ſi prisadéva s ſvojo sdershljivoſtjo od tebe dofezhi, po Jeſufu Kriſtufu.

2. O Bog! kateri naſ bresmofhne in ſapuſhene vidih, obvaruj naſhe teló in naſho duſho, de bo teló od vſiga terpljenja reſheno, duſha pa od vſih hudih miſel ozhifhena, po Jeſufu Kriſtufu i. t. d. Amen.

3. Proſimo te, vſigamogozhni Bog! poglej miloftivo na naſho ponishno molitev in ſtegni deſnizo ſvojiga velizhaſtva, de naſ varjeſh; po Jeſufu Kriſtufu i. t. d.

4. Dodeli, vſigamogozhni Bog! proſimo te, de, kateri ſmo is ſvojiga ſadolſhenja ſa ſvoje dela tepeni, v tolaſhbi tvoje gnade olajſhanje ſadobimo, po Jeſufu Kriſtufu i. t. d.

5. Proſimo te, vſigamogozhni Bog! poglej miloftivo na ſvojo druſhino, de ſe s tvojo pomozhjó njena frezha mnofhi, in de bo v tvojim varſtvu njeno duhovno ſhivljenje ſavarvano; po Jeſufu Kriſtufu i. t. d.

Krishani Gospod Jeſuf Kriſtuf, ufmili fe me.

(Molitvina ura: glej ſtran 12. ali kriſhev pót ſtran 24).

5. *Ponedeljik.* Kriſtuf je ſa naſ terpel i. t. d.

„Ne bom li pil kéliha, kteriga mi je Ozhe dal?“

Jan. 18, 11.

Tako je rekel Jeſuf, popolnoma pokoren, veſ v voljo ſvojiga Ozheta vdan, ako ravno je bilo vezh kakor dvanajſt legionov angeljuov perpravljjenih njemu po-

magat. — S kakfhno ljubesnijo, s kakfhnim ferzhnim dopadajenjem je mogel Ozhe na svojiga Šina gledati, kako ga je mogla njegova popolnoma voljnost veseliti! Vsa nefrezha in revfhina je prifhla is nepokorfhine. Vsa nafha frezha je v pokorfhini do Bogá. Sato se hozhem tudi jes na pót pokorfhine podati in stanovitno po nji hoditi.

Jesuf Kristuf! Ti si sazhetek storil, ti si nafh vodnik k svelizhanju; kdor sa teboj hodi, ne hodi po tamnim, temuzh v tamoti pride k luzhi, is smerti v shivljenje. Vterdi mojo flabo mozh in pomnoshi mojo véro in mojo ljubesin, de voljno vsamem kélil, kteriga mi Ozhe podá, de se pomozhkov poslushim, s kterimi me v svelizhanje peljati njemu dopade. Zhe naf rasvefeljuje ali shali, sdravi ali tepe, vunder vedno nafh Ozhe oftane. Sato hozhem spolnovati, kar mi Ozhe sapové, in s pokornim ferzam se hozhem pod njegovo roko ponishati. Potem bo tudi na mene s dopadajenjem pogledoval in me ljubil in shegnal, kakor svojiga otrôka; in s voljno pokorfhino bom potem spet nafhel, kar fim s nepokorfhino sgubil, — svoje svelizhanje.

Molim in hvalim i. t. d.

Zerkvena molitev. Špreoberni naf, o Bóg nafhiga svelizhanja! in poduzhi nafhe dufhe v nebefhkim uku, de nam bo fhterdefétdanji post v svelizhanje. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

6. Tòrek. Kristuf je sa naf i. t. d.

„Kakor nad rasbójnika, ste me fhli loviti s mézhi in s kolmi.“ Mat. 26, 55.

Sdaj je refhnik Israela svesan. Švoje dobrotne roké je dal vervam rabeljnov. Kralj Israelfki bres oroshja, kteri je mir boshji na semljo pernefel, je od svojiga ljud-

ftva ponožhi vjét in sapuſhen od vſih prijatlov, ſapuſhen zló od Bogá, kakor ſe sdi, vjét kakor poglavar tolovajev in odpelján. Kaj je ſamoglo te vſigamogozhne roke povesaſti, ktere ſo toliko zhudeshev ſtorile, ktere ſo bile vedno k pomaganju in ſhegnanju perpravljene? — Ljubesin je bila, ki je mozhnejſhi kakor ſmert; ljubesin do naſ greſhnikov.

Ref je, o Goſpod! naſhi gréhi ſo te tako povesaſti, in ti ſi ſe dal radovoljno povesaſti, de ſi naſhe verige, ktere ſo naſ v fuſhnoſti ſatana ſvesane derſhale, rasveſal in naſ v ſvobodo otrók boſhjih poſtaviſil. In ta neſkonzhna ljubesin bi me ne premogla, de bi ſam s ſvojimi rokami verig ne rasveſal, veſi gréha ne raſtergal! de bi tako roke Jeſufove odveſal, de bi ſhegnale in s dobrótami obkladale?

Prav, s tvojo pomozhjó hozhem verige ſtraſti raſtergati, ki me na ſvet in na gréh veſhejo, in od tebe, o Jeſuf! lozhijo; terdno in vedno terdnejſhi ſe hozhem s teboj, moj Bog in moj Svelizhar! ſkleniti. Kadaj, o kadaj me bo ſhe ljubesin s teboj tako ſklenila, de bom ſamogel s ſerzam in s uſtmi rezbi: „Nizh me ne ſmé od ljubésni do Bogá, nizh od ljubesni do Jeſufa lozhiti?“

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Poglej, o Bog! na ſvoje ljudſtvo, in daj, de ſe naſhe duſhe, ktere ſe v krotenji meſá pokoré, v ljubésni in v ſvetoſti pred tabo perkaſhejo. Amen.

Krishani Goſpod i. t. d.

7. *ſreda.* Kristuf je ſa naſ terpel i. t. d.
„Vi vſi ſe bote pohujſhali nad menojo tó nozh: ſakaj pi-

fano je: Bom udáril pastirja in raskropile se bodo ovze zhéde.“ Mat. 26, 31.

Kar je nafh boshji Svelizhar s témi besedami svojim uzhenzam prerokoval, se je kmalo potém sgodilo. Vsi uzhenzi beshé od Jesufa in ga sapušté; on sam ofstane in ne beshí. Ljubil naf je v djanji in v refnizi, ne lé s lepimi besedami, s dobro voljo, ne nestanovitno, famo v lepih jafnih dnovih, ampak stanovitno naf je ljubil tudi v zhafih nadlog, in nikakorfhno terpljenje, nikakorfhna smertna nevarnost ga ni omajala v ljubesni do naf.

O kako oframoten moram tukaj pred tabo stati, moj Svelizhar! Kaj je moja ljubésin do tebe memo tvoje do mene? — Oh kako mersla, kako bojezha, kako nestanovitna, kako nesvesta je? — Ljubim te le, dokler mi ta ljubesin nize terpljenja ne dela; na tvoje darove famó, ne pa na tebe je moje ferze navesano. Oh! de ti sveft oftanem, te moram ravno tako voljno na goro Kalvario, ker si na krishi fvoje shivljenje isdihnil, kakor na Tabor spremiti, ker si se v svojim velizhafstvu pokasal. **O** Jesuf, ti edini svefti in refnizhni! daj tudi meni svefto in refnizhno ljubesin do tebe, uzhi me v refnizi ljubiti, de samorem tudi sa tebe terpeti in goljufniga veselja se sdershevati, in tebe ne sapuštím.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molítev. Glej, o Gospod! miloftivo na poboshnost fvojiga ljudftva, de se s fadam dobrih dél na duhu vterdimo, kakor s krotanjem in s sdershanjem hude sheljá mesá flabimo.

Krishani Jesuf Kristuf i. t. d.

8. Zhetertek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Ako fim hudo govoril, sprizhaj od hudiga, ako pa prav, kaj me bijesh?“ Janes 18, 23.

Savoljo modriga odgovora, kteriga je Jesuf Ana-

su dal, ki ga je savoljo nekiga uka vprafhal, je bil Jesus sanizhljivo rasshaljen. Eden ismed hlapzov se je predersnil Jesufa hudo sa uho udariti, s dersno roko fveto oblizhje udariti, ktero angelji trepetaje gledajo. Svelizhar, kateri bi bil lahko s enim dihlejsem neframnike s fodniki vred kakor prah rasdrobil, to framoto vef poterpeshljiv terpi, in odgovori rasshaljivzu, ne de bi fe isgovárjal ali mu boshjo kasen napovedal, temuzh de bi mu bil boljshi misli obudil in ga k fposnanju in h grevengi premogel.

Tako poterpeshljiv, kakor s tem brizhem, si bil, o Jesus! vedno tudi s mano grefhnikam. Lahko bi me bil, ko sim prvi pot tvoje velizhaftvo rasshalil, vezhno ispred svojiga boshjiga oblizhja savérgel, pa odpuftil si mi in dal si odloga in priloshnost k fpokorjenju. Ali po prvim rasshaljenji sim te fhe neshteto velikrat rasshalil; in tebi je bilo sadosti, namesti me poshtrafati, moje nehvaleshno ferze vprafhati: *Sakaj me tepefh?* — Vfigaufmiljeni! obvari — oh obvari me v prihodnje pred tako gerdo nehvalo, de ti tvoje neisrezhene ljubesni nizhvezh s novimi gréhi ne povrazhujem, temuzh te kakor sveft uzhenez ljubim, sa tabo hodim, in vse sanizhevanje in rasshaljenje s ravno tako kerfhanfko voljnoftjo in poterpeshljivoftjo terpim, kakor si jih ti prestal.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Uflifhi miloftivo nafho molitev, o Gospod! in obvari naf s svojo vfigamogozhnoftjo vsih sopernoft. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

9. Petek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Posihmal bote vidili Šinú zhlovékoviga fedeti na desnizi mozhi boshje, in priti v oblakih nebá.“ Mat. 26, 64.

Po povelji vikšhiga duhovna in saroten per shivim Bogu, povedati, zhe je Kristuf, Šin boshji, mu je Jesuf poterdil rekozh: „Ti si rekel, jes sim Kristuf.“ Sahvali se mu, o moja dufha! sa to ozhitno poterjenje, kteriga ni mogel drugazh kakor s nevarnoftjo fvojiga shivljenja ftoriti; pa vunder ga je ftoril, naf vterditi in popolnoma sagotoviti, de vemo, kaj imamo v njem.

Ti si Kristuf, Šin shiviga Bogá, v tebi famim je svelizhanje in drugo imé nam ni dano, v kterim bi samogli svelizhani biti, kakor imé *Jesuf.* — S vefélo véro, s terdnim saupanjem se ti hozhem vfelej blishati, in od tebe in po tebi sprofti, zhefar potrebujem. Vem, v koga verjem, in blagor mi, zhe is zeliga ferza v tebe, Jesuf Kristuf! kakor v Šinú boshjiga verjem in te Šinú boshjiga zhaftim. Vefelo bom mogel svojo glavo fkloniti, kadar pridefh v oblakih nebá, fodit in povernit vfakimu po njegovih délih. **O Gospod!** vterdi mojo véro.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! bodi miloftiv svojimu ljudftvu, in ker je v tvojo gnado s poboshnoftjo vdano, ga ohrani v bogoljubnofti s svojo dobrotljivo pomozhjó. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

10. Sabota. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Svojiga oblizhja nifim odvernil od njih, ki fo me saframovali in sapljuvávali. Isaija 50, 6. Tako je prerokoval prerok od Šinú zhlovekoviga, in tako se je sgodilo. — „Pljuvali fo mu v obras in fo ga s peftmi bili.“ Mat. 26, 67.

Presveto oblizhje! tako fo te terpinzhili in rasmefarili! Tako fo se smele nar hudobniſhi roké po tvojim velizhaftvu ftegniti! Tako je bilo

nar Švetejšhi, kar se je kadaj vidilo in viditi moglo, tako sanizhljivo saframovano! — Jesuf, shiva poterpeshljivo boshja, je vse terpel in molzhal. — **O** zhudo ljubesni, nad katerim se je savséti, ktero je moliti! — **K**ako strašno bi bilo, ko bi se jes, ki sim na njegovo imé keršhen, is gnade v véro in v zerkev boshjo vset in svetiga Duhá deleshen, ko bi se jes take hudobije soper Jesufa kriviga storil! — in ali ne sanizhujem in ne saframujem svojiga nebeshkiga Odrešhenika ravno tako, kadar sim mu nesvest, kadar véro in prejeto gnado satajim, glasu boshjiga ne poslušham, se njegovih ukov framujem, njegoviga Duhá v sebi shalím, in s nepokorshino is sebe isshenem? **Z**he Jesufa tako sanizhujem, kaj bom mogel enkrat is njegoih ust v dnevu sodbe flifhati? — **K**aj drusiga, kakor strašne besede: „Prezh od mene, ne posnam te! Savoljo tvoje ufmiljenosti, se me ufmili, o Jesuf! in me obvaruj tako strašne flepote!

Molim in hvalim i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! uflifhi milostivo našho molitev in daj, de homo s tvojo gnado v molitvi ponishni v nefrezhi pa terdni ostati samogli. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

11. Pondéljik. Kristuf je sa naš i. t. d.

„Préden petélin sapoje, me boh to nozh trikrat satajil.“ Mat. 26, 34.

Tako je Jesuf malo pred svojim terpljenjem Petru rékel; pa temu se je nemogozhe sdelo, svojiga ljubiga uzhenika satajiti, in obljubil mu je terdno, de, zhe se bojo vsi nad Jesufam pohujfhali, se on ne bo, ampak de hozhe she v jezho in v smert s njim iti. Tako je tudi tukaj, kakor povfod, predersnoft pred padeshem, bahanje pred folsami fhla. Opominjanja svojiga boshjiga

uzhenika ni porajtal, in je sam febi britke ure, Svelizharju pa veliko shalošt delal. Zhloveshka flabošt, tukaj si se vfa v svoji pravi podobi pokasala!

Oh, Gospod! koliko sme zhlovek v svoje fklepe saupati! Nizh, zhe niso v terdnim saupanji v pomozh tvoje gnade ampak v saupanji v svojo mozh storjeni. Nasfi nar terdnejfhi fklepi navadno nizh dalj ne terpé, kakor do takrat, ko zhaf pride, pokasati, de nam je refniza bilo. Nevarnošt naf plafhi, trud nam se perfkuti, ferze nam vpade, ljubesin se s-hladí, in priloshnošt pride, de pademo. V uri poboshnošti vse obljubimo: vse teshave, sanizhevati, vse fkufhnjave premagati; rajfhi umreti, kakor Bogá rasshaliti; pred se she veselimo in se mislimo svoje smage gotove; pa vunder nar manjfi fkufhnjava, nar manjfi priloshnošt samore, naf Jesufu nesveste storiti. O moj boshji Odfeshenik! mene se nifi framoval, nifi me satajil, tudi v nar vezhim terpljenji ne, fhe v smertnih britkoštih ne, ako ravno sim bil nefrezhen gréfhnik, otrok vezhniga pogubljenja; tudi jes se te nezhem vezh framovati. To nej bo moja zhaft, de sim uzhénez Jesufa Nazarefhkiga.

Podperaj s svojo mogozhno gnado mojo poshteno sheljo, in dodeli mi svojiga svetiga Duká, in s njim ferzhnošt, svefošt, mozh in pravo ljubesin do tebe!

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev, Vfigamogozhni Bog! profimo te! nej se s tvojo gnado sgodi, de se tvoje ljudstvo,

ktero s sdershanjem od jedi teló mori, s sdershanjem od gréhov popolnoma pošti. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

12. Torek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Jesuf se je oserl in pogledal Petra.“ Luk. 22, 61.

Kogar Jesuf enkrat v svoje prijateljstvo in v svojo ljubestin vsame, mu vezhno prijatel oftane. — Jesuf je dobro vedel, de ga bo Peter satajil, in vunder mu ni svoje pomozhi in ljubestni odtégnil; temuzh molil je sa-nj, de bi njegova véra ne vgafnila, de bi se mu ne pogubil. In ko je Peter ref padel, in se nad Jesufam hudo pregresfhil, ni imel ferdu nad njim, mu tudi ljubestni ni odvsél in mu ni hudiga s hudim povernil, temuzh s ferzhnim ufmiljenjem ga je okó ifkalo, pogledalo ga je s neisrezheno milostjo in gnado in hotlo je njega, ki je padel, fpet na noge spraviti.

O nar svestejfhi prijatel ljudi! ki si na semljo perfhel gresfhnikov ifkat in svelizhat, tebi se dam vfiga in refnizhno sa zhaf in vezhnoft. V ferzhni ponishnofti te prosim, ne saversi me gresfhnika, temuzh daj mi gnado svojjiga prijateljstva, vsemi me sa svojjiga uzhenza; poklizhi me k nafledovanju tebe, in zhe padem in nesvest svojimu fklepu postanem, — poglej na mene, o ljubestnjivi prijatel Petra! in tvoj pogled poln refnize in milosti me napolni s ponishnoftjo, grevingo in ljubestnijo in me poboljfhaj.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! profimo te ispopolni po svoji dobróti v naf duhá svete pokorfhine, de s tvojo pomozhjo dogotovimo, kar s tvojo voljo sforiti fklenemo. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

13. Šréda. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Peter je vun fhel in je milo jokal.“ Luk. 22, 62.

Kdor ni hudoben, ga vfaki migljej in pogled ufmi-

ljenja kmalo fklone. Kdor je neprevidno padel, bres de je voljo imel pasti, rad in urno po roki feshe, ki se mu radovoljna pomolí, de ga spet postavi, — in zhe je fhe zlo roka sanizhevaniga opominjevavza, sveftoljubniga, rasshaljeniga prijatla — kako gorezhe folsé framú in ponishnosti preлива, de ferze, ki se je famo ranilo, spet osdravi! Sato je Peter milo jókal. In se ne more s zhloveshkimi folsami dovolj objokovati, kar se nad Bogam famim, nad stvarnikam in Svelizharjem pregresní. Vfo zhafno fhkodo preseshe, vfo nesrezho svetá, vfo sgubo posvetniga premoshenja, zhe je Jesuf sgubljen, zhe se njega vezh vdeleshiti nefmemo.

Tebe, o Jesuf! sgubiti, se pravi vse sgu-biti; tebe ne vezh deléshen biti, je nar ve-zhi revfhina na semlji. Zhe imam usrok se jo-kati in shalofin biti, se to famo savoljo tega godi, ker tebe, o Gospod! vezh nimam, de mo-ram bres tebe — bres mirú, bres upanja to je, bres shivljenja shivéti. Vfaki migljeje, vfaki o-pominj k pokori mi bodi svet, kakor je bil tvoj pogled, o neisrezheno usmiljeni Jesuf! aposteljnu svet, ki je trikrat padel; in omezhi me k folsam narbritkejfhiga obshalovanja. O svefti pastir! poishi tudi mene in poglej me, kakor Petra, s svojimi boshjimi, milimi ferze oshivljajozhimi ozhmi, in spreoberni moje ferze in mene, ozhifti me, de bom zhift.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Bog! prijatelj in varh nedolsh-nosti! vodi ferza svojih flushabnikov k sebi, de gorezhoft tvojiga Duha prejamejo in se v veri stanovitne, v dobrih delih pa nevtrudene fkashejo. Amen.

Krishani Gospod i. t. d.

14. *Zhetertek.* Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Greshil fim, ker fim isdal nedolshno kri.“ Mat. 27, 4.

Ko je Judesh, potém ko je svojiga boshjiga mojstra v roke foverashnikam isdal in tridesét frebernikov prejél, svédel, de so Jesufa v smert obfodili, ga je sgrévalo; preklinjal je svoje délo, h katerimu ga je lakomnost sapeljala, in vést ga je s strafhnim ozhitanjem pekla. V tem strafhnim stanu je hitel k vikshim duhovnam, fe toshi famiga febe nesvestiga isdajavza, terdi Jesufovo nedolshnost in jim da sanizhljive kervave denarje nasaj. — Namesti pa sgrevaniga isdajavza potolashiti, posvariti, isdano nedolshnost spustiti in mu k svelizhanju pomagati, mu ti isprideni ljudjé k obupanju pomagajo in v popolnoma pogubljenje. Judesh jim vershe denarje nasaj, bolj de bi se grisenja vésti snebil, kakor de bi v nebó vpijózho nekrivizo s pravizhnim povernjenjem dobro storil, in gre is tempeljna. Sloba in obup podadeta njegovo dusho, in namesti k Boshji nefkonzhni usmiljenosti pribeshati, sam boshjo pravizhnost prehti in se sam obésti. — Kako strafhna fhtrafinga je to! —

O moj Bog! stokrat in stokrat pride grevinga preposno, — fhkoda se ne da vezh popraviti; kar se je sgodilo, oftane. **O** daj, de tega nikolj ne posabim, nikolj, de se per prvi stopni h gréhu nasaj vernem k dolshnosti in zhédnosti, de svoje grevinge ne ure, povernjenja ne hipize ne odlasham. Kadar nogo vsdignent k prvi stopini h gréhu, o posvari me, daj, de strafhni konez tvojiga isdajavza pred mojo dusho stopi, de v vsaki sapeljivosti, v vsakim mikanju in v vsaki fkushnjavi s tabo saklizhem: Poberi se od mene, Satan! Ne tebi, ampak mojimu Bogu hozhem flushiti in se ga dershati. — **O** Bog! ako ravno so moji gréhi veliki in mnogoteri, vunder nezhem nikolj nad tvojo gnado in usmi-

ljenostjo obupati. Nefkonzhna zena tvoje kervi me bo vedno k štanovitnemu saupanju v tebe opominjevala. Persadeti si pa hozhem tudi, tvoji pravizhnosti s refnizhno pokoro sadostiti, in se varovati, te s novimi grehi rasshaliti. Sató te prosim tvoje pomozhi. Amen.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Dodeli nam, o Gospod! pomozh svoje gnade, de bomo s radovoljnim darom svojiga posta in svojih molitev od sovrashnikov svoje dushe in svojiga teléfa refheni. Amen.

Krishani i. t. d.

15. Petek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Kaj je tó nam mar? ti glej!“ Mat. 27, 4.

Tako she smiraj odgovarja grehnik, sapeljivez, Šatan. — S safmehovanjem ne s ufmiljenjem se sapeljani plazhuje. Vse ga sapufú. Prepufhen je framoti in obupu. „Kaj to nam mar? ti glej!“ To je strafhen odgovor! vreden njih, ki so tako bres Bogá in bres vesti, de nedolshnost v smert obsodijo in tistiga na krish perbijejo, ki bo od smerti budil. — To je strafhen odgovor! to je tadaj plazhilo, s katerim gréh in sapeljivost svoje nefrezhne darove plazhuje, obup in nefkonzhna revfhina je nasledek, zhe se grehu in Šatanu flushi. — O hiti, hiti, moja s grehi omadeshevana dusha, de se is tega strafhniga štanú refhish! beshi k Jesufu s folsami grevenge in s ponishnostjo, kakor sgubljeni sin, in s sovrashtvam in ostudnostjo do greha, kakor Magdalena. On sam te samore is te revfhine otéti.

Per tebi, o moj Svelizhar! je tolashba, per tebi je gnada in pomozh. Zhe se grehnik verno k tebi oberne, in se spokóren in refnizhno svojih gréhov spové in is vse mozhi sadosti štori, in se prav pokori, ne flifhi is tvojih ust beséd: Kaj so mi tvoji gréhi mar? — ti glej! — Nak',

dašh mu ti, o Gospod, tolashbo: „Potolashen bódi, moj otrok, tvoji gréhi so ti odpufheni! O kako veliko, neisrezheno frezho najdem, zhe v tebe verjem, o Jesuf, zhe fe tebe dershim, per tebi famim odpufhenja, svelizhanja in shivljenja ifhem. O uzhi me vedno bolj zeniti neisrezheno dobroto: Svelizharja imeti, ne obupati permoran biti, od grehov fe ozhilti fmeti, s Bogam spravljén biti, in gnado namesti kasni prejéti: — de ti svešt ostanem, in zhe bi fe s greham od tebe lozhil, fe s ponishno grevengo spet k tebi nasaj vernem.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Daj svojimu ljudstvu sdravje dufhe in teléfa, de v dobrim ne omaga in fe tvojiga vfigamogozhniga varstva smeraj vrednejšhi fkashe.

Krishani Gospod i. t. d.

16. Sabota. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Moje kraljéstvo ni od tega fvetá. Janes 18, 36.

Greh je Jesufa krishal. Opravljivost in lash šte fe spuntali in fklenili, kakor nedolshnost in pravizhnost. Svi-jazha in kervosheljnost prevershete nar proftejšhi in nar ravnejšhi rezhi. — Vikšhi duhovni pridejo s Jesufam pred hišho deshelniga oblastnika, kakor de bi bil nevarén deshelfk hudodélnik, ki ljudstvo fhunta in mir deshele podéra; ki zefarju davke dajati prepoveduje in fe Kristufa, kralja Judov imenuje.

Moj Svelizhar! Toshijo te, de ljudstvo sapeljujesh, ki si na semljo perfhel, svoje ljudstvo posvetit in ofrézhit. Óbdolshijo te, de prepovedujesh zefarju davek dajati, ki ga vunder fam sa svojo posvezheno ofebo odrajtujesh in rasloshno uzhišh: „Dajte zefarju, kar je zefarjeviga!“ Pravijo, de si hozhešh krono na glavo djati, ki

si pobegnil, ko ti jo je hotla mnoshiza ljudstva posiliti, in ki si ferzhno Pilatu rekel: „Kralj sim; tode moje kraljestvo ni od tega svetá. — Šhe nevernisthki sodnik mora tvojo nedolshnost sposnati; ti pa, o poterpeshljivo jagnje! vse te krive toshbe molzhé poslušhafh in prepuštish isprizhevanje svoje nedolshnosti nebeshkimu Ozhétu. O uzhi me, boshji poterpeshljivez! o pravim zhasu govoriti in o pravim zhasu molzhati, odkritoferzhno refnizo sposnovati, kadar dolshnost, pokliz in vest sapovejo, jo ozhitno sposnati, in blagoferzhno in po kerfhanfko molzhati in terpéti, kadar gluha strast okrog mene divjá.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Daj, o Gospod! nashimu postu svelizhavni ték, de bomo s krotanjem mefa na dufhirafti samogli.

Krishani Gospod i. t. d.

17. Ponedéljek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Herodesh s svojimi vojfhaki ga je sanizheval.“ Luk. 23, 11.

Pilatush, svediti, de je Jesuf Galilejz, in torej is Herodesheviga poglavarstva, poshlje Svelizharja povésaniga temu hudobnimu poglavarju, de bi se bil tako té soperne naglávze snebil. Herodesh, ki je sdavno shelel, veliziga zhudodélnika viditi, ga je marsikaj is novosheljnosti in is ofhabnosti vprafhal. Jesuf je molzhal in mu ni odgovora dal. Herodesh, goljfan v svojim perzhakovanji, je s Jesusam ravnal, kakor s tópm zhlovekam, ki hozhe v svoji neumnofti kralj biti. De bi se savoljo molzhanja nad njim snofil, s kterim ga je oframotil, ga sapové v belo obleko oblézhi, svojim flushabnikom in vojfhakam v safmehovanje pokasati in nasaj k Pilatu peljati, spremljeniga od trume sanikerniga ljudstva, ki ga saframuje in sanizhuje.

Tako se puſti nar Vikſhi ponishati, de naſh napùh oframoti, tako se puſti nar Švetejſhi terpinzhiti, tako vezhna modroſt od neumneshv sanizhevati: — in jes bi ne terpel sanizhevanja ſvetá rad ſavoljo tebe, moj Svelizhar? jes bi ne terpel rad, de me ſvet, kakor neumneshv ſafmehuje, ker v tebe verjem, kteriga modroſt je per Bogu neumnoſt? Tebe, Gofpoda, je ſanizheval, kako zhe drugazh s tvojimi flushabniki ravnati? — O ſvet, ki v hudobiji leſhi, nej me ſavoljo tebe ſanizhuje in ſaframuje; to me ne ſtori flabejſhiga, zhe ſavoljo tebe terpim; ſtori ſhe le, de me moj Bog ſhe bolj obrajta in ljubi, moj Svelizhar kakor eniga iſmed ſvelizhutih ſpoſná in v gnado vſame. To obleko ſanizhevanja bom kmalo ſgubil, kadar ti v ſvoji ſvitloſti ſpet prideſh; v zhaſti in ſvitlobi otrók boſhjih bom takrat ſtal pred tabo. — To tolaſhbo vere mi daj, o Jeſuf! in vterdi me s njim v ſtanovitni ſveſtoſti in ljubésni do Bogá in v terdnim ſpoſnovanji tebe do ſmerti, de bom od tebe kakor v reſnizi tvoj ſpoſnan krono vezhzniga ſhivljenja prejél. Amen.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Nar dobrótljivſhi Bog! vlij v naſhe ſerza ſvojo gnado, de naſhe teleſa od vſake greſhne smote obvarovane oſtanejo, kakor ſe tudi teló od prepovedanih jedí in od vſake neſmernoſti ſdershi. Amen.

Kriſhani Gofpod i. t. d.

18. Tórek. Kriſtuſ je ſa naſ terpel i. t. d.

„Prezh s tem in ſpuſti nam Baraba!“ Luk. 23, 18.

Krivizhniga ſpuſié, nedolſhni mora terpéti. Greſhniku ſe ſhtraſinga ſpregleda, pravizhni jo mora preſtati. Tukaj imamo ſvojo laſtno ſgodbo pred ozhmí. Mi ſmo

krivi, grešniki, in nam je fštrafinga fpregledana in fvo-
bodni fmo sató, ker je Jefuf nafhe grehe na fe vsél in
je sa naf terpel, kar fmo mi saflushili. S tem fmo
gnado in ljubesin boshjo, in mir ferzá fpét sadobili in
fmo fpravljani s Bogam, fvojim Ozhetam. O kako po-
milovanja vredna flepota je tadaj, zhe tebe, ti moj Sve-
lizhar in fprednik, spet rasshalim in te ne obrajtam, ko
fe fvetá dershim in po posheljenji mefá shivim. Oh, daj
mi prav previditi in sposnati, kako fšrafhno me gréh in
njegovi sazhetnik goljfata, vsameta mi nebefa, moje
edino svelizhanje, moje edino pravo blago in dafta mi
sató nezhimerne, pogubljive rezhi, ki mi pogubo in vezhno
savershenje prepravljajo.

O ti savoljo nafhik gréhov Obfojeni! Daj
mi luzh in gnado, de te ediniga ljubzhka fvo-
jiga ferzá isvólim, fe te terdno dershim, in v
tebi in s tebój fvoje edine frezhe ifhem sa zhaf
in vezhnoft. Amen.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena motitev. Uflifhi naf, vfigamogozhni in
ufmiljeni Bog! in dodéli nam milofivo fad svelizhavniga
poftniga zhafa.

Krishani Gofpod Jefuf i. t. d.

19. Šreda. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Pilata je dal Jefufa gajshlati.“ Mat. 27, 26.

Pilata viditi, de s vfm fvojim persadevanjem zhes
ferdite fovrashnike Jefusove nizh ne samore, ga je s
fabo vsél in gajshlati dal. Poglavarjevi vojfhaki ga pe-
ljejo v preddvor fódne hifhe in poklizhejo vfo trumo
fkup. Šlezhejo mu oblazhila in raskrijejo s hudobnimi
rokami zhifto fvetó teló — pred ozhmi hudobnofti — ga
perveshejo k sanizhljivimu štebru in ga sazhejo fšrafhno
gajshlati.

Premifli, o moja dufha! zhe samorefh sdershati, to
kervavo opravilo; premifli ferditof gajshlajózhik, derenje
kervi, vfo neufmiljenof rabeljnov, omaganje nar Šve-

tejhiga, njegove sdihljeje i. t. d., kako bi se mogel fols s Jesufam terpezhe ljubesni sdershati? — Terdoforzna svér bres zhlovéfhke obzhutljivosti bi mogel biti, ko bi me to ne ganilo, posebno zhe fhe pomislim, de to ni delo rabeljnov, ampak moje, de je Jesufovo presveto teló tako neufmiljeno rasmefarjeno.

Moj Bog in Svelizhar! sposnam, de sim te tolikokrat gajshlal in tvoje sveto telo rasmefaril, kolikorkrat sim greshil. Moja lakomnost ti je oblazhilo s shivota potegnila, moja fladnost je tvoj shivot raskrila, moja jesa je tebe tepla; moj napuh te je v to sanizhljivo fhtrafingo ponishal, s eno besedo: moji grehi so in tvoja ljubesin, kateri so ti te in vse druge neisrezhene bolezhine storili. **O** de bi tvoja draga kri, katero si per gajshlanji prelil, moje ferze v grevingi omeznila — k ljubesni — k stanovitni svestosti do tebe.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Dodéli nam, o Gospod! de se, obujeni v svelizhavnim postu, vsiga, kar je greshno in fhkodljivo, sdershimo, in tvojiga dopadajenja vredni postanemo.

Krishani Gospod i. t. d.

20. Zhetertek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Spletli so krono is ternja, in so mu jo na glavo djali.“
Mat. 27, 29.

Savoljo kraljevosti nashiga Svelizharja nar bolj neufmiljeno sanizhujejo in nezhlovefhko terpinzhijo. Trop hudobnikov, kakor truma volkov, zhes jagnje boshje pade, ki mora vse terpljenje zhlovefhke nature poskusiti. Oblezhejo ga s sanizhevanjem in kronajo ga s saframovanjem. — Ne morejo ga sadofti sanizhevati, ne sadofti tepfti. Kristuf vse v imenu zhlovefhtva in Bogá terpi. Tako se Bog — dokler semlja stoji — v duhu sanizhuje; in tako so vsi, kateri Bogá in Kristufa zhasfé, v vsih zhasih

sanizhevani. Vſaki hudobnesh ſe jih lóti, jih ſapljuva, tepe ter vpraſtuje: „Kdo te je udaril?“ i. t. d. — Tako oſtanejo Jeſufovi uzhenzi, kakor Œatanovi flushabniki ſi vedno enaki.

O moji boſhji Svelizhar! vterdi me v ſvojim uzhenſtvu v ſveſtoſti in ljubesni de tebe; — potem nej divjá Œatan, naj hrufhi hudoba, nej preklinja neframnoſt, — ſadoſti mi je, de ſe mi ne more huje, ja ne tako hudo goditi, kakor mojimu uzheniku. Ako moram ravno ternjevo krono ſa teboj noſiti, o! nej ſe ſgodi po tvoji ſvéti volji, ne boſh me v vezhi ſkuſhnjave priti perpuſtil, kakor jih ſamoreem preſtati, temuzh pomozhi mi boſh poſlal o pravim zhaſu. Sgodi ſe tvoja volja.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Tvoje ljudſtvo, o Bog! je tvoji oblaſti podlóſhno; daj mu ſ tvojo gnado vedno bolj popolnoma prihajati in tvoje ſapovedi vſelej iſ zeliga ferza ſpolnovati!

Kriſhani Goſpod i. t. d.

21. Petek. Kriſtuſ je ſa naſ terpel i. t. d.

Glejte! zhlovek! Janes. 19, 5.

Jeſufu delajo ſdaj bolezhine ſdaj framoto, ktere ſe v njegovim ferzu ſ edinijo. Po ſtraſhnim gajſhlanji in kronanji ſ ternjem ga ljudſtvu ſaframovaje pokashejo. Vezhiga poniſhanja ſi ni miſliti; ſakaj glej Jeſufa ſ ternjem kronaniga in ſ ſhkerlatam oblezheniga. — „Kakſhin zhlovek!“ — Oblizhje, ktero ogledovati je nebeſhko veſelje, je ſapljuvano, glava, ſa ktero je krona iſ ſlata in demantov ſhe preſlaba, je ſ ternjem ovita. Kralj vſih kraljev, Goſpod vſih goſpodov, ſami Bog ſtoji tukaj — zherv in ne zhlovek, ſaframovan od ljudi in ſanizhevan od hudobneſhev. „Glejte, zhlovek!“

O moj boshji Svelizhar! postavi se prav shivo pred ozhí moje dushe in daj mojemu ferzu kaj obzhutiti, kar si ti takrat obzhutil, ko so te ljudstvu tako rasmefarjeniga pokasali, de so mogli fami angelji svoje oblizhje s groso od tebe ober-niti. Daj mi popolnoma ufmiljenje, pa tudi po-polnoma ljubeshin, pokorfhino in svestost do tebe! — Oh, de bi tvoja mertvashka barva, tvoje proge od gajshel, tvoje od ternja rasbodeno zhelo, in vse rane, s kterimi je bil tvoj svéti shivot pokrit, moje ferze k folsam ljubeshni omezhile! de s svojimi grehi nikolj enako tistim hudobne-shem ne vpijem: „*Krishaj ga, krishaj ga!*“ temuzh póln vérne pervershnofti in ljubeshni mo-lim: „*Shivi, shivi v meni!*“ Ja s tabo in sa tebe hozhem shivéti in umreti!

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Vfigamogózhni Bog, saupamo v tvoje varstvo in upamo, de bomo s tvojo pomozhjó vse fkušnjave fovrashnikov premagali.

Krishani Gospod Jesus i. t. d.

22. Sabota. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Ne imel bi nobene oblasti do mene, ako bi ti ne bilo od sgorej dano.“ Janes 19, 11.

To je Svelizharju mozh dajalo in stanovitniga in v vseh pergodkih in sopernoftih v boshjo voljo vdaniga de-lalo. Ozhetova volja je; bres njegove volje nizh ne pride, se nizh ne sgodí.

Tadaj se hozhem tudi od tebe, o Jesus, u-zhiti, Ozhetu pokoren biti, shivo v njega vero-vati in poterpeshljivo is njegove roke vséti, kar meni poslati sa dobro sposná. — Zhe ga le ka-kor ti is ferza ljubim, mi morajo vse rezhi k

dobrimu biti. Zhe tadaj nedolshno terpim, hozhem na tebe pogledovati in mirniga ferza biti; sakaj v boshjih rokah sim in ljudjé mi ne morejo vezh storiti, kakor kar Bog hozhe in perpufti. Vterdi, o Jesuf, moj fklep.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! pomoli svojim vernim svojo mogožno roko is nebés, de s zelim ferzam po tebi poprahujejo, in to, zhefar te s saupanjem profijo, v svoje vefelje prejamejo.

Krishani Gospod i. t. d.

23. Ponedéljek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Krishajga! Nimamo kralja.“ Jan. 19, 15.

„Nimamo kralja!“ Kako strafhno prerokovavno befedo je neumno, nashuntano judovsko ljudstvo s tem zhesfe isgovorilo, in kako refnizhno, kako strafhno se je nad njimi she davno spolnila, in se bo she spolnovala do konza zhafov! Ref nimajo kralja vezh; bres svoje deshele in bres postav hodijo in fo raskropljeni po vsmi svetu med vsmi narodi semljé. Davno she je njih mesto v puhavo rasdjano, je njih svetishe ofkrunjeno in od njih nekadajniga prelepiga tempeljna je tudi poslednji kamen rasdrobljen. Luzh svetá fo umorili in fo sdaj v tamoti in flepoti, v terdoserzhnosti in terdovratnosti, dokler bodo tudi nasadnje she sposnali, koga fo prebodli.

O Jesuf! daj mi is te boshje kasni sposnati, kako nefrezhen je narod, kako nefrezhen je zhlovek, kateri tebe savershe, kateri tebe nima, v tebe ne verje, od tebe rad ne flifhi, kateri se nad teboj ali nad tvojim ukam huduje, tvojiga krisha framuje in naprave tvoje svete zerkve sanizhuje. — Oshivi, o Jesuf! moja véro, in daj, de nefkouzhna zena tvoje prelite kervi, ktero fo

Judje zhes fe in zhes svoje otroke v kasen klijali, nad menój sjubljená ne bó.

Molim in hvalim i. t. d.

Zerkvena molitev. Vfigamogozhni Bóg! daj de fveti post vfako leto tako poboshno prasnujemo, de ti kakor s teléfnim tako tudi s dufhnim sadershanjem dopasti samoremo.

Krishani Gospod i. t. d.

24. Torek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Peljali fo Jesufa, de bi ga krishali.“ Mat. 27, 31.

Komaj je strahljivi fodnik Jesufa Judam isdal, de bi ga krishali, fo hiteli, poslednje opravilo svoje divjosti opraviti. Škerlatasti plajfh fo mu vséli, kteriga fo mu v sanizhevanje dali, in oblekli fo mu njegove oblazhila, de bi ga sa njim hrumézhe ljudstvo, ki ga je v tej obleki tolikrat besede shivljenja govoriti in zhudeshe delati vidilo, bolj lahko posnalo. De bi njegovo odpeljanje fhe bolj sanizhljivo storili, perpeljejo dva hudodélnika is jézhe in mu ju dajo v drushbo per umoritvi, de bi se spolnilo, kar je govoril prerok: „Med hudodelnike fo ga fhtéli.“

O moj boshji Odrefhenik! bolj kakor kadaj kaki zhlovek si bil med hudodélnike fhtét, ker si sam tako hotel; hotel si pa, ker si naf ljubil — in vse nafhe hudobije na fe vsél in jih na svojim shivotu spokóril! — Ako ravno she ves ob kri in ob mózh in komej fhe v stanu, fe po konzu dershati, vunder teshki krish na ramo sadénefh, is *pokórfhine*, boshji pravizi sadoffit, in is ljubesni do naf ljudi, naf na njem odréfhit. Tako si perpravljén krish nositi in overshefh tako mojo opornost, ktero kashem, kadarkolj mi je kak krish sadéti in sa tabo nositi. In vunder ne morem tvoje uzhenéz biti, o Jesuf! ako fe

fam ne satajim, krisha na-se ne vsamem in sa tabo ne hodim. Vterdi mojiga duhá in moja voljo, de v tvoje stopine stópim, tebe nasledjem in krish, kteriga mi moj nebeshki Ozhe naloshi, voljno tebi vdan sa tabo nosim, kolikorkrat in dokler je tvoja volja. Šej vem is uft tvojiga aposteljna, de bom, zhe s tabo terpim, enkrat s teboj rasviltjen.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! daj, de nam ojftrjehi postno shivljenje tako k refnizhnemu spreobrnjenju kakor tudi posebno pomaga, tvojo milost dosezhi.

Krishani Gospod i. t. d.

25. Šréda. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Nefel je svoj krish.“ Jan. 19, 17.

Kakor nekadaj Isak gré fin do smerti pokoren in nefe les, na kterim imá darovan biti: pa ne bo se, kakor Isak nedarovan nasaj vernil. Angelj Gospodov, kteri mu je kélih smerti podál, ga ne bo, kakor Abrahamoviga fina, umoriti branil. Jesuf bo kelih, kteri mu je podán, do dna ispil; darovan bo in njegova kri bo zhes darovavni les tekla, sa grehe svetá.

O kako neisrezheno, kako nefkonzhno si naf ljubil, o Jesuf! — kaj bi bil samogel fhe vezh sa naf storiti? — **O** moj Svelizhar! de bi ti samogle folse, ktere ti na tvojim krishevím potu tozhim, snaminje refnizhne ljubesni do tebe in mojiga ferzhno britkiga obshalovanja mojih gréhov biti, savoljo kterih sdaj pod tesho krisha terpifh.

Molim in hvalim i. t. d.

Zerkvena molitev. Bog! kteri pravizhnim po saflushenji plazhilo, spokornim pa milost delifh, usmili se

me! in daj, de, ker svoje grehe sposnamo, od tebe odpusthenje sadobimo.

Krishani Gospod i. t. d.

26. Zhetertek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Prijeli fo nekiga Šimona Zirezhana in fo mu naloshili krish nesti sa Jesufam.“ Luk. 23, 26.

Ta Šimon, ki je pomagal krish nesti, je uka polna podoba kristjanstva. Sakaj kristjanstvo ni nizm drasiga kakor nasledovanje Kristufa, terpljenje in veselje, framota in zhaft s Jesufam. Napervo zhuti mesna natura bolezhine, — kakor Šimon se mora s filo pod krish podati. — Kadar pa své, zhigavi krish nefe, kadar s tesho s Jesufam gré, se veseli in je svelizhana v fredí terpljenja, in se nasadnje veseli teshave, pred ktero je v sazhetku trepetala.

In ravno danashnji dan mora tifti, kateri hozhe poboshno shivéti in Kristufa nasledovati, sanizhevanje od otrok tega svetá terpeti, sakaj svet sovrashi Jesufa; sakaj velikih dobrot, obilno od Jesufa prejétih je posabil in sato ne umi refnize in ofrezhenja njegovo beséde; njegove nauke in sapovedi sanizhuje in se jih framuje; ne verje, de bomo vsi verni v svelizhanji umerli. Sató je od svetá sanizhevan, kdor se Jesufa dershi in ga nasledje in mu sveft ofiane; pa zhaft imá, kakor Šimon, ki je Jesufu krish nefel. Jes pak se nezhem framovati, temuzh se tolashiti, ker vem, kdo je Jesuf, de je Gospod svitlofti, ko je famo savoljo naf svoje velizhastvo sapustil in se tako globoko ponishal.

Savoljo tebe, o Jesuf, sanizhevan biti, ni nezhaft, ampak nar vezhi zhaft in prava frezha isvoljenih. To bo svet enkrat viditi in sposnati mogel, kadar spet pridefh v svitlofti svojiga Ozhetata. Potem bo v fako vofhil, de bi se bil Jesufa dershal, njega sposnal, sa-nj terpel. Neisrezhenno veliko bo potém moje veselje, de sim bil savoljo tvojiga imena sanizhevan in de sim

s teboj terpel; sakaj, kateri s tebój terpé, bodo tudi s teboj v tvoje velizhaftvo fhli.

Molim in hvalim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Vfigamogozhni Bog! daj de bo nafhe poſtno pokorjenje s veſeljem ſvete poboshnosti oflajeno; de bomo poſvetne poſheljenja krotiti in ſe nebeſhkih gnad vdeleſhiti in loſheje nebeſhko krono prejeti ſamogli.

Krishani Goſpod i. t. d.

29. Petek. Kriftuf je ſa naf terpel i. t. d.

„In kadar ſo bili priſhli na meſto, ktero ſe imenuje meſto mertvaſhkih glav, ſo tam krishali njega.“ Luk. 23, 33.

Jeſuf pride s ſvojim teſhkim krishem na goro, ktero ſe ſavolj glav obfojenih ljudi meſto mertvaſhkih glav ali Kalvaria imenuje. Ta groſni, s kervjó hudobnih ofkrunjeni kraj mora ſdaj neſkonzhno drago kri ſinú boſhjiga va-fe vseti, ki bo ſa odreſhenje ljudi prelita. S ſlobo mu neufmiljeni rabeljni obleko s ſhivota potegnejo, ki ſe ran derſhí in mu tako ſtare rane in bolezhine pono-
vijo. Nág mora pred ozhmi hudobnih ljudi ſtati.

O nar zhiſtejſhi! kaj je tvoje zhiſto ferzé obzhutilo, ko ſo te tako raskrili! — Sdaj leſhí nedolſhno velikonozhno jágnje na leſu krisha in pomoli molzhé ſvoje roké, de mu jih prebodejo in perbijejo; — tiſte vſigamogozhne roké, ki ſo toliko zhudeshev naredile; tiſte dobrotljive roké, ktere ſo toliko ubogim pomagale, ktere bi ſe tavſhentkrat kuſhniti mogle, de bi ſhegnale. Rabeljni jih bres uſmiljenja ſgrabijo, jih neufmiljeno prebodejo, tako, de gré meſó per vdarjanji s kladvam s ſheblji vred v léf in kri viſoko ſhvig-
ne. Oh, to ſo zhaſtitljive roké tiſtiga, ki je nebefa in ſemljo vſtvaril in ki ſo tudi meni podobno dale; tiſte vſigamogozhne roké, ki bi tudi

sdaj fhe blifkove metati samogle v pokonzhanje fovrashnikov, is kterih pa kri tezhe, ki ne vpije po mafhovanje, ampak po gnado in odpufhenje v nebéfa. — **O** ti vezhna ljubestin! vershem fe v tvoje roké, ktere si tudi sa mene rastegnili, de bi me s ljubesnijo objél; kaj me samore prihodnje od tebe lozhiti? — **De** bi mojiga Svelizharja fhe terdnejfhi na krish perbili, de bi mi fhe vezh virov mojiga svelizhanja odperli, tudi njegove noge prebodejo in prebijejo. **O**, drage nogé, ktere fo nam po besedah preróka osnanilo mirú in vse dobro pernefle; tiste zhaftitljive nogé, ki fo toliko teshavnih stopin v povelizhanje ljudi storile; tiste nogé, ktere je poboshna fpokorniza v farisejevi hifhi s svojimi folsami mozhila in s difhavo masala, in pred kterimi je gnado in odpufhenje vsih gréhov sadobila, fo sdaj na sanizhljivi léf perbite in terpé neisrezhene bolezhine! —

O moj vsiga zheshenja vredni Svelizhar! perbíj me k febi na krish; s tabo hozhem shiveti in umréti. Tvoje terpezhe roké naj me odvernejo od potov gréha; tvoje prebodene nogé nej me peljejo nasaj na fteso kerfhanfkiga satajenja in zhednosti, de sim s tebój svojim krishanim odrefhenikam fvetu krishan, kakor je fvet meni.

Molim in hvalim i. t. d.

Zerkvena molitev: Vfigamogózhni Bog! globoko obzhutimo fvoje slabosti in saupamo famo v tvojo poterdijozho gnado; daj nam tadaj vedno tvojo dobroto véfélo vshivati.

Krishani Gospod Jesuf i. t. d.

28. Šabóta. Kristuf je sa naf i. t. d.

„Potém, ko so ga bili krishali, so rasdelili njegove oblazhila, in so losali sa-nje. Mat. 27, 35.

Tako daljezh si prifhel tadaj, o moj boshji **Odrešhenik!** de vso svojo lastnjino sgrabifh. Vse vse si savoljo naf daroval, nizh, zhisto nizh si nisi perdershal; nar bolj ubog si postal vsih zhloveshkih otrók, de bi naf nar bolj uboge obogatil! — Zhe svojo ljubestin memo tvoje pomislím, oh, kako moram orudezhéti, kako trepetati in omolkniti pred tabo! Ne s zelím ferzam, le malo zhafa in — nestanovitno te ljubím! Le tu in tam, kar mojimu ferzu teshko ne stane, ti darujem kaj, in sapustím savoljo tebe komaj kaj, kar mi ne dela prevelizih bolezhin. Ti pa, o **Jesuf!** si uzhil: „Kdor se ne odpové všimu, kar imá, ne more moj uzhenéz biti; kdor kaj vezh ljubi, kakor mene, ni mene vreden.“ — **O** daj mi dostikrat in refnizhno tvojo ljubestin pomisliti, ktero si naf s svojim isgledam uzhil in jo nam s befedo ponudil, de te morem ferzhno ljubiti, ker si ti mene sazhel ljubiti, in se ti vsíga vdam in darujem, kakor si se ti savoljo mene vsíga snébil in vse daroval.

Molím in hvalím te i. t. d.

Zerkvena molitev. Bog! rajshi se tistih usmilifh, kteri v tebe saupajo, kakor jih s svojim ferdam tepesh; daj nam gnado, de storjene grehe is ferza obshaljujemo in se tako perpravimo gnado tvojih naukov prejeti.

Krishani Gospod i. t. d.

29. Ponedéljik. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Tisti pa, ki so memo fhli, so s glavami majali in ga sanizhevali.“ Mat. 27. 39.

To je bila tadaj hvala sa nebeshke dobrote, ki jih

je **Jesuf** Israelfkimu ljudstvu fkasal — saframovanje, in sanizhevanje, bitko in shaljno govorjenje, s katerim so njegovo umerajozhe ferze she terpinzhili. Po vse to ni moglo **Jesufu** vbriniti, do konza jih shegnovati. **Terpel** in umerl je sa-nje, defiravno je védel, kakofhno nehvalo bo sa tó imel. Tako refnizhno in gorezhe je shelel, gréfhnim ljudém pomagati. V refnizi se nesamoremo vekomaj nad ljubésnijo boshjo do ljudi, ki se je v **Kristufu** rasodéla, nikoli sadofti zhuditi in je hvaliti! — **Jesuf** je pa tudi meni ravno take dobrote fkasal. Tudi sa mene je **terpel** in umerl; in jes? — Ali hozhem tudi tak biti s njim, kakor je bilo njegovo ljudstvo in mu sa vse njegove dobrote nehvalo in nezhaft fkasati; — ga tudi she enkrat prekljinjati, savrézhi in krishati? —

Nikdar ne, o ufmiljena ljubésin! tega nezhem storiti. **Voljo** imám — o podperaj mojo flabo voljo s svojo mogozhno mozhjó — odshim mal hozhem s vezhi véro in ljubésnijo na tebe mifliti, si tvoje gnade in dobrote, tvoje terpljenje in smert bolj k ferzu vséti, kakor doshim mal, gréh foverashiti in se ga varovati, ter tebe ljubiti, tebe nafledovati, tebi flushiti, de ne bó tvoja kria-me saftonj prelita.

O Jagnje boshje! ushgi moje ferze s hvalo in ljubésnijo do tebe, de te vedno bolj sposnam in zhaftím, kakor saflushifh.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Poshégnaj, o **Gospod!** nafh poft in dodéli nam milofiljivo odpuftenje vfiga nafhiga sadolshenja.

Krishani **Gospod** **Jesuf** i. t. d.

30. Torek. **Kristuf** je sa naf **terpel** i. t. d.

„V **Bogá** je saupal, nej mu pomaga, zhe ga ljubi.“

Mat. 27, 43.

Nar lépshi in nar proftejhí zhednofti **Jesufa** **Kri-**

štufa, njegovo vero v Bogá, njegovo saupanje in njegovo pokorshino do njega safmehujejo ozhitno njegovi fovrashniki. Pekel nizh tesheje ne vidi, kakor véro, pokorshino in saupanje v Boga. To je tem napuhnjenim in nesvéstim duhovam gerda in sanizhljiva misel, ktero sanizhujejo in safmehujejo. Pekel se je smejal is Judov, ki so shivéli v oblasti tamôte. Ravno tako so tudi sdaj fhe nar lepfhi zhednosti ljudi: v Boga verovati, v njega saupati in njemu pokorshino fkasati; pa ravno té nar lepfhi zhednosti svet nar bolj sanizhuje, safmehuje in saframuje, ker je svét hudoben.

Zhe s tabo terpím, o moj Svelizhar! hozhem famo na tebe gledati, v veri stanoviten oftati, terdno upati in saframovanje in sanizhevanja svetá terpéti. Šej bo tudi meni zhaf perfhel, de se bo moj Bog fkasal praviga Bogá, mojiga pomozhnika in prijatla. Vterdi me, o Jesuf! v téj véri in v tem saupanji, de se ne dam nikakor od tebe lozhiti, temuzh per tebi ostanem do konza svetá.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Daj nam, o Gospod! voljnoft do tvoje volje (ktere nikakorshen gréh ne ugonobi in nikakorshno terpljenje ne oflabi); daj de tvoje ljudftvo, ki se je tvoji volji svefto podverglo, v fhtevilu in v sveftosti vedno rafte.

Krishani Gospod Jesuf i. t. d.

31. Šreda. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Ozhe, odpufi jim, ne vejo kaj delajo.“ Luk. 23, 34.

Sa kogá, o tiho terpézhe Jagnje boshje! sa kogá si molilo? Sa rabeljne, ki so te krishali, sa fodnike, sa duhovne in sa vikfhi, ki so te obfodili, sa vse ljudftvo, ki je v tvojo smert dovoljilo in upilo: „Krishaj ga! — in sa vse, ki so tvoje smerti krivi? Tudi mi fmo tvoje smerti krivi; sakaj savoljo nafhих gréhov si mogel, o Je-

suf, umreti; mi smo te s svojimi gréhi umorili. O kolikanj tolashbe nam isvira is te tvoje molitve k Ozhétu sa nafhe gréhe; tvoja molitev je bila uflifhana; Ozhe je odpuštil in hozhe sdaj všim miloft fkasati, ki k tvojemu krishu pribeshé in te pomozhi profijo.

O boshji Šrednik in Befednik per Ozhétu! kako si na krishi sa naf glasno in ozhitno molil: „Ozhe! odpušti jim!“ tako tudi she sdaj sa vfaziga v nebésih profifh, kateri s grevéngo in s pokóro zhes fvoje gréhe k tebi pride in po tebi miloft in odpuštenje gréhov od Boga sprófi: in tiftimu je odpušteno, sa kteriga ti profifh, o Jesuf! tiftimu fo gréhi spregledani, tisti miloft sadobí in je od Bogá sprejet kakor spravljén otrok.

S spokornim ferzam hitim k tvojimu krishu, o Jesuf! in ti toshim filo svojih gréhov, in prosim te, de bodi moj frednik in befednik per Bogu. Švojo molitev fklenem s tvojo: „Ozhe, odpušti mi!“

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Bog! Vfigaufmiljeni! Rassvetli s tem postam ferza svojih vernih in uflifhi miloftljivo molitve vših, ktérim si dar poboshnosti v ferze vlohil.

Krishani i. t. d.

32. Zhetertek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Danaf she bosh s menoj v raji.“ Luk. 23, 43.

Kolikanj tolashbe da tó, de zhlovefhki otrozi spet take befede flifhijo! Raj, is kteriga fo bili ljudjé fognani, in kateri bi nam bil vezhno sapert ostal, je s pokorfhino spet dobljen. Vrata va-nj nam je odperl; kar je bilo po gréhu zhloveka sjubljenó, je sdaj spet po fmerti Šinú boshjiga dobljeno. Sdaj je on kralj; njegovo je kraljestvo in on imá oblast, jih v fvoje svelizhano kraljestvo vséti, ktere on hozhe. Sazhetek je storjen po rashójniku, ki se je na krishi spokoril. In koliko tav-

shent in tavshent jih je bilo shé dotistihmal va-nj vsétih, ki so se verno in spokorno k Jesufu obernili!

To je tadaj plazhilo sa tvoje britkofti, o moj boshji **O**dreshnik! de samorefh naf ljudi savoljo fvojiga saflushenja svelizhati. **K** tebi hozhem hitéti, tebe se dershati, de tudi jes v tvoje sveto kraljéftvo pridem; sakaj tako refnizhno, kakor si ti sa naf vse umerl, hozhefh tudi vsm svelizhanje dati. **K**onez nafhe vere je nafhe svelizhanje. **V**terdi me, o Jesuf! v téj veri, v tem svéftim perzhakovanji tvojiga kraljéftva. **P**otolashi me s tem vesélim sagotovljenjem, kolikorkrat se sgrevan in spokorn k tebi vernem, de mi ne saprefh fvojiga kraljéftva. **I**n zhe v téj veri is svetá grém, tudi meni klizhi: „**P**ridi k meni v moj raj!“

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Vfigamogozhni Bog! vrednost zhloveshke nature dobiva po nesmernosti velike rane; daj, de se ji s smernostjo fpét sazélijo!

Krishani Gospod Jesuf i. t. d.

33. Pétek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d. „Glej, tvoj fin! Glej, tvoja mati!“ Jan. 19, 26, 27.

Tako gorézhe; tako refnizhno ste dve isvoljeni dufhi Jesufa ljubili, de jima bres Jesufa vezh shiveti ni bilo. Desiravno je bilo njemu velika framota na krishi umréti, in njima, pod krishem ftati; jima je bilo vunder zhes vse ljubo, zhes vse zhaftno, per Jesufu oftati in ftati. Toliko ljubessin in toliko veselje nad Jesufam moram tudi jes iméti, de bi me bres njega nizh ne moglo rasveseliti, de bi sa njega zél svét dal. Kristuf bi mi mogel biti moje shivljenje in njegov krish moje nar lepshi prebivalishe. Tukaj mi je mogozhe s ozhmí viditi in sapopasti, kako refnizhno me Bog ljubi, kako refnizhno mojiga svelizhanja in moje frezhe shelí, kako gotovo

me hozhe svelizhati, ker je svojiga edinorojeniga Šina sa mene in sa vse dal, de se nihzhe ne pogubi.

Perbeshanje pod tvoj krish, o Jesuf! in pogled na tebe krishaniga in umérajozhiga je tudi nar bolj gotova pomozh soper vse vabljenje in skufhnjave h gréhu. Tvoja smert je smert gréha. Kdor v skufhnjavi h gréhu pod tvoj krish perbeshí in tvoje britko terpljenje in smert premishlje, obzhuti, de ga mikanje h gréhu mini, de mesó s svojimi posheljivoftimi v njem oterpne in umerjé. — Pod tvoj krish, o Jesuf! hozhem perbeshati, kadar me gréhi pezhêjo, kadar pred Bogam, pred njegovo sodbo in pred peklam trepêzhem. **K** tebi, o Jagnje boshje! katero gréhe svetá nófsh in odjemljesh, hozhem beshati in te profiti. **O**, vsemi tudi moje gréhe na-se; odvsemi jih od mojiga ferzá, obvaruj me sodbe in shtrafinge, ktere se bojim; rezi moji dushi: „*Jes sim tvoje svelizhanje! is mojih ran isvira tvoje odreshenje!*“

Pod tvoj krish, o Jesuf! hozhem perbeshati v vfaki fili, kadar je moje ferze v britkostih vtopljeno in pomozhi upati ni; ljubésni polna fkerb sa tvojo shaloftno mater in sa tvojiga ljubiga prijatla mi glasno pravi: **K**ogar ti enkrat ljubish, ga do konza ljubish.“ Ljubish pa naf vse in shorish vse k nashimu svelizhanju in obernefh vse v prid tiftim, ki te ljubijo. Tudi mene si v svoje ferze sapifal, in sdaj imam she eno fkerb, — kako te ljubiti; sa vse drugo potém ti fkerbish, o Jesuf! Amen.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Gospod! Vlij svojo gnado v nashe ferza, de sami sebe premagujemo in nagnjenja k grehu v sebi satéramo, ter s zhasnim premagovanjem vezhni fhtrafingi odidemo.

Krishani Gospod i. t. d.

34. Sabota. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil!“ Mat. 27, 46.

Nafledik in fhtrafinga gréha je sapushenje od Boga; Bog je fvet in pravizhen; s nefvétimi in nepravizhnimi ne more v savési biti; sapustiti jih mora in v tem sapushenji od njega sgine tudi vse dobro, vsa tolashba, ves pokoj in mir ferzá, ter revfhina, tamota in smert naf obdajo. V tem shaloftnim stanu je bil ves zhloveshki rod, in v njem bi bil ostal bres reshénja, ko bi se ne bil Jesus is svoje profte volje naf usmilil, nashiga dolgá na-se vsél, in nafledka in fhtrafinge gréha, namrezh sapushenja od Bogá sa naf terpel. Njegovo globoko sapushenje v smerti, in njegova molitev in vera v tem sapushenji naf je sopet s Bogam spravila, tako, de smo sdaj sopet bliso Bogá, in Boshji mir, Boshjo milost in Boshjo gnado vshivamo.

Oh — savoljo nashih gréhov sapusheni! vtifni bolezhine svojiga fkrivniga sapushenja v nashe ferza, de nikóli ne posabimo, ko bi od vfiga sveta sapusheni biti vtegnili, svoje tolashbe v tvoji shalosti na krishi ifkati. Ne sapusti naf nikóli, Boshji Svelizhar! posebno takrat naf ne sapusti, kadar naf bo v smerti vse sapustilo; de tudi mi tebe ne sapustimo, temuzh ti svefti ostanemo tukaj, enkrat pa pri tebi svelizhani bomo.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Daj, o Bog! de ljudstvo, ktero si v svojo flushbo posvetil, v poboshnosti in svetosti vedno raste, de bo tvojimu velizhastvu vedno dopladljivfi, in (po tvoji milosti) smeraj s nebeshkimi darovi bogatejfi.

Krishani Gospod Jesus i. t. d.

V svéto zvetnjo nedéljo.

Nektere molitve is shegnovanja oljke.

O Bog! ker naf praviza veshe, de te na vfo mozh ljubimo, pomnoshi v naf darove svoje nefkonzhne milofiti in ker si storil, de po smerti tvojiga Šina upamo, kar verujemo, daj nam po njegovim vstajenji priti, kamor shelimo. Kteri s tebój shivi in kraljuje v edinofiti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog! povikshaj vero teh, ki v té saupajo in milofitljivo uflifhi molitve svojih vernih; naj pride v naf tvoje toliko ufmljenje; poshegnaj † tudi te palmove ali oljkine véje, in kakor si nekadaj, de si nam v podobi pokasal, kaj storifh sa svojo zerkev, poshegnal Noeta, ki je is barke stopil, in Mojsefa, ko je s Israelfkimi otrózi is Egipta fhel; ravno tako poshegnaj tudi naf, de ki palmove in oljkine veje nosimo, bomo s dobrimi deli Kristufu nasproti fhli, in po njem v vezhno shivljenje pridemo. Kteri s tebój shivi in kraljuje v edinofiti svetiga Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj! Amen.

Poshegnaj † profimo, o Gospod! te palmove in oljkine veje, in daj, de, kar tvoje ljudstvo danaf k tvoji zhafti po telefno dela, tudi v duhu s veliko poboshnostjo s tem konzhá, de foverashnika svojiga svelizhanja premaga, in delo milofiti po vfi mozhi opravlja. Po Gospodu nafhim Jesufu Kristufu, Šinu tvojim! Amen.

Bog, kteri si svojiga Šina Jesufa Kristufa, Gospoda nafhiga, savoljo nafhiga svelizhanja na fvet poslal, de se je do naf ponishal, in naf do tebe povikshal; ki mu je tudi, ko je v Jerusalem prifhel, de je písmo fpolnil, mnoshiza

verniga ljudstva is gorezhe ljubésni svoje oblazhila in palmove veje po potu rasgrinjala: daj, te profimo, de mu bomo pot vere pripravljali, de bodo po tém, ko se kamen spodtikovanja in fkala pohujfhanja s njega odvalí, nafhe dobre dela pred teboj kot véje zvetéle, in de bomo vredni po njegovih stopinjah hoditi. **Kteri s teboj shivi in kraljuje i. t. d. Amen.**

Vfigamogozhni, vezhni Bog! kteri si hotel, de je **Jesuf Kristuf**, nash **Gospod**, na shebetu oflize fedel, in si mnoshizi ljudstva v misel dal, oblazhila in veje dervéf njemu v zhaft na pot stlati, in **Hosana péti**; daj, te profimo, de bi samogli njih nedolshnost posnemati in njih saflushenja deleshni biti. **Po ravno tistim Kristufu Gospodu nashim. Amen.**

Med prozéfijo.

Ko je ljudstvo flifhalo, de **Jesuf** v **Jerusalem** pride, fo vseli palmove veje, fo mu fhli naproti, in otrôzi fo vpili rekózh: **Ta je, kteri bo prifhel svelizhat ljudstvo. Ta je nash svelizhar in odrefhenik Israelfki.**

Kako mogozhen je on, ki mu troni in gospostva naproti gredo! Ne boj se, hzhi **Sion**, glej tvoj kralj pride na shebetu oflize fedé, kakor je sapifano. **Zhesfhen bodi, o kralj, stvarnik svetá, ki si naf prifhel odréfhit!**

Sdrushimo se s angelji in otrozi, prizhajmo svojo véro in pojmo v zhaft smagovavza smerti: **Hosana** po visfavah!

Péfem. 1. **Hvala, zhaft, sahvala in flava ti bodi, Odrefhenik, Kristuf, nash kralj!** kterimu danaf vesela mnoshiza otrok s hvalnim petjem naproti gré!

2. **Hosana, bodi zhesfhen, kteri pridefh v Boshjim iménu! Šin Davidov, kralj Israelfki! Hosana v visfavi!**

3. **Tebe povikshujejo vse tvoje nebéfa. Vfi svetovi**

osnanujejo tvojo svetlost. Tudi umerjazhi zhlovek se upa v prahu tvojo hvalo jezljati.

4. S palmovimi in oljkinimi vejami ti vefelo naproti Judea hiti. Tudi mi se ti poklonimo in ti darujemo molitve, obljube in pésmi.

5. Terpezhiga Svelizharja sprejme danaf Jerusalem s vefelo zhaftjo. Hvaleshno prepevamo danaf tudi mi Gosпода shivljenja, in svetlobo njegoviga vézhniga kraješva.

6. O ti, kterimu vse dopade, kar je dobro, ti kralj ljubésni in gnade! S dopadajenjem si poslušhal hvalno petje otrók. O nej ti tudi naša poboshnost, naša ponishnost, naša priprostoost dopade!

Hvala, zhaft, flava in sahvala ti bodi, Odrefhenik, Kristuf, naš kralj! kterimu danaf poboshna mnoshiza otrók s hvalnim petjem naproti hiti!

Zerkvena molitev. Vligamogozhni, vezhni Bog! kteri si hotel, de je zhloveshkimu rodu v posnemanje sgleda ponishnosti naš Svelizhar mefo na-se vsel in se smerti na krishi podvergel, dodeli milofljivo, de bomo njegovo poterpeshljivoost posnemati in njegoviga vftajenja deleshni biti saflushili. Po ravno tistim Gosподu našim Jesufu Kristufu i. t. d. Amen.

35. Ponedélek. Kristuf je sa naš terpel i. t. d.

„Shejin fim!“ Jan. 19, 28.

She nar hudobnihhi ljudje dobijo v svoji smertni teshavi mersle vode in pozhitek; njega pa, martraniga in terpinzheniga sinu zhlovekoviga so posabili in sapustili. On sam je mogel terdoserzhneshe in neufmiljenje opomniti in glasno toshiti: „Shejin fim!“ Sgled in tolashbo je dal vsm, ki so v terpljenji, posabljeni in sapusheni, kako nej se v vse terpljenje voljno vdajo in vse is milofljive roke boshje poterpeshljivo vsamejo. — „Shejin fim!“ Sheja, ktero je Jesuf na dušhi imel, je bila veliko vezhi od sheje, ktero je na teléfu terpel. Pokufil je le, ker so mu jeshi ponudili, in govoril je lé, de se je pisno spolnilo. Jesufa je shejalo po rasviltjenji Ozhéta, ljudje so ga s nepokorhino ob zhaft

djali; on — sin zhlovékov — ga je hotel s pokorfhino do smerti spét popolnoma pozhafiti. — Jesufa je shejalo po svelizhanji in po odrefhenji ljudi, de bi, is oblasti tamôte otéti, famo pravimu Bogu flushili in v tej flushbi svelizhani bili. Jesufova sheja in hrepenenje je bilo, de bi kmalo nefhteto refhenih duhf pri njem bilo, ki bi se svojiga refhenja veselile, kakor sgrevan in rasveseljen hudodélnik na krishi; de bi njegovo posheljenje, jih veliko tavshent refhiti, kmalo spolnjeno bilo. Ker tadaj Jesufa tako slo po mojim refhenji shêje, ali bi ne ifkal svoje frezhe per njem? ali bi ne hitel veselo h njemu in ne prejel svelizhanja od njega? in bi ne pomagal tudi s ravno takim veseljem svojim blishnjim k svelizhanju?

O moj boshji Gospod in Svelizhar! dodéli mi miloft svoje fkrivnosti polne shêje, de tudi jes v prihodnje pravo shejo, in ferzhno hrepenenje obzhutim po tebi, po tvoji pravizi in po svojim in svojih bratov svelizhanji, de tudi jes vse britkosti, ki jih savoljo tega terpim, in vse krishe, ki so mi naménjeni, voljno kakor od tebe poslâne prejmem in se strupénim fladkostim nezhimerniga veselja in grefnimu veselju svetá popolnoma odpovém.

Molimo i. t. d.

Zerkvena motitev. Vfigamogózhni Bog, daj nam, te profimo, ker savoljo svoje flabosti v tolikanj teshavah pefhamo, po saflushenji terpljenja tvojiga edinorojeniga Šina novo mózh sadobiti. Kteri s teboj shivi i. t. d.

Krishani Gospod i. t. d.

36. V torek. Krifuf je sa naf terpel i. t. d.

„Dopolnjeno je!“ Jan. 19, 30.

Sdaj je Jefuf is nefkonzhne ljubésni do ljudi vse dopolnil, vse ftoril, vse prenesel, vse konzhal, kar je

Bog v svelizhanje ljudi iméti hotel, in kar je bilo v nafhe odrefhenje potrebno.

Dopolnjeno je. — Po Jesusu so ljudjé svojo nekadanjo vrednost, svoj nekadanji frezhni stan dosegli; sdaj stojé spet v versti stvarih, ktere Bog ljubi; pot jim je odperta, ki v shivljenje pelja; nebesfke vrata so jim odperte, svelizhanje jim je dobljeno.

Dopolnjeno je.

O moj Svelizhar! kar je bilo tvojiga, je réf vse dopolnjeno; oh, prosim te, tudi, ali pomagaj mi dopolniti, kar je tudi meni dopolniti! Dokonzhaj moje svelizhanje; tvoje délo je to, prevezh si shé preftal, de bi nedokonzhal. Vém, de mi tvoje terpljenje, ako ravno famo na febi vse popolnoma, v smertni uri ne bo nebéf odperlo, zhe ti nebóm podoben; zhe si saflushenja tvojiga terpljenja ne prilastim, zhe ne dopolnim po nauku tvojiga aposteljna, tega fam s svojim méfam, kar je fhe tvojimu terpljenju ostalo, zhe ne nosim tvojih ran fam na svojim telésu s pokorjenjem in premagovanjem samiga sebe. Po izgledu aposteljna moram svojo véro v tebe zhísto ohraniti; s djanjem jo moram shivo ohraniti; dobro se moram vojfkovati in svojo pot konzhati, de pridem tjà, kjer mi je krona pravizhnih od tebe, mojiga pravizhniga fodnika, pripravljena; tudi jes moram nasadnje, kakor ti, moj Jésus! rézhi: „*Dopolnjeno je!*“ Tode tega bres tebe ne samorem rézhi; to je rezh tvóje milofsti. Té milofsti te prosim savoljo vsih tvojih ran, savoljo vse tvoje prelite kervi.

Moj Bóg in odrefhenik! s svojo kervjó si

mi to milost saflushil; o daj, de mi ta velika milost is tvojih svétih ran isvira, gnado *zhasne stanovitnosti*, ki je nar drashejsi od vsih tvojih gnád, de nad menój dopolnifh, kar si sam sazhél.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Vfigamogozhni vezhni Bog! daj nam fkrivnosti terpljenja Gospoda nashiga tako obhajati, de bomo vrédni odrefhenje prejéti. Po ravno tistim Gospodu nashim i. t. d.

Krishani Gospod i. t. d.

37. Sréda. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Ozhe! v tvoje roké srozhim svojo dusfo!“ Luk. 23, 46.

Kratko pred svojo smertjo je Jesuf svojo sveto dusfo v roke svojiga ozheta glasno isrózhil, in s svojo dusfo mu je tudi dushe vsih ljudi isrózhil, sa ktere je umerl.

O moj Bog in Svelizhar! ker si svojo dusfo v Ozhétove roke isrózhil, tudi sa mojo fkerbifh, o sdrushi jo bres lozhitve s svojo, de jo s njo vred svojimu nebéfhkimu Ozhétu isrozhifh; sakaj po tebi sim postal spet otrók boshji, ker si ti moj brat. S vfo pravizo te smem svojiga brata imenovati. Priporozhim in iszrozhim ti savoljo tega svojo dusfo, ker sim preprizhan, de je v tvojih rokah nefkonzhno bolj s-hranjena, kakor v mojih, in de je po tebi tudi v Ozhétovih rokah; sakaj ti in Ozhe sta *eno*.

Rasfvitli to mojo dusfo s svojo luzhjo; vterdi jo s svojo mozhjó, posvéti jo s svojo gnado, in vsemi jo, kadar se is tega teléfa lózhi, v velizhaftvo, ktero si ji s svojo smertjo pripravil, de med tem ljubi, hvali in zhasí tebe Ozhéta in svetiga Duha, dokler tudi to persteno truplo o-

budih in rasvetlih, de se s njim spet sdrushe-
na, vezhno njegoviga svelizhanja vdeléshi.

Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Dodéli, te profimo, vfigamo-
gozhni Bog, de bomo od svojih gréhov, savoljo katerih
smo neprenehama pokorjeni, po terpljenji tvojiga edino-
rojeniga Šina rešeni. Kteri s tebój shivi in kraljuje
i. t. d.

Krishani Gospod i. t. d.

38. Veliki zhetertek. Kristuf je sa naf terpel
i. t. d.

„Jesuf je glavo nagnil in je duhó is febe dal.“

Jan. 19, 30.

Jesuf je konzhal pot svojiga shivljenja, pokufil je
vse britkosti zhlovéfhkiga terpljenja in vse jih je fkufil
do poslednje kaplize, — in umerl je sa vse ljudi. Švo-
jimu Ozhétu je bil pokóren do smerti na krishi, — in
danafhnji dan je postavil v presvetim sakramentu altarja
vezhni spominj svoje smerti in sprave s Bógam, de bi
se v njegovi zerkvi obhajal do konza svetá.

Jesuf je umerl! Njegova smert je bila Bogú do-
padljivi dar sprave sa gréhe svetá. Tako, kakor je on
umerl, ni mogel noben umerjozh, noben grešnik um-
réti. Do vsaziga grešnika imá smert pravizo; do nar-
zhiftejhiga je nima; sakaj smert je kasen sa gréh. Kri-
stuf pa ni nikóli gréfhil; nobeniga svojiga dolgá ni imel
plazhati, in vezhno shivljenje je bilo v njim. Njegova
smert je bila tadaj prava daritev sa druge, daritev sa naf
grešnike. Nafhe gréhe je nofil na svojim te-
lesu na léfu krisha. On — ki je bil pravizhen —
je umerl savoljo nepravizhnih — in fhe umérajozh je
nagnil s nekonzhno ljubésnijo glavo k tistim, sa ktere
je umerl, — kteri so ga umorili; — pogledal je nasad-
nje fhe na tiste, ktere je odréfhel, ktere je svelizhati
hotel!

O ljubésin — umerajozha ljubésin! poshegnaj me s saflushenjem fvoje fvete fmerti, in vsghi moje ferze s ljubesnijo tudi, de ne shivim vezh febi, ampak tebi — de tebi umerjem, de ostanem tvoj vekomej. Jagnje boshje, ki je bilo umorjeno, vredno si, zhaft, hvalo in zbefhenje prejéti od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molim te i. t. d.

Zerkrena molitev. O Bog, kateri si Judesha fhtrafa! savoljo njegove pregréhe, in rasbojniku sa njegovo prizhanje plazhilo dal, daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je **Jesuf Kristuf**, nafh Gospod, v svojim terpljenji obéma, vfakimu posebej po saflushenji povernil, tako tudi nam ftaro smoto odvsame in naf gnade svojiga vstajenja deléshne ftori. Ktéri s teboj shiví i. t. d.

Krishani Gospod **Jesuf Kristuf** i. t. d.

Per svéti mafhi.

I. Pred svéto masfo.

Jesuf Kristuf! moj Bog, moj Gospod in Svelízhar! kateri ljubífh fvoje, ki tebe ljubijo, do konza: tvoja zerkev prasnuje *danaf tísti svéti vezhér*, v katerim si fkrivnoft fvoje neisrezhene ljubésni in fvoje svelizhavne fmerti — zhudapolni fpominj odreshenja postavil, in nam vfim v vezhni fpominj fvoje gnade in v sastavo vezhniga shivljenja sapuftil. Kruh si vsél v fvoje svéte in zhaftitljive roke, si v nebó poglédal, in svojimu nebéfhkimu Ozhétu se sahvalívfhi, si poshegnal kruh, ga slomil ter rékel: „*Vsemite in jejte; to je moje teló!*“ Ravno tako si vsel kélih v fvoje svéte in zhaftitljive roké, si se sahvalil, ga poshegnal, uzhenzam dal in rekel: „*Vsemite in pite vsi; to je moja kri, ktera bo sa vas*

*in sa veliko drusih prelita v odpushtenje gré-
hov; to storite v môj spominj.*“

To je tadaj velika vézherja Odréshnikova, spominj velike smerti, v kateri véf shlovéshki ród svoje svelizhanje dobiva; to je sveti spominj ljubésni, kjer vsi klezhimo pred miso Gospodovo in ozhitno sposnamo, de verjemo v Jesufa tukaj prizhijozhiga, v njem in po njem samim odpushtenja, milost in vézhniga shivljenja ishemo, in vsi, kateri s nami vshivajo edini nebéshki kruh, kakor svoje brate sposnamo in jih ljubimo.

O Bóg! stori me, ki sim s pobóshnostjo pri daritvi svéte mashe, vredniga té gnade, de bo moja duha sdrava, jes pa odréshen od vsiga sléga. Hrepenim pri tvoji misi nasiten biti, oh, ne sapusti me; sakaj neumen sim in slab. Pridi mi v moji révshini pomagat! Molim te, zhasitim in hvallim te, in verjem, de si véf in refnizhno prizhijózh v presvétim sakramentu altarja. **O Gospod!** odpusti mi, zhe ne pridem dovolj vréden k tvoji misi. **O Gospod!** obvaruj me, de ti ne bom spet nesvéft in ne sazhnem spet soper tebe greshiti. Ne pušti mi od tebe se lozhiti, temuzh ohrani me v svoji ljubésni in gnadi.

Zhasit in hvalla ti bódi, ki si danaf presveti sakrament postavil in naf tako milostljivo povabil. **O** ti ozhishevavez duhf! ozhiti me od mojih gréhov, de te vrédno prejmem; umij me, kakor si danaf uzhenzam nogé umil, in ostani pri meni s svojo gnado; sakaj bres tvoje pomozhi poginem v tej dolini britkóft. Ne sapusti me, temuzh uzhi me pravo pot hoditi po tvojih stopinjah. — Ukasal si nam sa tabo hoditi; pa tega ne samóre nihzhe

is svoje mozhi, ako mu ti ne pomagah storiti, kar mu ukasheh. Odréhi me od vse moje nepopolnamosti, de samorem tebe, svoj isgled in svojiga tovarsha, nasledovati. Kakor se s ljubesnijo s nami fklénefh, in naf v svetim obhajilu k svetimu, vezhnimu shivljenju blishafh, tako se hozhem s tvojo gnado pri nekervavi daritvi svete mafhe is noviga s tabo, in po tebi s nebéshkim Ozhétam in s svétim Duham fkleniti v vekomaj. Amen.

Švéta mafha.

(Po svétim Avgufhtinu.)

Dufha sposna, kako revna je bres Kristufa, in kako svelizhana s Kristufam.

II. Sazhéték.

Tebe nar ljubesnivshi Svelizhar, ki si se sa naf vzhlovézhil, klizhem v svojo dufho. Ti sam si sveto hrepenenje po tebi v mene vdihnil in tako mojo dufho perpravil tebe sprejeti. Pridi va-njo, prošim te, in naredi jo po svoji vólji, de bo tvoja, de bo sveta in svelizhana. Ti si me prvi ljubil, is ljubésni ifkal, na svoje rame sadel in me v mnoshizo otrók boshjih nasaj peljal; nej tadaj tudi jes tebe ljubim, — nej te shelim v svoje ferzé, nej ti bom sa jaslize!

O kako nefrézhna je dufha, ktera tebe, o Svelizhar boshji! ne ifhe in ne ljubi. Kdor tebe ne ljubi, shiví v svoje pogubljenje. Kdor si ne persadeva, tebi, o Gospod! shivéti, oftane réven in mertev. — Gorjé meni révnimu, de nisim Kristufa fhe nikoli s pravo gorézhostjo ifkal in fhe

nikoli ga ne is vsiga ferzá ljubil! Oh, dušha, ktera tebe ne ishe, tebe ne ljubi, ljubi svét in gréhu flushi, in je hudobijam podvershena; nikoli nima mirú, nikoli nima frezhe. Usmiljeni! osri se milostljivo na moje ferzé, kteriga sta gréh in posvétna ljubésin ranila, in osdravi mi ga. Po tebi hrepení moje ferzé; v tebí je moj up in moje saupanje; ti si vse moje posheljenje, tebe ljubim, tebe mólim; sakaj ti si mi vse — moje vstajenje, moje shivljenje, moje svelizhanje. — O ti obilnost nebéshkih fladkóst! nasiti me vtrudeniga, vberi me rasmishljeniga, reshi me vjétiga in osdravi me ranjeniga! Glej, pred durimi stojím in terkam. *Po tvoji neskonzhni usmilenošti, s ktero si is nebés prishel nas obiskat*, te prósim, odpri mi saklade svojiga usmiljenja in oshivi mi s nebeshkim kruham. Sakaj ti si kruh in vir shivljenja, ti si luzh vezhne svitlóbe, in vse, od zhefar poboshni shivijo, kteri tebe ljubijo.

III. Dušha hrepeni po Jesufu, svojim nar vézhim blagru.

Po slavi ali glorii.

O boshji Svelizhar! daj se mi, daj se mi nasaj! Glej, ljubim te, pa to mi je premalo; daj se mi vedno bolj in bolj ljubiti! Kopernim v hrepenenji po tebi, in se rasveselim v tvojim fladkim spominji; in kolikor bolj te sazhnem ljubiti in svojo voljo s tvojo fklénem, toliko vézhi je mir in pokoj mojiga ferzá; strasti omolknejo, teshave me menj teshijo, in zeló smert se mi sdi bolj prijasna. — Šerzé se povsdigne v ljubésni do tebe, dušha se rasveselí in ves moj duh gori

v shelji tebe gledati, in je vjét od ljubesni nevidljiviga.

Daj tadaj mojimu duhu orlove peróte! Pufti ga letéti in ne opefhati (Isaia 40, 31.), de do fedesha tvojiga velizhaftva pride in prejame od tebe gnado sa gnado, od tebe vezhniga vira shivljenja. — Nej fe te obvefelim, ki si moje upanje, moje svelizhanje in moje odrefhenje. Bodi mi moje vefelje, ki bosh enkrat moje plazhilo, in podpiraj mojo flabo mozh, de ne opefham tebe ifkati. Sej si bliso tiftih, ki te ifhejo. Nej te najdem in, kadar te najdem, nej te vezh ne sgubim.

Jesuf! luzh ferz, ki fe na-te osérajó! Shivljenje dufh, ki te ljubijo! Mozh mifel, ki te ifhejo! nej te v nerasdeljivi ljubésni dershím. Profim te, pridi v moje ferze, in vnemi me s obilnoftjo fvojiga svelizhanja, de vfliga posvétniga posabim in famo tebi shivím, famo tebe ifhem, fe v tebi vefelim in v tebi enkrat svelizhanje vshivam.

IV. Dufha fe njemu v ljubésni daruje, ki jo je prvi ljubil, in jo vezhno svelizhati hozhe.

Darovanje.

O moja dufha, po boshji podobi vftvarjena, s Kristufovo kervjó réfhena, v véri s Jesufam sarozhena, navdána s svetim Duham, s boshjo mozhjó oboroshena in v drushbo angeljev name-njena: o *ljubi* ga, kateri je tebe tako slo ljubil; glej na njega, kateri vedno na tebe gléda; ifhi ga, kateri tebe neprenehama ifhe; vdaj fe mu, kateri fe tebi tako vfliga vdá, kteriga ljubésin je tvojo tako prehitéla, kteriga ti nar bolj ljubifh.

On je tvoje plazhilo, tvoj fad, tvoj vshitek, tvoj zilj in konz. Bódi fkerbna v ljubésni s Škerbnim, zhišta s Zhištim in svéta s Svetim. Kakor se bofh ti svojimu Svelizharju fkasala, tako se bo tudi on tebi fkasal.

Prijasni, mili in milofljivi Bóg hozhe prijasnih, milih, ponishnih, zhištih, ufmiljenih dufh. — Ljubi *njega*, ki te je is globozhine révfhine in is dremote gréha islékel. Svoli si ga ismed vfh fvojih prijatlov, kateri ti bo fam fhe sveft oftal, kadar te bo vse sapuflilo. O smerti, kadar vfi tvoji prijatli od tebe pobeshé, te On ne bo sapuflil, temuzh te bo ferditih fovrashnikov varoval, ki fo pripravljene te pogubiti. Škosi nesnano deshelo te bo peljal in do ftanoyanja nebesfhkiga mefta Ziona prinéfel. Tam je nar vikfh sveli-zhanje, lepóta vfh lepót, obilno veselja in vse dobro. Tam je petje veselja, glas radovanja in svelizhanja; tam je petje hvaléshnosti in hvale, in Aleluje v vekomaj. Tam te bo Jefuf, ako se tukaj s njim sdrusifh, in *njemu darujesh*, v oblizhji fvojiga velizhafva v drushbo svetih angljev poftavil, kjer bofh s njimi prepeval: *Švét, svét, svét je Bog, Gospod vfh gospodov; nebéfa in semlja fo polne njegoviga velizhafva!* —

V. Dufha si ne sheli nizh vezh, kakor Jefusa vfiga ljubiti.

Ljubim te, o moj Gospod in moj Bog! Vesh, de te ljubim, in te vedno bolj shelim ljubiti. — Kakor si nefkonzhen, tako bodi tudi nefkonzhno ljubljen; posebno od naf ljudi, ktere si takó ljubil, takó réfhil, in sa ktere si takó veliko ftóril. O

vezhno gorezha ljubésin, zhefhenja vrédna ljubésin! moj Bog in moja ljubésin! ushgi me vřiga s svojo ljubésnijo, s fladkořtjo svoje milořti, s edinim hrepenenjem po tebi, s svojo milořtjo in prijanořtjo, s svojim miram in hrepenjenjem po tebi, ki je zhiřto, řveto in dobro, de od ognja tvoje milořti in ljubésni veř vřhgan tebe svojiga zhefhenja vredniga Bogá in nar bolj ljubesnjeviga Gofpoda is zeliga ferzá, is zéle duřhe, is vse mozhí, s vřo svojo vóljo, s pravo řpokornořtjo ferzá, s řpořhtovanjem in s řvétim shivljenjem ljubim, te vselej in povřod tako v ferzu, v uřtuh in pred ozhmi imam, de nobena greřhna ljubésin, ktera bi me tebi nesveřtiga řtoriti vtegnila, do mojiga ferza nikdar ne more.

VI. Duřha ře sahváli nebéřhkimu Ozhétu sa odreřhenje po njegovim řřinu.

Po povřdigovanji.

Ti, o Gofpod! nesamoreřh zhlovéka pořabiti; ako ravno samore mati svojiga otroka pořabiti, ti nař ne samoreřh; uřmilíř ře nař, ker ři nař vřtvaril, in dobro véřh, de řmo prah. Řeř je, de bi mogel vezhkrat obupati savoljo svojih gréhov, s kterimi řim od nekdej tvojo ljubésin s nehvaléřnořtjo, tvojo uřmiljenořt s predernořtjo povrazhal, *ko bi ře ne bila tvoja beřéda, o Ozhe, vřhlovezhila in bi ne bila med nami prebivala.* Sdaj pa vezh neřmem obupati, ko ti je bil Jeřuř pokóren do řmerti, řeř pokóren do řmerti na krishi, in je *dolřhno piřmo nařřih gréhov na krish perbil in sbrisal,* (Kol. 2,

24.) in tako gréh in smert gréshnikov krishal. Rasviltjeni, ki sdaj na tvoji defni fedí, in sa naf prôfi, mi daje svešto saupanje. V njega saupam, ki naf je od smerti greha obudil, in is tamôte v svojo nebeshko svitlobo poklizal, in shelím k tebi priti. — Tebi bodi flava, hvala, zhašt in hvaléshnost sa nafhe odrefhenje po tvojim Šinu sdaj in v vékomaj.

VII. Dufha Jesufa prôfi, de bi jo gnad in nebéshkiga fadú duhovniga obhajila deléshno ftóril.

Pred svétim obhajilam.

Prósim te, Gospod Jésum Kristuf, nar ljubesnívshí dobróta! savoljo tvoje milostljivo prelite drage kervi, s katero smo odrefheni; dodeli mi spokorno serzé, ko akoravno nevreden, na svetím altarji skrivnost nafhiga odrefhenja mólim in se zhudopolne nebéshke vezherje v duhu vdeléshim, katero si ti, Gospod, moj Bog, neomadshévani víkshí duhoven! v spominj svoje ljubésni, namrezh svojiga terpljenja in svoje smerti, in v nafhe svelizhanje in v vsakdanje okrepzhanje nafhíh flabost tebi darovati sapovedal.

Jesuf Kristuf! kruh shivljenja! ki naf oshivljash, in tako vezhno enak ostanesh, ki te flednji dan vshivajo, in védno zél ostanesh, — svéti mi in vshgi me; rasvilti in posveti svojo posódo; ozhísti jo gréhov; napolni jo s svojo gnado in ohrani jo v svoji ljubésni, de tvoje meso in tvojo kri v svelizhanje svoje dufhe vshivam, po vshitji od tebe in s tebój shivím, k tebi pridem in v tebi vezhno svelizhan ostanem.

VIII. Dufha prósi Boga gnade, védno bogabojezhe shivéti.

Po svétim obhajilu.

O moj **Bóg!** moja ljubésin! **Ti** si moje shivljenje, od kteriga shivím; moje saupanje, v ktero se sanefem, in velizhaftvo, ktero dosezhi shelim! **Vsemi** moje ferze v lašt, gospodari mojo dufho, vodi moj um, pélji mojo sheljé v nebéfa, de famó po tebi hrepenim, de je moja dufha famó tebe shejna in se na viru shive vode oshiví. **Nar** bolj ufmiljeni **Bog!** kteri si naf tako možno ljubil in tako drago odkupil, kteri si nafh dolg tako zhisto poplazhal in naf tako povsdignil! **Kako** frezhno je moje ferzé, kadar tvojo neskonzhno ufmiljenost premishljuje in tvojo nesapopadljivo ljubésin prevdarja; famó po tebi, po tvojim oblizhji, po tvoji drushbi hrepení moja dufha. **Sa-**voljo tega hozhem, dokler bom na semlji shivel, sam nad seboj zhuti, kolikor samorem, in tebe, svojiga stvarnika in odrefhenika! s poboshnim duham in zhiftim shivljenjem is vse možhi povsdigovati. **V** nebéfa se hozhem s svojim duham povsdigniti in s svojo ljubésnijo hozhem per tebi biti, de famo s teléfam fhe tukaj ostanem, s svojimi mislimi, sheljami in s svojo zélo ljubésnijo pa neprenehama per tebi shivím, de je moje ferzé tam, kjer si ti moja nar vezhi, nar ljubesnjevshi dobrota, kjer je moja prava domazhija, kjer si tudi meni prebivalishe perpravil, in kjer ti s **Ozhétam** in s **svetim Duham** enaki **Bog,** shivish in kraljujesh od vékomej do vékomej. **Amen.**

Vezhėrniza.

Uvod. Jes sim kruh shivljenja, ki je is nebėf pri-
fhel. (Jan. 6, 51.) Gospod, odpri moje shnable, in
moje ufta bodo osnanovale tvojo hvalo. O Bog! hiti me
otėt; Gospod! tėzi mi pomagat. Zhaft bodi Ozhėtu i. t. d.

I. Zheshenje.

Edinorojeniga Šinú Boshjiga in Marije, pravi
kruh nebėfhki, ki ga je Ozhe poslal, mōli, o
moja dusha! v globozhini ponishnofti.

Nashimu Gospodu Jesufu Kristufu, kateri nam
je svojo sveto kri v prezhudni fkrivnofti pre-
svetiga sakramenta altarja danaf dal, daruj, o
moja dusha, vezhno hvalo in nefkonzhno hva-
lėshnoft. Nashimu fkritimu Gospodu Jesufu Kri-
stufu, kateri nam je s svojim svėtim telėsam in s
svojo drago kervjo vezhno shivljenje dal, per-
nesi, o moja dusha! dar ferzhne ljubėsnı in pre-
pevaj s vsimi angelji in Švetniki: Švėt, svėt,
svėt je Gospod, vsigamogozhni Bóg! Gospod vsih
gospodov! Nebėfa in semlja so polne njegove
svetofti, velizhaftva in zhafti! Zhaft bodi Ozhėtu
i. t. d.

II. Povsdigovanje ferzáf.

O nefkonzhna fkrivnoft! ktere naf danafhnji
dan opominja: o zhudo vsigamogózhnofti in do-
bróte, de ubog greshen zhlovek sme nar vikfhiga
Gospoda in Bogáf vshiti! Moj Bog in Svelizhar!
kako nesapopadljiva je tvoja ljubėsin. S svojim
lastnim telėsam in s svojo lastno kervjo nam ho-
zhesh nebeshko vezherjo napraviti, in se nam
famiga febe kakor shivesh v vezhno shivljenje

dati. — **O** shivi in nefkonzhno sveti kruh, kateri nam dušno shivljenje daje, pred tvojim altarjem padem ponishno na kolena in te molim! — **O** **Jesuf!** moje shivljenje in moje vse! po tebi sdi-huje moje ferzé! s tabo fkleniti se hrepení moja dušha! Napolni mojo dušho s luzhjo vére, s ognjem ljubesni in s terdnostjo upanja, de v tej molitvini uri svete fkrivnosti teléfa in tvoje kervi s gorézho poboshnostjo zhaštím in molim, de mi je ta sveta jed vselej v shivljenje dušhe, stano-vitno sdravje duha in krepka mozh v moji fla-bošti. **O** **Jesuf!** bodi mi milostljiv! odpušti mi vse moje gréhe in pelji me v vezhno shivljenje! **Amen.**

III. Sahvala sa postavljenje presvetiga sakra- menta altarja.

O **Jesuf!** moj **Gospod** in moj **Bog!** Moj nar vezhi dobrótnik in prijatel moje dušhe! Moj **Odre-fhenik** in moje edino dobro! **Š**voje, ki so na svetu bili, si do konza ljubil, in danashnji ve-zhér, preden si v smert fhel, de bi vezhno shi-véli, si presveti sakrament altarja postavil, v spominj svoje neisrezhene ljubésni in v saštavo vezhniga shivljenja.

Zheshenja vrédni **Bog** zhlovek! sahvalim se ti sa tvojo milost, de med nami prebivati, naf vedno shegnovati in nafhe dušhe shiviti hozhesh v sveto, svelizhano shivljenje. **K**do bi samogel toliko zhudo ljubésni verjéti, ko bi ti ne bil sam rékel! — **Ti** si refniza in shivljenje; sató verjem po tvoji lastni besedi, s katoljshko zerkvijo, de si v presvetim sakramentu altarja refnizhno s me-

fam in s kervjó, s telefam in s duſho kakor Bog in zhlovek prizhijózh. Vſa moja duſha te móli; veſelo ſmem klizati: „Kje je drugo ljudſtvo, kterimu bi bil Goſpod tako bliſo, kakor ſmo mi?“

Zhaſt in hvala ti bodi, Bog velizhaſtva in vezhniga uſmiljenja! Nebéſa in ſemlja ſo polne tvoje ſvitloſti; zhaſt in hvala ti bodi, ſin vezhniga Ozhéta! ki kakor Ozhe med otrozimi, kakor prijatel med ſvojimi prijatli, kakor ljub dobrotnik med ubogimi ſromaki prebivaſh. Kako ſveſto ſmé moje ferze v tebe upati, neſkonzhna ljubéſin, ſakaj drusiga namena niſi imel per poſtavljenji tega ſvetiga ſakramenta, kakor de nej ſe hvaléſhno ſpomnimo, kolikanj dobrót ſi nam ſtoril in s ktero ſveſto ljubéſnijo naſ boſh ſhe ſhegnal in rasveſeljeval. Sató ſi med nami, o uſmiljeni Svelizhar! de per tebi ſvét v ſvojih nadlogah, varſtvo v nevarnoſtih, terdnoſt v ſkuſhnjavah, tolaſhba v britkoſtih in v terpljenji in pômozh v vſih ſilah najdemo. Refnizhno hozheſh nad nami pokasati, kar ſi enkrat ſvojim prijatlam rékel: „Per vaſ ſim do konza ſvetá!“

O moj dobrotnik! O Bog nar zhiſtejſhi, nar ſvetejſhi ljubéſni! glej, ſvoje ferzé ti darujem! ljubi te in ſamo to ga ſhalí, de te ni vedno ljubilo, in de te ſhe ſdaj ne ljubi tako ferzhno in gorezhe, kakor ſhelím. Daj, de ſim od tvoje ſveſte ozhétne ljubéſni in ſkerbnoſti preprizhan in unét, de te ſamoreem vedno hvaſheſhnejſhi, ſveſtejſhi in ſtanovitnejſhi ljubiti, de ſovraſhim, kar ti ſovraſhiſh in kar mene revniga ſtori, gréh; in ljubim, kar ti ljubíſh in kar me svelizha — vſe dóbro. V tem je hvala, ktero ſa ſvojo nei-

srezhenó ljubésin od moje terjásh, in ktero bi ti, oh tako rad, fkasal. Vfigavédni! kterimu so nar fkrivnejshi misli in obzhutki mojiga ferzá snani, vidish mojo refnizhno voljo, se poboljshati ter v tvoje stopinje stopiti in tebe nasledovati; posnash pa tudi slabost, sapeljivoost in nestanovitnost mojiga ferzá, in ne boh me sapustil. Saupam v tebe in ti mi pomagash in me podperash.

Poshegnaj moje zhisfe fklepe, o ljubésni polni Šrednik! in daj, de bo ta molitna ura sazhetek mojiga noviga shivljenja, ura nar gorezhejshiga shegna. Kar mislim, govorim, delam, bodi tebi posvezhenó. Nizh nej me vezh ne lozhi od tebe. Shivim, tode ne vezh jes; ti, Jesus! shivish v meni; ti si moje shivljenje, in smert je potem dobizhek sa mene. Amen.

IV. Hvaleshni pogled v shivljenje, terpljenje in smert Jesusa Kristusa.

Zhast, flavo in hvalo ti darujem, o sazhetek in konez nashiga svelizhanja, nash nar vezhi dobrotnik! Vzhlovézhil si se in si med nami ljudmi shivel v isgled nar lepfhi ljubésni do Boga in do blishnjiga, in nar zhisfejshi zhednosti. Prijasno in krotkoferzhno, pomagajózh in rasveseljajozh se pokashefh povfod, kakor folnze, in dajesh shegen in dobrote. Moje veselje nej bo, te hvaliti in po tvoji sveti volji shivéti.

Hvaliti te hozhem, milostljivi prijatel ljudi! sa mene si se dal v oblast svojih nepravizhnih fovrashnikov! sa mene je tekla tvoja kri na Oljfski gori, ko si bil gajshljan, s ternjem kronan in na krishi britko ranjen; sa mene si terpel nei-

sreznene bolezhíne; sa mene so tekle tvoje folsé, sa mene je puhtéla tvoja molitev k vezhuimu Usmiljenimu v nebéfa. Ti si moj spravnik, moj nar vezhi dobrotnik.

V všim svojim shivljenji te hozhem hvaliti, o boshji Odrefhenik! sakaj nikoli, nikoli ne nehah me s dobrotami obkladati. K tvojimu ljubésni polnimu ferzu se smem v presveti fkrivnosti altarja obrniti, ti svojo silo toshiti in si miliga uflifhanja fvest biti! zló v mojo dufho hozhefh priti, de se s tabo sedinim in de me samorefh bolj prijasno peljati v deshelo mirú. O pelji me tjé, moj Usmiljenez! Tam te hozhem neisre-zhenó, tam te hozhem vezhno hvaliti. Amen.

V. *Jesuf na Oljski gori.*

„Moja dufha je shalofna do smerti!“ Tako si rekel, o moj boshji Svelizhar! ko si se vertu perblisheval, v katerim si se hotel v svelizhanje ljudi svojim sovrashnikam v roke dati. Tvoja dufha je shalofna do smerti. Oh sodba Vfiga-mogózhniga se sazhenja; famo darivno jagnje she je v tebi vidil, ki se hozhe prostovoljno dati sa gréhe fvetá; kar smo mi grefhniki sadolshili, to si terpel ti is ljubésni do naf. O moj Usmiljenez! sahvalim se ti, ljubim te savoljo tvoje blago-ferzhne ljubésni; ti si moj Bog, Bog mojiga ferzá. Ozhe nafh j. t. d.

„Ozhe! ako je mogozhe, de gré ta kélh memo mene; vsemi ga od mene; tode ne kakor jes, ampak kakor ti hozhefh.“ Tako molifh, o Jesuf! in tvoje ferze se s smertnimi britkofmi bojuje. Oh, daj, de se tvoj isgled globoko v

moje ferzé vtifne; daj tudi meni v vsih teshavah in krishih tega shivljenja tisto poboshno voljnost v voljo nebéfhkiga Ózhéta, s katero si se ti daroval, de si sa naf vse terpel in umerl. Ozhe nafh i. t. d.

„Jesuf je padel na svoje oblizhje in molil, in njegov pot je bil, kakor kervave kaplize, ki so na tla padle.“ **O** moj dobrotnik! grehi vsih ljudi, in tudi moji so bili strafhno breme, ki je kri is tvojih shil stfiskalo. **Bog**, moj **Usmiljenez!** pred tabo obshaljujem svoje hudobije. **Po** tvoji smertni britkosti, po tvoji gorezhi molitvi, po tvojim kervavim potu te prósim, odpusti mi moje gréhe; poboljshati se hozhem; od te ure hozhem tvoj uzhenez biti.

Pa sapustil sim te, **Svelizhar** moje dushe! nesvesto sim te sapustil; tode glej, nasaj k tebi hitim; nesaversi me nevrédniga, vsemi me, nefkonzhna dobróta! in pomagaj mi, de zhujem in molim, de ne padem v fkušnjava, temuzh svesto tebe nasledjem v shivljenji in v smerti. **Amen.** Ozhe nafh i. t. d.

VI. Litanije od terpljenja in smerti Jesufa Kristusa. (Glej stran. 22).

39. Šveti vélíki petek. Kristuf je sa naf terpel i. t. d.

„Joshef je vsel Jesufovo truplo, ga je savil v tanzhizo in ga je poloshil v svoj novi grob.“ **Mat. 27, 58—59.**

Tako si tadaj, svéti sazhetnik in konzhavez nafhe sprave in nafhiga svelizhanja — mesto pokoja v grobu nafhel, po katerim si dolgo sdihoval! Tako je tvoj **Bog**, kterimi si svojo dusho isrózhil, tudi tvojimu truplu zhaftno mésto pokoja perpravil! — Sazhela se je tadaj kój po tvoji smerti tvoja flava in she po tvojim pogrébu

fe je pismo spolnilo, ki govori: „Per rasbojnikih mu je bil grob namenjen; nashel je pa svoj grob per bogatinzu.“ (Isaia 53, 9.) Joshef Arimatejz, edin smed nar bogatejskih in imenitniskih Judov in ud visokiga sbora, ki ni hotel v Jesufovo smert dovoljiti, in je kakor pravi verni Israeloviga odrefhenja perzhakoval, je hitel od svete ferzhnosti vnét, k Pilatu in je prófil od njega Jesufovo truplo. Dobil je, kar je shelel. Nar lepshi, nar zhistejshi, nar svetejsihi, kar je stvarjeniga bilo, je bilo sdaj njegovu in sdaj je svetimu truplu tolikanj zhafti fkasal, kolikor mu je bilo mogozhe. Pofodil je Gospodu svoj lastni grob, ki je bil v vertu.

V vertu se je moglo terpljenje konzhati, ki se je v vertu sazhélo. Grob je v fkalu vfekan in nihzhe fhe ni leshal v njem. — Špodobi se nov grob novimu zhloveku. Po tvojim isgledu, o vodnik v svelizhanje! fe hozhem vedno ravnati in stanoviten ostati v bóji, dokler me ti v pokoj spravisih. Gotovo pride — ura pokoja; po tem bom v miru boshjim, v pokóji in veselji, kteriga mi nihzhe vséti ne more.

Sahvalim fe ti sdaj, in te molim v prahu savoljo tvoje nesapopadljivo velike ljubésni, s ktero si tako nevtrudama mojiga svelizhanja ifkal in perpravljaj, o Jesuf, nedolshno Jagnje Boshje! Sahvalim fe ti sa vse tvoje terpljenje, sa vso pre-lito kri, sa prestane martre na dusihi in na teléfu. Prósim te, poshegnaj me s vsim saflushenjem tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti. Daj, de fe nad menojside in ispolni, zhefar si s darovanjem svojiga shivljenja ifkal. Daj mi prav shivo véro v tebe in prav gorezho ljubésin in terdno saupanje na-te! Odpusti mi moje gréhe, dodéli mi mir ferzá, pokorfihino do tebe, shivljenje pred tabo in s tabo in svelizhano drushbo Ozhe-tovo! Prestvari me po tvojim svetim Duhu v praviga

otroka boshjiga, perpelji me v tvoje kraljestvo, moj Odrefhenik, moj Gospod, moj Bog in Svelizhar! Amen. Molim te i. t. d.

Zerkvena molitev. Prósimo te, o Gospod! poglej milofljivo na to tvoje ljudstvo, sa katero se je nash Gospod Jesus Kristus grefnikam v roke dati, in na krishi umréti hotel.

Krishani Gospod i. t. d.

Molitev pred sveto mafho.

Svetejshi kakor vsak drugi dan, mi bodi, o moj Gospod! o moj Bog in Svelizhar! ta dan spominja neisrezheniga terpljenja in tvoje skrivnost polne smerti sa ves grešni zhloveshki rod. Tvoj sveti Duh ushgi v mojim ferzu zhifto, go-rezho ljubésin in sveftost sa tvojo neisrezheno ljubésin in gnado do smerti.

Ta dan nashiga *odrefhenja* od gréha in vezhniga savershenja, ta dan nashé blashenosti in nashiga spet sadobljeniga svelizhanja, — kako strafhan je bil ta dan sa tebe, narivetejshi Nedolshnost! Terpljenje verh terpljenja, britkost verh britkost, martre verh marter so te napadale!

Molim te, o vezhna, o nar zhishtejshi ljubésin! tudi sa mene vezhno sgrabljeniga grefnika si is tvoje volje vse te martre terpel; is tvojih ran je teklo moje odrefhenje in moje vezhno svelizhanje! Nizh me ne sme vezh od tebe lozhiti, o vezhna ljubésin! Molim te, molzhé terpézhe Jagnje boshje, ki se je dalo v mesarnizo peljati, bres de bi bilo ufta odperlo! Tebe hozhem pofnemati, in poterpeshljivo in voljno teshave in terpljenje tega shivljenja nositi. Molim te, nar-

pokorniški sin nebesnega Ozheta — pokoren do smerti, — oh, in do kakšne smerti! do nar bolj sanizhljive, nar bolj silne, nar bolj britke smerti — do smerti na krishi! — Molim te, savoljo tvoje pokornosti, sdaj zhes vse povikšani Šin Boshji! v zhigar imenu se vse kolena perklanjajo, in v zhigar imenu famó je frezha, shivljenje in svelizhanje! —

O ti dopadajenje Ozhéta! Veselje nebes, zhaft ljudi! O moje perbeshalške v všim terpljenji, moje upanje smerti, moje svelizhanje v vezhnosti! *Hozhem*, o daj moji volji mozh in stanovitnost — odšimal hozhem gréh, ki te je na krish perpravil, kakor narvezhi sleg sovrashiti! — Gréhu hozhem odmréti, ker si ti sa gréh umerl, in ti pokoren biti do smerti, kakor si bil ti svojimu Ozhétu pokoren do smerti na krishi. — Krishani Svelizhar! poshegnaj moj fklep in dodeli mi svojo gnado, de dan tvoje smerti vredno obhajam in se fadú tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti udeléshim. O ti nar zhištejši Jagnje boshje, ktero si odvselo gréhe svetá; sa vse ljudi si umerl, vsi so tvoji odrefhenzi; — vsi imajo svelizhani biti. Sato poshljem sdaj s vernim saupanjem v tvojim imenu prošnje svete katoliške zerkve sa vse stanove sploh k spravljenu Ozhétovimu ferzu.

1. Molitev sa svete zerkve boshjo, de jo nash Gospod in Bog na zeli semlji v miru ohrani, sedini in obvarje; de vse kralje in oblastnike v njeno svelizhajozhe narozhje perpeljati, nam pa mirno in pokojno shivljenje dati hozhe, de Bogá vsigamogozhniga Ozhéta hvaliti, povikševati in zhaftiti samoremo.

Vsigamogozhni, vezhni Bog, ki si svoje velizhaftvo všim ljudštvam, ki so v Kristufu, raso-

del, ohrani déla tvoje milosti, de tvoja po vſim ſvetu raſſhirjena zerkev s ſtanovitno vero v hvaljenji tvojiga imena oſtane. Po ravno tiſtim Jeſusu Kriſtufu i. t. d.

2. *Molitev ſa preſvetiga ozhéta papешa I.*, de ga naſh Bog in Goſpod, ki ga je v nar viſhi paſtirſtvo pokliral, v ſvoji ſvéti zerkvi ſdraviga ohrani in mu mozh dodéli, ſveto ljudſtvo boſhje vladati.

Vſigamogozhni, vezhni Bog! ki je v tvojim fklepu vſe vterjeno, uſliſhi miloſtivo naſhe proſhnje, in ohrani nam po ſvojim uſmiljenji iſvoljeniga véliziga paſtirja, de kerſhanſko ljudſtvo, ki ga ti vladatſh, pod tolikim prednikam v ſafluſhenji tvoje vére bolj in bolj raſte. Po Goſpodu naſhim.

3. *Molitev ſa ſhkofe, maſhniko in vſe duhovne ſluſhabniko*, prizhevavze, devize, vdove in ſa vſe ſveto ljudſtvo boſhje.

Vſigamogozhni, vezhni Bog! ki tvoj duh zelo zerkev poſvezhuje in vlada, uſliſhi naſ, ki te ſa vſe duhovſke ſtanove ponishno próſimo, de bi ti vſi ſtanovi s pomozhjó tvoje gnade ſveſto fluſhili. Po Goſpodu naſhim.

4. *Molitev ſa naſhiga ſvetliga zefarja I.*, de mu Bog in naſh Goſpod vſe nevérne narode podverſhe in nam véden mir dodeli.

Vſigamogozhni vezhni Bog, v zhigar roki ſo oblaſti vſih, in pravize vſih kraljéſtev, poglej dobrotljivo na naſhe kerſhanſko zefarſtvo, de ljudſtva, ktere v ſvojo divjaſhino ſaupajo, mozh tvoje deſnize ſmage. Po Goſpodu naſhim i. t. d.

5. *Molitev ſa kerſta ſheljne*, de jim Bog in naſh Goſpod uſheſa ferz in vrata tvoje milosti odprè, de bi ſe tudi oni po odpuſhenji vſih gréhov per ſvetim kerſtu ſadobljenim v Jeſusu Kriſtufu Goſpodu naſhim ſnajdli.

Vſigamogozhni vezhni Bog, kteri tvojo zer-

kev s novimi otrózi vedno bogatih, vikfhaj vero in rasumnost nashim kersta sheljnim, de bodo, pre-rojeni v svetim kerstu, fhtevilu tvojih boshjih otrók perfhvétí. **Po Gospodu nashim i. t. d.**

6. Molitev k Bogu vfigamogozhnimu Ozhétu, de svét od vsih smót ozhifti, bolésni odvsame, lakoto preshene, jezhe odprè, vesi rasveshe, popotnikam frezhen prihod, bolnikam sdravje in tistim, ki so na vodi, frezhno na fuho priti dodeli.

Vfigamogozhni vezhni **Bog**, troshtar shalost-nih, mozh nadloshnih, uflifhi profhnje vsih, ki v kateri koli nadlogi v tebe klizhejo, de se vsi v svojih potrebah od tebe prejéte milosti veselé. **Po Gospodu nashim i. t. d.**

7. Molitev sa krivoverze in odlozhene, de jim Bog in nash Gospod vse smote v véri odvsame in jih v svéto mater katoljshko in apostoljshko zerkev nasaj vsame.

Vfigamogozhni, vezhni **Bog!** ki vse réshifh in nobeniga pogubiti ne shelifh, poglej na dushe od hudizheve goljufije presflepljene, de ferzé smotenih vso krivoverfko hudobijo odvershejo, se po-boljshajo in se k edinosti tvoje refnize vernejo. **Po Gospodu nashim i. t. d.**

8. Molitev sa terdovratne Jude, de jim Bog in nash Gospod sagrajalo od njih ferz odvsame, de bi tudi oni sposnali Jesufa Kristufa, Gospada nashiga.

Vfigamogozhni, vezhni **Bog**, kateri tudi terdovratnim Judam svoje milosti ne odpovésh, uflifhi nafhe profhnje, ktere sa to oflepljeno ljudstvo storimo, de bi sposnali luzh tvoje refnize, ktera je Kristuf, in bili od svoje slepote refheni. **Po ravno tistim Gospodu nashim i. t. d.**

9. Molitev sa nevernike, de jim vfigamogozhni Bog odvsame hudobijo is njih ferz, de bi svoje malike

savergli, in se vernili k shivimu in pravimu Bogu in njegovimu edinimu Šinu Jesufu Kristufu, Gospodu nashimu.

Vligamogozhni vezhni Bog, kateri ne shelih smerti grešnikov, temuzh de bi shivéli, uflifhi milofljivo nasho molitev in refhi jih od malikovanja, perdrushi jih svoji sveti zérkvi v zhaft in hvalo fvojiga imena. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, kateri s tebój shivi in kraljuje v edinofhi fvetiga Duhá, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

(Kadar se svéti krish odgerne in vsdigne, moli v narglobozhejshi ponishnofhi in ljubefni tiftiga, kateri je vse molitve vréden, ki je sa naf na krishi umerl, in rézi trikrat poboshno:

Premifhljaj, o moja odrefhena dufha! léf krisha, na katerim je svelizhanje fvetá vifelo in padi v prah ter moli: Hvalim se s krishem nashiga Gospada Jesufa Kristufa. On je nafhe Svelizhanje, nafhe shivljenje in nafhe vftajenje. Po njem smo svelizhani in réfheni.

Postavi fi sdaj umerajózhiga odrefhenika pred dufho in vsemi fi ozhitanje k ferzu, h katerimu ga ufmiljenje in ljubésin soper nehvaleshnofht grešnikov perfili.

Ozhitanje

umerajózhiga Odrefhenika fvojimu ljudftvu in ferzu vfaziga grešnika.

Kristuf. Moje ljudftvo! kaj fim ti ftoril, in kako fim te rasshalil? Odgovori mi! Is Egipta (is fushnofhi gréha) fim te peljal, in ti fi fvojiga Svelizharja na krish perbilo.

Dufha. Jesuf Kristuf! is ljubésni do mene fi svitloft fvojiga Ozheta sapufil, fi se ponishal in podobó hlap-

za na-se vsél, de si me povikfhal in is boshje jése v otrôka boshjiga preftvaril; in jes — oh! jes ti povrazhujem tvojo ljubésin s nehvalo, in ostanem terdovratno v fushnosti gréha.

Švétí Bog! Švétí Vfigamogozhni! Švétí Vezhni! Ufmili se naf!

Kristuf. Sató, ker fim te fhterdéfet lét po puhavi vodil, in te s mano shivil, in te v obilno rodovitno deshelo perpeljal, si svojimu Svelizharju krish perpravilo!

Dufha. Jesuf Kristuf! Befedo shivljenja si mi osna-
noval in mi pokasal pót v nebéfhko domazhijo; in jes — oh! jes fhe smiraj bolj ljubim tamoto kakor luzh, in ho-
dim hudobno po fhiroki póti, ktera v pogubljenje pelje.

Švétí Bog! i. t. d. (kakor gori.)

Kristuf. Moje ljudstvo! Kaj vezh bi ti bil fhe mogel storiti, in kaj nifim storil? Ko svoj nar lepfhi nograd fim te safadil in ti si mi pregrenko postalo; sakaj s jé-
fiham si mojo shejo gafilo in s fulizo si svojimu Sveli-
zharju fran prebodlo.

Dufha. Jesuf Kristuf! Dal si mi isgled pokórfhine do nebéfhkiga Ozhéta, in tó do smerti na krishi, de si sa mojo nepokorfhino sadosfil, in jes — oh! jes ostanem nepokorn in rasdevam tako fad tvoje pokorfhine; ufhéfa imam famo sa glaf mesá, in ozhi famo sa pogubni isgled fvetá!

Švétí Bog! i. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! Savoljo tebe fim stískal Egipzhane in pomoril njih pervénze, in ti si me bizhalo, si me dalo mojim fovrashnikam umoriti.

Dufha. Jesuf Kristuf! Sanizheval si nezhimernost tega fvetá in nifi toliko imel, de bi bil svojo glavo kam poloshil, de bi mene nezhimerne posvetne ljubésni osdravil; in jes — oh! jes se deršim s zélim ferzam tega fvetá, videl bolj ljubim, kakor refnizo, zhaf bolj kakor vezhnost.

Švétí Bog i. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! Peljal fim te is Egipta, vtopil fim Faraona v rudézhim morji, in ti si me vikfhim duhovnam isdalo.

Dufha. **Jesuf Kristuf!** S zhudeshi si toliko bolnikov osdravil in mertvih v shivljenje obudil, meni pokasat, de imash oblast, gréfhnikam persanesti in vezhno svelizhanje dati; in jes oh! jes imam ozhi in ne vidim, ufhéfa in ne flifhim, de bi le osdravljen in refhen ne bil!

Švéti Bog í. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! rasedílil sim morje, rasedílil sim valove pred tabo, in ti si rasedililo moje perfi s fulizo.

Dufha. **Jesuf Kristuf!** Vfaki zhaf si perpravljén mi moje gréhe odpustiti; neprenéhama me vabifh k febi, me v presvetim sakramentu pokore in altarja oshiviti, vterditi in povelizhati, in jes — oh! jes si ne storim zhafa sa-tó, ali pa prejmem famo vunanje snamnja, bres de bi se dufhne gnade udeléshil!

Švéti Bog i. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! V oblaku sim fhel pred tebjó in ti si me peljalo v fodno hifho pred Pilata!

Dufha. **Jesuf Kristuf!** Netrudama se persadevash sa moje svelizhanje; lakoto in shejo terpifh, vrozhino in mras, nehvalo in sanizhevanje, framóto in preganjanje od jafel do krisha, in meni — oh! meni je vse pretéfhko sa tebe; vfako vojkovanje mi je preveliko. — Pa kaj ne storim sa sebe, sa svoje teló, velikrat sa nar nezhimernifhi in objokovanja vredne rezhi? Šamo sa tebe, o ufmiljena ljubésin! famo sa kraljéftvo boshje in sa svoje svelizhanje nizh ne storim, she menj, ko nizh — krivize verh kriviz delam!

Švéti Bog! i. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! V puhavi sim te s mano shivil, ti me pa s saúshnizami in s fhíbami terpinzhifh.

Dufha. **Jesuf Kristuf!** Savoljo mojih gréhov si fe na Oljfski gori v britkosti s smertjo vojkoval, proftovoljno si se svojim sovrashnikam in rabeljnam v roke dal; dal si se od eniga fodnika k drugimu voditi, svoje svéto teló s fhíbami rasmefariti, svojo zhasitljivo glavo s ternjem prebofsti, se saframovati in sanizhevati, in se tako — ne vezh zhloveku podóben — ljudstvu pokasati, de si njegovo preklinjevavno krizhanje: „**Krishaj ga!**“ flifhal.

— Potém si nefel fam svoj krish na Golgata, si se dal med rasbojnikama obésti in si vifel med semljo in nebam, od Bogá in ljudi sapufhen; si terpel neisrezhene bolezhine na duſhi in na teléſu, kakorſhne lé zhlovéſhka natura terpéti ſamore, dokler ſi nasadnje — pozhafi do ſmerti terpinzhen — poſlednje beſéde iſgovoriti ſamogel: „Konzhano je! — Ozhe! v tvoje roké iſrozhim svojo duſho!“ — Mene pa vſe to ne omezhí! Škalé fo ſe preklale, natura ſe je v ſhaloſt ſavila; nekteri iſmed tvojih rabeljnov fo ſe ſpreobernili in ſe na perſi terkali; mene — oh! mene pa vſe to ne omezhí! Terji, kakor ſkalé, neobzhutniſhi, kakor mertva natura, bolj oflepljen kakor tvoji krishavzi, ſim jes! — Kaj, o vezhna ljubéſin! kaj boſh ſhe móglá ſa mene ſtoriti, de me réſhiſh, de me omezhíſh, raſſvetliſh, ſpreoberneſh in ſvelizhaſh? — ! —

Švétí Bog! i. t. d.

Kriſtuſ. Moje ljudſtvo. S ſtudenzam iſ ſkale ſim te napójl, ti ſi me pa ſ jeſham in ſhelzhem pojilo!

Duſha. Jeſuſ Kriſtuſ! Ljubéſin in uſmiljenje tvojiga nebéſhkiga Ozheta ſte bile tako velike, de je tebe ſvojiga edinorojeniga Šina dal ſa mene; — in meni — oh, meni ſe ſhe zeló ne poljubi, ſi tó prav k ferzu vſéti! —

Švétí Bog i. t. d.

Kriſtuſ. Moje ljudſtvo! Savoljo tebe ſim pobil kralja Kananejzov, in ti ſi moja glavo ſa terſtam bilo!

Duſha. Jeſuſ Kriſtuſ! Tvoja ljubéſin do mene je bila tako velika, de ſi ſavoljo mene ſvoje ſhivljenje dal; in jes — oh! jes ne puſtim gréha ſavoljo tebe; oh, ponavljam ſhe le tvoje terpljenje in tvojo ſmert. Moje greſhno ſhivljenje ſhe vedno vpije. „Kriſhaj ga! — Kriſhaj ga!“ —

Švétí Bog i. t. d.

Kriſtuſ. Moje ljudſtvo! dal ſim ti kraljevo palizo, ti pa ſi mi ternjevo krono na glavo djalo!

Duſha. Jeſuſ Kriſtuſ! Od tvojiga prihóda na ſvét do poſlednjiga ſdihljeja je tvoj ſveſti paſtirſki glaſ ſgubljene ovzhize iſkal in jo ljubéſnjivo klizal: „O, de boſh ſpoſnal, kaj ti je tvoj mir dalo!“ — jes pa — oh! jes

sim beshal do te ure pred tabo! o vezhni Usmiljeni! kakor pred sgrabljivim volkam, kakor pred shivotnim fovrashnikam. —

Švéti Bog i. t. d.

Kristuf. Moje ljudstvo! S veliko oblastjo sim te povikhal, ti pa si me na krishi povsdignilo! Moje ljudstvo! kaj sim ti storil? ali kako sim te rasshalil? Odgovori mi!

Dufha. Oh, moj Svelizhar! smiraj in smiraj sanizhujem in saperam svoje serze glafu, opominjevanju tvojiga svetiga Duha. Šam si nabéram s svojim sadolshenjem fôdbo in vezhno smert nad svojo glavo, in zhe se ne spreobnem in se k tebi ne vernem, sdaj, ko me tvoj milostljivi glaf f krisha vabi, me bo zhas prehitel, de te bom ifkal, pa ne nashel, de bom plazhilo sa svoje gréhe dobil! — Švéti Bog! Švéti Vfigamogozhni! Švéti Vézhni! Usmili se me! Tvoj krish zhaftim s globokim zheshenjem, hvalim in povikshujem tvoje vftajenje. Sakaj glej! ta léf je dal veselje vesoljenimu svetu. — O Bog! bodi mi milostiv! shegnaj me in tvoje oblizhje me rasvetli, usmili se me. Amen.

Per prozéfiji.

Kraljévo snamnje, lej stoji,
Švet krish, nebéfka luzh gori;
Na njem shivljenje smert stori,
Shivljenje s smertjo nam dobi.

Sa naf je od kervi nesnán,
Odperta je njegova stran;
Lije mu refhnja kri is rán!
De je bil gréh svetá oprán.

Sdaj je Svelizhar dokonzhal,
Kar je she David prerokvál,
In vsm narodam osnan'vál:
De bo f lesá Bog kraljevál.

Prelépo in svetó drevó,
Rudezhe pifano s kervjó!

Biló si vrédno ti famó,
Nofiti tak svetó teló.

Na tebe je perbita bla
Odkupfhina vfiga svetá,
Pravizi shaljen'ga Bogá,
De je refhila rop peklá.

Zhefhen si ti, prevéti krish!
Edin nam upanje delifh;
Le ti nam miloft sadobifh,
Pregrehe nafhe nam isbrifh!

Zhafst hvala bodi vékomej
Nebéfhkimu Bogú vselej
Prevéti krish nam vernim daj,
De pridemo v nebéfhki raj!

Po prozéfiji, med sveto mafho.

K Bogu Ozhétu, darovanje terpljenja in fmerti Jefusove.

Vfigamogozhni Ozhe! poglej is nebéf na
fvojiga edinorojeniga, terpézhiga, milofti polniga
preljubiga Šina, s kakfhnimi bolezhinami je na
krishi vifel, kako je fvojo drago kri sa gréhe
ljúdi tako obilno prelival. Glej njegovo svéto
glavo, o Ozhe! kako je s ternjem prebodena,
od neisrezhenih bolezhin premagana nagnjena;
glej, kako je njegovo prijasno oblizhje ofkru-
njeno in rasbito, de ni vezh zhlovefhke podobe
v njem fposnati; glej njegove vderte ozhi, nje-
gove rastergane liza; njegove roké fo raspéte,
njegove perfi ranjene, njegove roké in nogé s
shelesnimi sheblji prebodéne. Špomni fe tega
ftrafhniga terpljenja fvojiga Edinorojeniga, o
mili Ozhe! in misli, de je to tvoj ljubi Šin, nad

kterim si imel od vekomaj fvoje dopadajenje. Vse je sa naf storil. Njega in nefkonzhno saflushenje njegoviga terpljenja ti darujem v sadostenje sa vse fvoje storjene hudobije in fhtrafinge, ktere sim savoljo njih saflushil. Vsemi milostljivo ta dragi dar s mojo grevingo, mili **Ozhe!** in vfmili fe me po svoji veliki ufmiljenosti tukaj na semlji in tam v vézhnosti! **Amen.**

H krishanimu Odrefheniku. Obshalovanje gréhov.

Na ta krish, o **Jesuf!** fo te tadaj tvoja ljubésin do mene, in moja nehvalésbnost in moji gréhi perpravili. **Terpish,** kri tózhifh, storifh nar britkejšhi smert, ker sim ojštro pravizhnost **Narvikfhiga** drashil in smert saflushil. **O** nefkonzhna ljubésin! ali bom mogel fhe dalje gréh ljubiti, in neobzhutljivo ferze do tebe imeti? **Nikdar** ne, svojo bolezhino savoljo gréhov fklénem s tvojim terpljenjem; kakor fo tvoja kri in tvoje rane sa mene nebésfhkiga **Ozhéta** odpufhenja gréhov profíle, tako ga tudi jes prósim in rezhem: **Bog** ufmiljenja! pred tvojim fvetim oblizhjem in pred **Odrefhenikam** sa-me umerajozhim obshalujem is ferza in v refnizi vse fvoje gréhe in hudobije, in terdno fklénem, gréhu odmeti, kakor je on sa nafhe gréhe umerl, in novo tebi dopadljivo shivljenje s tvojo gnado sazhéti. **Bodi** mi milostljiv smotenimu! **Tvoj** edinorojeni **Šin** me je poiskal in nafhel! in sdaj pred tabo stojim, o moj **Bog!** poln grevinge in ves oframoten. **Odpušti** mi moje gréhe; sbrifhi moje dolgove po **Jesufovim** saflushenji; daj mi spét novo in sgrévano ferze; opéri me v kervi

jagnjeta, ktero je bilo sa naf darovano na altarji krisha. Amen.

Sahvalna molitev k Odrefheniku na krishi.

Pogubljen bi bil, o moj milostljivi, ufmiljeni **Jesuf Kristuf!** ako bi ne bil ti boshjiga ufmiljenja s mojim shaloftnim stanam imel. Is ljubésni do mene si sapustil nebéfhko fvitlost, si vsel podobo hlapza na-fe in si tri in tridesét lét revno in teshavno shivel; is ljubésni do mene si bil svojimo **Ozhetu** pokoren do smerti, de si sa moja nepokorfhino sadoftil, in si se proftovoljno sa moje in vsih ljudi gréhe daroval; terpel si poterpeshljivo neisrezheno neufmiljenost svojih sovrashnikov, de si me od marter nefrézhne vezhnosti réfhil; tvoja kri me je is strafhne fushnosti gréha odkupila; tvoja smert je bila moje shivljenje. **Ti** si mi nebéfhko kraljestvo odperl in si me storial boshjiga otroka. **Ti** si moje svesto saupanje; o kako nej se ti, kako se ti samorem sa tvojo ljubésin sadofti sahvaliti? — **Ti** fam si mi povedal, kako nej se ti sahvalim: „*Kdor moje sapovedi spolnuje, me tudi ljubi.*“ Glej, boshji **Odrefhenik!** k tvojimu krishu hitim; svojo zhaft imam v njem; shiveti hozhem po tvoji volji; svoje hude nagibe hozhem bersdati in dobro delati; bo mi nej pot zhednosti tudi s ternjem potuta; sadofti mi je, de si ti po nji hodil in de v nebéfa pélje. Sa mene si terpel, in mi isgled sapustil; dodéli mi tudi milost, de v tvoje stopnje stopiti in se ti takó sa tvoje terpljenje in sa smert sahvaliti samorem. Amen.

Molitna ura pred svetim Jesufovim grôbam.

I. Proshnja gnade, se vedno Jesufoviga terpljenja in smerti spomniti in s njim terpêti.

(Tomash Kempzhan.)

Pomislite, de niste s kaka minljivo rezhjó, s frebram in slatam, ampak s drago kervjó Kristufa, nedolshniga in neomadesevaniga jagujeta od svojih pregréh odrefheni bili. 1. Peter 1, 18.

Gospod Jesuf Kristuf, ki si hotel sa nafhe svelizhanje terpêti, na krish perbit in umorjen biti, daj mi tvoje terpljenje velikrat s shaloftnim ferzam premishljevati in mozh ga stanovitno pofnemati. Daj, de karkoli sopernofti, teshave ali krivize nad me pride, is tvojih rók s dobro voljo prejmem, in se savoljo tvojiga iména kaj terpêti veselim, ki si se sa-me tolikanj kriviz in teshav po nedolshnim terpêti ponishal. Sakaj vredno ti poverniti, kar si sa-me storil, bi ne bilo sadofti, ko bi me tudi vsi ljudjé kléli; tolikanj bolj moram majhno bodézhó besédo ali kako soperno djanje bres jesne misli preterpeti.

Daljezh bodi tadaj vse godernjanje, molzhi nej nejevolja, miruje nej natolzovanje, ampak veliko bolj nej govori krotka poterpeshljivost in ponishno fposnanje, de moja hudobija vezh sa-flushi, kakor samore kdo hudiga storiti.

Po tem te prosim, daj mi obilno ljubésin, de popolnoma odpufhenje in pobóshno usmiljenje sadobim in svoje dolshnike isgovarjam in sa velik dobizhek poterpeshljivofti hvaleshnoft fkashem: ker sim v silno velikih objokovanja vrednih gré-

hih tvoj dolshnik. Sakaj verh dobrót, sa ktere fim ti hvalo dolshán, kolikor nar bolj morem, in fhe bolj, me tudi she ref tesha mojih pretezhenih in vsakdanjih gréhov opominja, koliko fim ti dolshán, ali upam, de bom vezhi del svojih dolgov plazhal s poterpljenjem in s odpufhenjem kriviz in s ponishno profhnjo sa sopernike. Sakaj isgled si mi v spominj sapuutil, ko si sa svoje sov-rashnike, ki so te krishali, molil, de bi pogubljeni ne bili. O de bi sdaj tudi same grefh-nika Ozheta profil, de bi mi odpustil, zhefar se vést boji, in mi dal, kar se moja flabošt profiti ne upa, ker ti si moj pravizhen in sveft besédnik per Ozhétu, ki si me s svojo kervjó odréfhil in s svojim isglédam na pot popolnoma ponishnosti, krotkosti in poterpeshljivosti ljubésnjivo povabil.

Pomagaj mi tadaj Gospod Jesus, moje u-panje in perbeshalifhe v britkosti, de ne odstopim od poterpeshljivosti, nej pride sopernošt, ktera hozhe; ampak de ne odlafhama k tebi pertezhem po pomózh in refhenje is svojih nadlóg. Sakaj veliko soperniga je v tem shivljenji, zhefar bres tebe ni mozh prenashati. Jes sam sebi nisim sadosti, ti vésh, ako me v nar manjfhih rezhéh fkufhash, in najdem, de nisim drusiga, kakor flab zhlovek.

Satorej te profim, Gospod, odpri mi bogastvo svojiga usmiljenja, in rasodeni tiste prezhudne in tolikfhne fkrivnosti svojiga terpljenja, v katerim dobé sdravilo vsi flabi in stífkani, v katerim dosti-krat tudi novizi poboshnost in poboshni veliko vefelja sajemajo.

O Jesus, studenez milofiti, daj mi v ferze

grenkoſt ſvojiga terpljenja, de ſe mi vſe teſhave v fladkoſt ſpreobernejo. Prebodi mi tudi roké in nogé s ſheblji ſvoje ljubésni, de ſa naprej ne bo v mojim djanji ne v mojih ſheljah nizh nezhimerniga in teléſniga ſhivélo; ampak ſhivi ti v meni in jeſ v tebi, in nej naju nizh hudiga vezh ne lozhi. Nobeno bogaſtvó in nobena kaſen nej tadaj najne ljubésni ne rasvéſhe, ampák de grem v tvojim iménu, kamor hozheſh, bodi v ſmert ali v ſhivljenje.

Bodi mi tadaj prijeten tvoj krish, ter tako prijeten, de bom tudi ſvojiga rad noſil. Sadjal ſim ſi ga ſam rad ſa vezhno ſvelizhanje; ali ne moram ga noſiti, zhe mi ti vedno ne pomagah. Zhe pa ti pomagah in me vodih, bo lahko moje breme, in ravno in gladko vſe v teléfu bodezhe. Poterdi me flabiga ſdaj s ſvojimi beſedami, o preſladki Jeſuf, ſvelizhanje in mozh moje duſhe, in poſebno v ſpomniji ſvojiga terpljenja me vſiga vnémi in k ſebi ljubésnjivo vlézi, de po pogóſtim vnemanji pobošnoſti fladkoſt raſte, de ſe v vrédni hvali ſad pobošniga ſhivljenja pokaſhe. Ki s Ozhétam in s ſvetim Duham ſhivih in kraljujeſh Bog vékomaj. Amen.

II. Próſhnja rodovitniga in ſvelizhavniga premišljevanja terpljenja Jeſuſoviga.

(Tomah Kempzhan.)

ſvoje koléna perpognem pred tebój, Gospod Jeſuf Kristuf, ki te vidim ſa-me na krish perbitiga. Poſdravim te, o zhaſtitljiva podoba mojiga krishaniga Gospoda Jeſufa Kristufa, s zhiigar kervjo ſim is rok ſovraſhnika reſhen.

Posdravljen bodi svéti svelizhar svetá, ki si pregrenko smert sa-me prestal.

Prósim, prekladki Jesuf, daj mi po obilnosti svojiga ufmiljenja s teboj vse terpljenje prestati in shalost tvoje presvete matere prav is ferza milovati, in s svétim apofteľnam Janesam pod krishem obilne fofse tozhiti. Sakaj potolashno bi mi sdaj bilo, ako bi mogel pred podobo tvojiga krisha is veliziga milovanja tudi sunanje fofse prelivati, ker si same predrago kri velikrat obilno prelival. Ali ker je le od tebe vse dobro, spolni mi té moje shelje v svojo zhaft, de se tudi spominj tvojiga presvétiga terpljenja, fklenjen s posebnim spominjem tvoje zhaftitljive matere in pa tudi védno tvojiga preljubiga uzhenza Janesa, njeniga toljkanej sveftiga varha, sdaj in v prihodnje v meni bolj vnéma, bolj rasfhirjuje, de ga bolj zhutim in bolj popolnoma v djanji in v vřim shivljenji ohranim. Bodi tudi tvoj kruh moje premifhljevanje, bolezhine in shalofiti tvoje matere nej bodo moj potolashek, in jók svetiga Janesa bodi profhnja sa-me. Nej ne bo bres milovanja ferza pogled tvoje tako nesnane smerti.

Kolikorkrat tadaj tvoje terpljenje premifhljujem ali pa tvojo podóbo na krishi vglédam, daj mi to v ferzu obzhutiti, kar si she veliko poboshnim obzhutiti dal. Ki shivifh in kraljuješh Bog vekomaj. Amen.

III. Šklep gréhu odmréti, kakor je Kristuf sa gréhe svetá umerl.

(Po molitvi svetiga Avgufhtina.)

Kaj si se pregréshil, preblasheni Jesuf! de

fo te tako obfodili? Kaj si grešhil, preljubesnivi Jesuf! de fo tako neufmiljeno s tabo ravnali? Kaj je bilo tvoja kriviza, tvoja pregréha — kaj je bilo krivo, de fo te obfodili v smert nar hujšhiga hudodélza? — Jes — oh jes sim kriv tvojiga terpljenja, jes sim kriv tvoje smerti! Jes sim grešhnik, sa kteriga si umerl, moja je hudobija, ktera je mogla s tvojo smertjo smashevana biti! Jes sim tvoje-rane odperl in ti tolikanj neisrezhenih rán prepravil. Jes sim krivizo storil in ti si se sa-njo pokoril. Jes sim hudobijo naredil, in ti kasen terpišh. Jes sim bil napuhnjen, in ti se sa-me ponishafh; jes sim bil ofhaben, in ti si savoljo mene umorjen; je sim bil nepokoren, in ti si me s svojo pokoršhino te pregréhe spet omil; jes sim shivel po svojih hudih sheljah in sim tebe sapužil; ti si storil po boshjim nagibu svojiga milofljiviga ferzá in si se dal same na krish perbiti! jes sim bil nesmérn, in ti si na krishi fkopernel! jes sim naštil svoje posheljenje, in ti si sa-me britki shelzh pil; jes sim dal svoje teló v gréh, ti si si ga dal sa-me s shebeljmi prebošti, jes sim shivel prostovoljno v fushnosti gréha, ti si na krishi umerl, de si me od gréha in od vezhniga pugubljenja odréšhil.

Gospod velizhastva! kako jasno se pokashe tukaj moja hudobnost in tvoja ufmiljenost! kako ozhitna je moja krivizhnost in tvoja pravizhnost?

O moj Gospod in moj Bog! s zhim ti samorem dela tvoje ljubésni poverniti, ktere si vse sa-me storil? (Pfalm 115, 12.) V zhlovešhkim ferzu ni mozh kaj taziga najti, kar bi moglo daru take ljubésni enako biti, in zhlovešhki um

si ne more nizz smifliti, kar bi se moglo boshji ufmiljenosti perlizhiti.

Neplazhivne fo tvoje ufmiljenja, o Bog! famo omolkni, moliti samorem, in zhe tvoj Duh moji flaboſti pomaga in tvoja gnada moje ferze preſune, samorem ſvoje teló s njegovimi ſheljami in poſheljivoſtimi krishi (Gal. 5, 24.) in dalje ſhivéti, tebi krish noſiti, tebi umréti; ker ſi ſe tudi ti do ſmerti na krishi ſa moje gréhe poniſhal.

O vezhno Ufmiljeni! kapljaj to nebeſhko sdravilo v moje ranjeno ferze, de kazhni ſtrup gréha ſvojo mozh ſgubí in moja duſha ſopet ſvoje nekadajno sdravje ſadobiti ſamore. Napolni me s ferzhno ljubéſnijo do tebe, de nezhi-merno veſelje ſvetá iſ zéliga ferza ſanizhujem in ſe gréha kakor nar vezhiga ſlega varjem.

Proſim te, o Jeſuf! daj, de mi ne bode nizz ljubo, nizz dopadljivo, nizz mizhno bres tebe. Gorézhe te proſim, daj de ſe mi bres tebe vſe majhno in nezhiſto ſdí. Kar je tebi ſoperno, nej tudi jeſ ſovraſhim; in kar tebi dopade, nej neprenehama ſhelím. Veſelje bres tebe nej mi bo bolezhina, in ſa tebe terpéti, mi nej bo veſelje. Tvoje imé nej mi bó pomózh in ſpominj na tebe tolaſhba. Šapoved tvojih uſt nej mi bo ljubſhi, kakor ſakladi ſlatá in ſrebrá. Nizz nej mi ne bo prijetniſhi, kakor tebi pokoren biti, in nizz bolj gnufobno, kakor ſe tebi ſoperſtavljati.

Proſim te, o ti moje upanje! per vſi tvoji ljubéſni, odpuſti mi moje hudobije, in po ſvojim ſvetim imenu mi daj voljno tvoje ſapovedi poſluſhati; obvaruj me napúha, de ſvojih pregréh

nikoli s goljufnimi besédami ne isgovorjam, in ne daj mi v isgled hudobnih sabreſti, temuzh tebi sveſto shivéti in umreti. Tebi, o Jesuf! hozhem shivéti; s tvojo gnado umréti — tvoj oſtati shiv in mertev. Amen.

IV. Sahvala sa Jesufovo terpljenje.

(Tomash Kempzhan.)

„Kristuf je moje shivljenje, smert moj dobizhek.“ Fil. 1, 21.

Zhaſt in hvala ti bodi vedno, Gospod Jesuf Kristuf, ki si se ponishal savolj mene gréſhnikar is nebés priti in na léf krisha iti, na kterim si nag in na vſim shivoti ranjen kakor nar sanizhljivſhi rasbojnik med rasbojnikar viſel, de si sa moje gréhe sadoſtil, ki si nar lépſhi med vſimi zhlovéſhkimi otrózi, pravi ſin boſhji, kralj vſih kraljev, in Gospod angeljev. Zhaſt, flava, sahvaleshnoſt in povelizhevanja hvala ti bodi, nar pohlévniſhi jagnje boſhje! ker si vréden vſe zhaſti savolj preterpljenja ſmertar in sa tolikanj ſaſramovanja, ki si ga na krishi preſtal. Prejmi tadaj to ponishno zheſhenje in poboshno hvaljenje, duhovno perpogovanje in mojo pohlévno molitev sa tolikſhno in neismérno ljubésin, ki si mi jo v ſvojim terpljenjar pokasal. Saréf ſim ti hvalo dolshán sa vſe, kar ſim in vémm; ter veliko bolj in obilniſhi, de si me s ſvojar predrago kervjó odkupil. Velikar dobrota je, de si me vſtvaril, ko me ni biló; pa ſhe velikar vézhi ljubésin je, de si se mene pogubljenigar uſmilil. In zhe je ravno v tebi dobrotar in ljubésin smiraj enakar, se meni vunder ljubeshniſhi in koriſtniſhi sdi ljubésin, ki je tako obilna bila.

O kolikanj si me zénil, de si me tako drago odkupil! kar si nar drajšhiga imel, si dal sa-me; sakaj drajšhiga ni nizh od tebe, in glej, vřiga si se dal same; satorej te prósim, ljubesnivi Jesuf, študenez vse dobrote in ljubésni, de nej to is mojiga spominja ne sgine, temuzh vedno mi podobna tvojiga krishaniga teléfa řvétí, in nej vřaka rana tvojo ljubésin mojimu ferzu vtisne, ker je vřaka snaminje tvoje neisrezhene ljubésni do mene. Sakaj vse to si sa-me na-fe vsel; sa-fe pa nisi nizh taziga saflushil, ker gréha nisi řtoril, in tudi zeló fenze gréha ne; svijazhe ni bilo najti v tebi in nizh řmerti vredniga ne, kakor je Pilat sa-te govoril. Pa sa tó si bil darovan, ker si řam hotel, ker si vedel, de si v odřeshenje zéli-ga řvetá pošlan.

Po nedolshnim si tadaj terpel in s grosovitno řmertjo na krishi umorjen bil. Pa sařtonj nisi umerl, ker řmo po krishi in po tvoji řmerti vsi odrěřheni. **O** blasheni in preljubesnjivi krish! lepó in rodovitno drevó, na katerim je moje shivljenje sa-me umerlo, de je řmert umorílo in meni shivljenje dalo. **O** kako řrezhna in predraga je bila ta řmert, ker je rodnika řmerti vgonobila, peklu jetnike vséla in neběřhke vrata odperla.

Zheřheno bodi tvoje terpljenje, Gospod Jesuf Kristuf, tvoj krish in tvoja řmert, ki je nashih pervih řtarřhev prekletřtvo v neběřhko řrezho řpreobernila. Zheřheni nej bodo vsi tvoji udje, na kterih si terpel, in vse rane, ki si jih dobil, nej bodo vezhno zheřhene. Sakaj one řo moje nar vezhi sdravila, soper vřako pregrého in nar boljšhi tolashba v nadlógah.

Dobrotljivi Jesuf! perjetno je biti s teboj na krishi, kar imam rajfhi, kakor vse narurne to-lashbe. **Boljšhi** je sa-me v narvezhlih britkoflih, kakor bres tebe v nar vezhlih posvetnih zhaftéh biti. **Oh** je meni, kar terpim, ko tebe na krishi vidim. Pod krishem bom fedel, shaljeval, pre-mišljeval in pretéhtoval, kaj je sa-me moj **Bog** terpel. Mnogi svetniki so veliko terpéli, ali ti, svetnik vsih svetnikov, she vezh. **Sakaj** tvoje revno in zhaftitljivo telo je bilo od verha do tal mnosih ran polno, rasbito in rastepeno.

Zhefheno bodi tadaj vedno tvoje presvéto in predrago teló s kervavimi kapljami osalshano. **Sakaj** is v mnogih krajih prebitih shil je kri nenehama zréla. **Gotovo**, ti si moj ljubzhek, bel in rudezhkast, isvoljen ismed tavshent drusih. **Bel** si v devishtvu rudezhkast na krishi, isvóljen v velizhaftvu **Ozhetovim**. **O** preshlahtno teló, ki vse teléfa svetnikov posvezhuje, in vse dushe isvoljenih od gréhov ozhishuje!

Posdravljeno bódi sdaj teló **Gospodovo**, ro-jeno is Marije devíze, ki je ref terpélo in sa zhloveka na krishi umorjeno bilo; pokopano od ljudi v semljo in tretji dan od **Bogá** oshivljeno.

Drago mi je tvoje zhaftitljivo teló, po djanji svetiga **Duhá**, is prave kervi devíze Marije spozheto; pa she drajšhi mi je, ker je v terpljenji sa-me bilo tako nesnano rasbito. **Nej** se mi ne študi nad tvojim nekadaj tolikanj ljubim, sdaj pa tako sanizhevanim in fkoraj nesnanim obrasam, ki je bil gerdo opljuvan in silno rastepen in nesposhtljivo raslasán, sakrit, saframovan in od tvojih ozhitovavzov veliko gerdiga obdolshén.

O zhaftitljivi obras mojiga Bogá, ki ga angelji gledati hrepené, in ki si se prèj na gori Tabori kakor solnze fvetil; kako zhern si sdaj, de ni nizh lepote, nizh zhednosti viditi nad teboj! Sa-me si, o previtli boshji obras! na semlji tako pozhernjen bil, de bi me vredniga storil gledati tvoj boshji obras v nebésih. Tisto gerdo opljuvanje tadaj tvojiga prelepiga obrása je bilo omivanje in zhišhenje nefnag moje dufhe. In tudi vse, kar si terpel, si sa moje sadoštenje in odreshenje terpel.

To premišljevati in ti v terpljenji podobnimu biti, mi bodi tadaj nar vezhi modrost. Slézhen si bil, stvarnik fvetá, de bi jes s obleko vezhne zhafti oblezhen bil. Vse fo f tebe potegnili, de bi se tudi jes vsiga posvetniga snebil in neodláfama sa teboj hodil. Saframovan si bil, de si mene od hudizheviga saframovanja reshil. Sanizhevan si bil, de si me uzhil ljubiti sanizhevanje in savershenje od ljudi. Satoshen si bil, de bi se jes preshérno ne isgovarjal, temuzh premislil, kolikanj si ti krivizhniga prestal. Obfojen si bil, de bi jes vezhnimu pogubljenju odshel. Pervesan si bil, de bi vési mojih gréhov rasvesal. Tepèn si bil, de bi jes vezhno s pogubljenimi tèpen ne bil, in zhafne shibe s isvoljenimi voljno terpel. S ternjevo krono si bil kronan, de bi jes vreden bil nestrohljivo krono sado-biti, zhe s teboj terpim, kakor ud svoji glavi enak. **O** kralj vezhne zhaftí, kako bodézhó in sanizhljivo krono si sa-me nevredniga grešnika nosil! In kako mi je mózhi bres velike ferzhne shalosti misliti tvojo s ternjem obdano, s terštjem

bito in vsimu ljudstvu v sasmehovanje postavljeno glavo! Is mehta Jerusalema si bil na krish peljan, de bi mene v nebeshki Jerusalem, v vezhno vefelje perpeljal. Na svojih ramah si krish nosil, de bi jes sam febe satajeval, krish sadèl in sa teboj hodil. Na krish si bil perbit, de bi meni fvet krishan bil in jes fvetu. Tvoje teló je bilo od semlje povsdignjeno, de bi jes vse svoje ferzé v nebéfa povsdigil. S jesiham in shelzhem si bil napojèn, de si gréh, ki je po savshitim prepovedanim sadu na fvet perfhel, s grenko pijazho plazheval in de bi se jes per goftéh tvoje shelzheve pijazhe spomnil. Od Ozhéta si bil na krishi sapufhen, de bi jes v fkuftnjavi, ali kadar se mi miloft fkrije, ne obupal. Tudi od svojih snanzov in uzhénzov si bil sapufhen, de bi jes svojiga upanja ne stavil v ljudi. Miloval pa si vunder mater in flabe uzhenze, de bi tudi jes miloval blishnjiga v potrebi. Sa tiste, ki so te krishali, si molil, de bi tudi jes svojim rasshalnikam v ljubésni odpustil in tebi vfo fôdbo prepuftil. Potlej si svéft testament narédil: dusho Ozhétu, mater Janesu, Janesa materi srozhil, de bi tudi jes ob fmerti svojo dusho tebi srozheval, in prizhjozhností tvoje presvéte matere posebno profil. Njene dobrotljivosti posebno prósim, de s tvojim aposteljnám fvetim Janesam in s drusimi fvetniki poslednjo uro per meni bodi, kakor je per tebi bila pod krishem. Sakaj njena shalost je bila tvoja, in tvoja tudi njena, ker je njeno ferzé terpljenja mezh prebodil. In ko si vidil mater in ljubiga uzhénza pod krishem, nisi savolj nju f krisha stopil, ker si namrezh svojimu Ozhétu do

konza pokoren oftal, meni v isgled, de oftanem na svojim potu in v tvojih poftavah, po katerih sim sapustivfhi starifhe in prijatle sdaj sazhél shivéti. Po njih bom shivel s pomozhjo tvoje gnade, in zhe bom per tebi oftal, me gotovo zhaka vezhno plazhilo.

Kakor tadaj nifi ti, Gospod Jesuf, ne savoljo jóka fvoje matere ne savoljo saframovanja od Judov f krisha hotel iti, tako ne smé tudi mene nikdar perlisnjena befeda ali svét, ne prasen strah nasprotnikov od tvoje prefvete flushbe odverniti; ampak s teboj bom shivel, s teboj umerl na krishi: in nej nikóli ne persanaflham svoji dufhi savoljo tebe, ki si fvoje shivljenje dal sa-me, de bi jes vezhno pogubljen ne bil.

Nagni tadaj fvojo glavo k meni v snaminje posebne ljubésni in jes fvoje ferze k tebi v snaminje preferzhniga milovanja, in nej moje shivljenje s tvojim umerje, de bom tudi jes, kjér si ti, sdaj v sheljah, po tem shivljenji pa prizhijozhe in v svelizhanim veselji. Odpri mi tudi fvoje prebodeno ferzé, de v njem pozhivam. Sej sa tó je biló (s fulizo) prebodeno, de bi jes va-nj fhel in od vrozhine gréhov osdravljen bil. Kri in vóda fte tékli is njega: vóda, de me je omila od isvirne in moje lastne hudobije: kri, de me je odkupila od hudizheve fushnosti in od vezhniga pogubljenja.

Šprejel te bom tadaj f krisha s posebno zhaftjó, in fladko te imel na svojih rokah, ki nifi imel kam fvoje s ternjem obodene glave poloshiti. Objokoval te bom kakor edinorojeniga Šinú Ozhetoviga in pervorojeniga matere devíze, predin bofh

v grob dján in mojim ozhém odvsét, in bom vse premišljeval, kar si na fvetu od svojiga rojstva do smerti in pokôpa storil, uzhil in terpel. Odflej mi bóde tvoj zhaftiljivi pokop popolnoma saklep vſim poſvétim rezhém. Tù naj pozhivam, tu prebivam, tù nej bom daljezh od vſiga fhundra s teboj pokopán; de bom ſamo s tebój fklenjen zélimu fvetu mertev in pokopán. Amen.

V. Gospod! usmili se me, savoljo saſluſhenja svojiga Šina.

(Po fvetim Avguſhtinu in ſv. Anselmu.)

„Bog je bil v Kristufu in je ljudi ſeboj ſpravil, in jim je odpuſtil gréhe Špravite ſe tadaj s Bogam: ſakaj tiſtiga, ki ſi ni imel gréha ozhitati, je dal ſa naſ v dar ſa gréhe, de ſe po njem vpravizhimo pred Bogam.“

2. Kor. 5, 19 — 21.

Vſigamogozhni Bog in Ozhe! Próſim te po ljubésni, ktero imá tvoj vſigamogozhni Šin do tebe, in ktero imáſh ti do njega; osri ſe na mene ubósiga greſhnika in usmili ſe me. Kar je nar drajſhi v tvojih ozhéh, in nar lepſhi, kar ſo nebefa vidile in ſemlja, ti v ponishnoſti darujem — tvojiga ljubiga Šina Jeſufa Kristufa, svojiga befédnika, svojiga frednika med tabo in mano, svojiga profivza, po katerim upam odpuſhenje ſadobiti.

Ozhe, poglej miloſtljivo Šinú, kteriga ſi poſlal, in hlapza, kteriga ſi reſhil. Poglej na odreſhenika in ne ſaversi od ſebe njegoviga odréfhenza. Objemi v svoji ljubésni paſtirja, in poglej miloſtljivo na ovzhizo, ktero je na svojih plezhah préd-te pernêſel. (Luk. 15.) To je ſveſti paſtir, ki je dolgo ſgubljene ovzhize na ſtermih

gorah in v nevarnih bresdnih, v dolinah s nekonzhnimi teshavami ifkal. Umerl je shé, in poln veselja, de jo je nafhel — jo je k sebi pertifnil, na svojim ljubésni polnim ferzu grel, v narozhje vsél, milo ogréval in sgubljeno eno néfel k drugim devét in devetdesétim.

Glej, moj Gospod in moj Kralj! vsigamogozhni Bog! glej, dobri pastir ti pernese, kar si mu isrózhil. Po tvojim fklepu je fklenil zhloveka odrefhiti in ti zhiftiga od vse krivize po svojih saflushkih nasaj perpelje. — Tvoj narljubfhi Šin je tvojo daljezh sgubljeno stvar spet s tebój spravil. Nepofhteniga hlapza je spet pred tvoje oblizhje nasaj perpeljal, kateri ti je v svoji hudi vesti pobegnul, de je po spravi tega svestiga pastirja odpuštenje gréhov sadobiti, in ako ravno je pekél saflushil, spet upanje dobiti samogel, po takim vodniku tudi fhe v nebesfko domazhijo priti.

Švéti Ozhe! savoljo neisrezhenih saflushkov tvojiga edinorojeniga Šina Jesufa fe me usmili, in mi odpufti dolg mojih gréhov. Daj, de bo moja hudobnost s njegovo svetostjo, moja rasujsdanost s njegovo zhiftoftjo, moja ofhabnost s njegovo ponishnostjo, moja nepokorfhina s njegovo pokorfhino spravljená, dodéli de si namest svojiga napuha njegovo ponishnost, namest svoje terdoferzhnosti njegovo dobroto, namest svoje lenobe v dobrim njegovo voljnost, namest svojiga nepokoja njegovo krotkoto, namest britkost svojiga ferzá njegov fladki mir, namest svoje jése njegovo krotkoferzhnost, in namest svoje sovrashnosti njegovo ljubésin perdobim, in de samorem s njegovim svestim nasledovanjem tadaj od njega uzhenez

fposnan in v tvoje prebivališče, o nebeški Ozhe! perpeljan biti, po ravno tistim Jesufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.

VI. Litanije od svetiga terpljenja in smerti Jesufa Kristufa.

(Glej per molitni uri v postu stran 22).

40. Velika sabota. Kristuf je sa naš terpel i. t. d.

„Oni pa so fhli, in so grob obdali s varhi in kamen sapezhatili.“ Mat. 27, 66.

To je bil naklep pekla: Šatan je hotel Jesufa umoriti in ga v grob sakleniti, de bi tam strohnel in njegovo ime posabljeno bilo na semlji. In k temu so bili flepi, neobzhutni in hudobni vikfhi duhovni in Fariseji perpomoshni. Pa kaj samóre pekèl, kaj samóre vef svèt soper Bogá? Kdo more Bogá savirati svojo presvèto voljo spolniti? Nezhimerno, neumno persadevanje je, se Bogu v bran postavljati. Sakaj umorjen, v grob poloshen Jesuf vštane prost; ki bi bil imel strohnèti, spet shiví, po nebefhko mogozhen in po boshje mozhán; ki bi bil imel posabljen biti, je osnanovan po zelim svetu, je osnanovan tudi nam. — O moja dusha, hvali in moli Bogá, de je njegova beséda tudi do tebe perfhla. Zhiflaj in zhafti Jesufov evangeli, ki se tudi tebi osnanuje. Vefeli se, de se tudi tebi osnanuje njegova smert, njegovo vštajenje, njegovo shivljenje per Bogu, in odrefhenje in svelizhanje po njem. Tavshent drusih ne flifhi, kar ti flifhifh, in shivé na svetu v tamôti in shalosti, ter grejo is njega

bres te tolashbe. — Tode to ti ne smé biti sadofti, de flifhifh in véfh; ampak tudi shivi po tém.

O svefti pastir moje duſhe! is zéliga ferza hozhem s tvojo gnado befedo boshjo verovati; ifkati in prijeti hozhem svojo frezho v tebi, Jefuf Kristuf! ktero tudi meni ponujafh, in me k nji klizhefh in vabifh.

O vodi me sa fabo in napolni moje ferzé, ter shivi v meni, de Œatan ne bo mogel tvoje gnade v meni umoriti in tebe is mojiga ferzá isriniti. Sravnaj me is fmerti gréha, in shivi in delaj možno v meni, de te s svojim shivljenjem rasvetlím in enkrat po tebi in s teboj vezhno svelizhanje sadobím. Amen.

Kristuf, nafhe velikonozhno jagnje, je bil sa naf darovan. Aleluja!

Per svéti mafhi.

a) Shegnovanje ognja.

O Bog! kteri ſi po svojim Œinu, namrezh vogelnim kamnu, ogenj svoje ljubefni v ferzih vernih ushgal, poshegnaj ta novi ogenj, ki je sa nafho rabo is kamna ukrefan, in dodeli nam, de bomo velikonozhne prasnike od nebefhkih shelja tako vnéti, de bomo samogli s zhiſtim ferzam priti na prasnike vezhne ſvitlôbe, po ravno tiſtim Jefufu Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Gospod, Bog, vſigamogozhni Ozhe! vezhna luzh, ki ſi ſtvarnik vſih luzh; shegnaj to luzh,

ki je od tebe posvezhena in shegnana, ki si ves svet rasvetlil, de bomo od té luzhi vsihgani in od ognja tvoje svitlobe rasvitljeni, in kakor si Mojsefa rasvetlil, is Egipta gredo zhiga, tako tudi rasvetli nashe ferze in obzhutke, de bomo vredni priti v vezhno luzh in vezhno shivljenje, po Kristufu Gospodu naslim. Amen.

Luzh Kristuf nam sveti! Hvala bodi Bogu!

b) Hvalna pésem per shegnavanji velikonozhne svézhe.

Radujte se svéti angelji! radujte se kori nebéhki. Radujte se, visoke skrivnosti boshje! Glasite se trobente mirú; glasite se s veselim glasam! osnanujte veliko smago premagovavniga Kralja!

Vefeli se, semlja! rasvitljena od nebéhki-
ga ognja, obdana s svitlobo vezhniga kralja!
Vefeli se, zhudapolni svét, ves fleposti je tvojim
ozhém odpadla!

Vefeli se, mati poboshnih, svéta zerkev!
Tebi plamen boshje refnize sveti; tebi se shari
upanje vezhniga shivljenja! Pojte hvalo naródi,
pojte hvalo Gospodu, pojte hvalo s veselim
glasam! —

In ti moja dusha — sravnaj se in sprófi
ufmiljenje boshje vsigamogozhnosti, de, ki me je
po nesaflusheni milosti v fhtevilo svojih vernih
vsél, moje ferzé s vezhnim plamenam svoje
ljubésni sadéne, in moje flabo hvalno petje v
svojo zhaft oshiví in spolni, po Jesufu Kristufu
i. t. d.

O odrefhena, s miloftjo obdarovana duſha — vsdigni ſe v molitvi in v hvali k Bogu ſvojimu Goſpodu, vſigamogozhnimu **Ozhétu**, in k njegovimu edinorojenimu **Šinú**, naſhimu Goſpodu **Jesufu Kristufu**! Moli, hvali in povikſhuj ga s zelim ferzam s zelo duſho in s veſelim glaſam — njega, ki je **Adamovi** dolg vezhnimu **Ozhétu** ſa naſ plazhal, in dolſhno piſmo ſtare framote s ſvojo kervjo sbrifaſ. **Sakaj** to je tiſto veliko-nozhno prasnovanje, ko je bilo pravo veliko-nozhno jagnje ſaklano in v ſaveso vezhniga ſhivljenja poſvezheno. **To** je tiſta mozh, v kateri ognjeni ſteber — luzh **Goſpodova** — pot tamè in ſmerti raſſvetlí. **To** je tiſta nozh, is ktere **Kriſtuf** ſvoje na zéli ſemlji neumnoſt ſvetá in pomót flepiga gréha reſhi.

To je tiſta mozh, ki naſ v kraljeſtvo gnade in ſvetoſti naſaj pelje; tiſta nozh, v kateri **Kriſtuf** verige ſmerti raſſuje, in ſe kakor premagovavez is grôba zheſ pekel vsdigne. **Sdaj** ſhe le imá naſhe poſvetno ſhivljenje zéno in ſvetoſt, ker ſmo reſheni in v erbe vezhniga ſhivljenja po **Kriſtufu** poklizani. **O** kako zhudne ſo prizhevanja tvojih uſmiljenoſt do naſ! **O** neisrezhena ljubésin mojiga **Boga**! **Hlapza** odréſhit daſh ſvojiga **Šina** v nar bolj ſanizhljivo ſmert! **Daſh** ſvoje truplo v nozh grôba! — **Tode** ti ſveti udje ne ſmejo trohljivoſti viditi! **S** novim ſhivljenjem vſtane **Kriſtuf** is grôba; nozh ſe raſſvetlí kakor dan.

O ta ſvéta nozh vſtajenja je moja ſvézha na póti veſelja. **Domovanje** hudobije je raſderla; vſe madeshe pogubljenja je oprala, veſ dolg sbri-

fala. *Kristuf je vstal!* Grefhnimu zhloveku ponudi nedolshnost in mir! stiskanim tolashbo in veselje. Sakleta ste sdaj sovrashtvo in ferd. Ljubésin in edinost se verneta nasaj na spravljeno semljo, in *Kristuf* — nebeshka daniza, ki nikoli ne vgasne, ki je is nozhi grôba vstala, — sdaj zhloveshkimu rodu prijasno proti miglja in mu svéti na poti v vezhno shivljenje.

Po njem — nashim Svelizharji in Odrefheniku *Jesufu Kristufu* — te prosimo-tadaj, o *Gospod!* vodi, varji in ohrani nas, svoje flushabnike, svoje duhovne in pobóshno ljudstvo. Daj nam té dni veselje; v tem veselim, velikonozhnim zhasu nam daj pokoj in mir! Shegnaj apofstoljske pastirje, nashiga papesha, svetiga *Ozhéta I.*, in nashiga fhkofa *I.*; vodi in ohrani ju v svojim vezhnim varstvu. Poglej tudi milofstivo na svojiga pobóshniga zhasitivza, nashiga zefarja *I.* Posnash, o *Bog!* posnash njegove gorézhe sheljé. Obilnost tvoje nefkonzhne gnade in milofsti slij nad njega. Tvoj mir nej ga spremlja na vsih njegovih pótih; dodéli njemu in vsimu njegovimu ljudstvu neminljivo smago tvoje vezhne svitofsti, po ravno tistim *Jesufu Kristufu*, tvojim *Šinu*. Amen.

c) Shegnovanje kerstne vode.

„Kakor jalen hrepeni po studenzu, tako hrepeni moja dusha po tebi, o *Bog!*“ Pfalm 41, 1.

Vfigamogozhni vézhni *Bog*, osri se milofstivo v poboshnost svojiga ljudstva, ki se preroduje, ktero kakor jalen hrepeni po studenzu tvojih vód, in dodéli dobrotljivo, de sheja po veri fami s fkrivnostjo kersta dusho in teló posveti.

Vfigamogozhni, vezhni **Bog**, perstopi k pre-
svétim fkrivnostim svoje velike milosti in poshlji v
prestvarjenje novih ljudi, ktere ti kerstni studenez
rodí, **Duha**, ki nas otróke boshje stori; de se,
kar bomo s svojo flushbo v ponishnosti opravljali,
po tvoji mogózhni mozhi spolni, po **Jesufu Kri-**
stufu i. t. d.

Vsdigni se, o moje serzé! k **Bogu** in sahvali
se **Gospodu**; sakaj rél je prav spodobno in dobro,
de mu hvalo dajemo vselej in povfod. **Švéti Bog!**
Vfigamogozhni Ozhe! kteri s nevidno mogozhnoftjo
mózh svojih svétih fkrivnost prezhudno fkasujesh,
desi ravno smo nevredni tolíke fkrivnosti oprav-
ljati, vunder ti darov svoje milosti ne odtégnesih,
in tudi k nashim profhnjam svoje ushéfa usmiljeno
naklónish.

O Bog, kteriga duh je shé per sazhetku
svetá nad vodami plaval, de je shé takrat natura
vod mozh posvezhevanja prejéla; **Bog**, kteri si
hudobije pregréshniga svetá s vodami opral, in
pomeñ prerojenja s potopam svetá v podóbi po-
kasal, de bi bil v fkrivnosti eniga elementa konez
pregréh in sazhétek zhédnoft. **Osri se, Gospod,**
v oblizhje svoje zerkve in pomnoshi v njej svoje
prerojenje, ki s valovi svoje tekozhe milosti svoje
ljudstvo rasveseljujesh, in kerstni studenez v pre-
novljenje vsih narodov vesoljeniga svetá odpresh,
de po povelji tvojiga velizhastva gnado tvojiga
Edinorojeniga prejme od svétiga **Duhá**.

Stori, o **Duh Gospodov!** to vodo, ljudi pre-
rodovat perpravljeno, s fkrivnim permeshanjem
svoje gnade, de nebéshki sarod, s posvezhenjem
spozhét, is neomadeshevaniga teléfa boshjiga stu-

denza v novo stvar preroben pride, in kakor otrôke in erbe gnade vse sdrushi.

Tvoja mozh, o svéti Duh! se raslij nad obilnostjo te vôde, in jo stori rodovitni vir prerोजना. — Tukej nej se ves dolg gréha sbrishe. Tukaj nej se natura, po boshji podobi vstvarjena, spet k svojimu isvirnimu velikimu naménu povsdigne, ker shivljenje in svelizhanje nej tezhe is tega sakramenta na vse ljudi, de bodo v novo otrofhtvo in v pravo nedolshnost prerobeni po Jesufu Kristufu.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, ušliši nas!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni

Bog,

Šin, vsiga svetá rešnji Bog,

Svéti Duh, rešizhni Bog,

Svéta Trojiza, en sami Bog,

Svéta Maria,

Š. Mati boshja,

Š. Deviz deviza,

Š. Mihael,

Š. Gabriel,

Š. Rafael,

} usmili se nas!

} sa nas Boga prósi!

Vsi svéti angelji in arhangelji, sa nas Boga profite!

Vse svéte verste svelizhanih duhov, sa nas Boga profite!

Š. Janes keršnik,

Š. Joshef,

} sa nas Boga prósi!

Vsi svéti ozhaki in preróki, sa naf Boga profite!

S. Peter,
S. Pavl,
S. Andrej,
S. Jakob,
S. Janes,
S. Tomash,
S. Jakob,
S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevsh,
S. Šimon,
S. Tadaž,
S. Matija,
S. Barnaba,
S. Lukesh,
S. Marka,

sa naf Boga prófi!

Vsi svéti aposteljni in evangeljisti, }

Vsi svéti uzhenzi Gospodovi, }

Vsi svéti nedolshni otrózi, }

sa naf Boga profite!

S. Štefan,

S. Lavrenz, }

S. Vinzenz, }

S. Fabian in Šebastian, }

S. Janes in Pavl, }

S. Kosma in Damian, }

S. Gervasi in Protasi, }

sa naf Boga prófi!

sa naf Boga profita!

Vsi svéti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrosh,

S. Avgufhtin, }

S. Hieronim, }

S. Martin, }

S. Nikolavsh, }

sa naf Boga prófi!

Vsi svéti fhkofje in fposnovavzi, sa naf Boga profite!

Vsi svéti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton, }

S. Benedikt, }

sa naf Boga prófi!

S. Bernard, }
S. Dominik, } sa naf Boga prófi!
S. Franzhifhk, }

Vfi svéti mafhniki in leviti, }
Vfi svéti mnihi in pufhavniki, } sa naf Boga
profite!

S. Maria Magdalena, }
S. Agata, }
S. Luzia, } sa naf Boga profite!
S. Nesha, }
S. Zezilia, }
S. Katarina, }
S. Anaftasia, }

Vfe svete devíze in vdove, }
Vfi fvetniki in fvetnize boshje, } sa naf Boga
profite!

Bodi nam milofljiv, sanefi nam, o Gofpod!

Bodi nam milofljiv, uflifhi naf, o Gofpod!

Od vfiga hudiga,

Od vfiga gréha,

Od fvoje jése,

Od fhibe potréfa,

Od nagle in neprevidene fmerti,

Od fkufhnjav hudizhevih,

Od jése, fovrashtva in vfe hude volje,

Od duha nezhistofiti,

Od tréfká in hudiga vreména,

Od vezhne fmerti,

Škosi fkrivnofi fvojiga fvétiga vzhlovezhenja,

Škosi fvoj prihod;

Škosi fvoje rojftvo,

Škosi fvoj kerft in fveti poft,

Škosi fvoj krish in terpljenje,

Škosi fvojo fmert in fvoj pokóp,

Škosi fvoje fveto vftajenje,

Škosi fvoj zhudni vnebohòd,

Škosi prihod Trofhtarja fvétiga Duha,

V dan fodbe

Mi grefniki,

De nam sanefefh,

De nam odpufitfh,

} te profimo, flifhi naf!

refhi naf, o Gofpod!

De naf k pravi pokori perpéljesh,
De svojo svéto zerkev vishafh in ohranish,
De fovrashnike svéte zerkve ponishafh,
De kerfhanskim kraljam in oblastnikam mir in pravo
enovoljnost darujesh,
De vsimu kerfhanskimu ljudstvu mir in edinost dash,
De naf vse v svoji svéti flushbi potérdish in obder-
shish,
De nafhe misli k nebéshkim sheljam povsdigneesh,
De vsim nafhim dobrótnikam vézhne darí dodelish,
De dushe nafhe in nafhah bratov, blishnjih in dobrót-
nikov od vezhniga pogubljenja reshish,
De sad semlje dash in ohranish,
De vsim vernim dusham vezhni pokoj dodélish,
De naf uflishish,
Sin Boshji!

te profimo, flifhi naf!

Jagnje Boshje, ki gréhe sveté odjempljesh; sanesi nam,
o Gospod!
Jagnje Boshje, ki gréhe sveté odjempljesh; uflifhi naf,
o Gospod!
Jagnje Boshje, ki gréhe sveté odjempljesh, ufmili se naf,
o Gospod!

Kriste, flifhi naf!
Kriste, uflifhi naf!
Gospod, ufmili se naf!
Kriste, ufmili se naf!
Gospod, ufmili se naf!

Gloria.

Dusha reshéna, s ufmiljenjem obdarjena
dusha! Vsdigni se k nebéshkam in sapój s gorezho
ljubésnijo hvalno pesem s angelji vred. Zhaft
bodi Bogu v vishavah. In mir na semlji ljudém
svete vólje! Hvalimo te, zhaftimo te, molimo
te. Rasvitlujemo te, sahvalimo se ti savolje
tvojiga veliziga velizhaftva! Gospod, Bog,
Kralj nebésh! Bog, Ozhe, Vfigamogozhni! Go-

spod, edinorojeni Šin Jesuf Kristuf! Gospod, Bog, Jagnje boshje, Šin Ozhéta! ki odjemlješh gréhe svetá, ulliši našho profhnjo! Ki sedišh na desnizi Ozhéta, usmili se naš! sakaj ti sam si svét! Ti sam si nar Vikfhi, Jesuf Kristuf! s svétim Duham v velizhastvu Bogá Ozhéta! Amen.

Zerkvena molitev. Bog, ki si to presveto nozh s zhaštjó Gospodoviga vštajenja rasvetlil, ohrani v svoji novi drushini duha, po katerim si jih svoje otrôke storil, de ti bodo na dušhi in na teléfu prenovljeni s zhistim ferzam flushili. Po ravno tistim Gospodu našhim i. t. d.

Velikonozhno opominjevanje is lista s. aposteljna Pavla do Kolofhzhanov III. 1.

Bratje, ako ste vštali s Kristufam, ishite, kar je gori, kjer je Kristuf, fedezh na desnizi Boshji; hrepenite po tistim, kar je sgorej, ne pa kar je na semlji. Sakaj umerli ste, in našhe shivljenje je skrito s Kristufam v Bogu. Kadar se bo pa perkasal Kristuf, vašhe shivljenje, takrat se bote tudi vi perkasali s njim v zhašti.

Evangelji našhiga Gospoda Jesufa Kristufa, kakor ga je popifal svéti evangelist Matevsh 28, 1—7.

Svezhér sabóte pa, ko se prvi dan tedna safvéti, je prihla Marija Magalena in una Maria gledat grôba. In glej! vélik potrêš je vštal. Sakaj angelj Gospódov je prišel is nebes, in je perstopil, ter kamen odvalil in na-nj fédel. Njegovo oblzhje pa je bilo kakor blifk, in njegovo oblazhilo, kakor snég. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angelj pa je pregovoril in rékel shenam: Nikár

se ne bojte vé, de ifhete Jesufa, kateri je bil krishan. Ga ni tukaj; vstal je namrezh, kakor je rékel. Pridite in poglejte kraj, kamor je bil Gospod poloshèn. In bersh pojdite in povejte njegovim uzhénzam, de je vstal; in glejte! pred vami gré v Galilejo tamkej ga bote vidili. Glejte! pred sim vam povédal.

Po darovanji.

Prósimo te, o Gospod! vsemi molitve svojiga ljudstva s darovanjem darov, de nam bodo fkrivnosti, ki jih o veliki nozhi obhajamo, f tvojo pomozhjó v vezhno shivljenje salegle, po Gospodu nashim Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, kateri s teboj shiví in kraljuje vekomaj. Amen.

Pred Šanktusam.

Povsdignite svoje ferza k Bogu in sahvalite se Gospodu, sakaj spodobno in dolshnost, prav in dobro je, de te, o Gospod! sizer vsak zhaf, fosebno pa to nozh fhe zhaftitljivfhi hvalimo, ker je nafhe velikonozhno Jagnje, Kristuf, saklano. Sakaj on je pravo jagnje, ktero gréhe fvetá odjemlje; ktero je nafho smert s svojo smertjo konzhalo in s svojim vstajenjem nam fpet shivljenje dalo. In torej s angelji in arhangelji, s troni in gospostvami in s vfo mnoshizo nebéfkih trum pésem od tvoje zhaftí neprenéhama prepevamo: Švét, svét, svét, Gospod, Bog Šabaot! Polno je nebó in semlja tvoje hvale. Hofana po vifhavah; bódi zheshen, ki pride v Gospodovim iménu! Hofana po vifhavah!

Pred povsdigovanjem.

Ponishno te tadaj prófimo, neismérno ufmi-
ljeni Ozhe, po Jesufu Kristufu, tvojimu Šinu,
Gospodu nashim, de vsamefh in posvetifh te po-
nudbe, te darí, te prezhitf, svéte daritve, ktere
ti darujemo slasti sa tvojo svéto katoljfhko zer-
kev, de ji mir dash, jo varujefh, v edinofci o-
hranifh in vladafh po vřim řvetu; pa tudi sa
tvojiga flushabnika, nashiga papesha I., in nash-
iga fhkofa I., in nashiga zefarja I., in sa vse,
ktéri se prave katoljfhke apofťoljfhke vére dershé.
Daj kraljem in oblafťnikam, in vřim gofpóřkam
mir in edinofť, daj jim modrořť, de narode semlje
po tvoji řvétí volji vodijo, de se tvoje kraljeřťvo
na semlji vedno bolj rafřhiri.

řpomni se tudi, o Gospod! řvojiga mafřni-
ka, ki ti na altarji daruje, in vřih prizhijozhíh,
kterih véra in pobóřhnořť ti je snana; posebno
pa ti perporozhím vse tífte, sa ktere is hvalesh-
nořťi in ljubésni moliti dolřhnořť imám, — sa
řvoje řťarfhe, dobroťnike, brate in řefťre, prijateľe
in snanze.

Potolashi vse, ki řo řhalofťni in pomozhí
potřebni, řpokori gréřhņike, vťerdi pravizhņe,
vřemi umerajozhe v řvojo gnado. Odvřni od
nař vse nevarnořťi teléřa in duřhe. Vi řvetņiki
in isvoljeni boshji v nebéřih, kterih řpominj na
semlji obhajamo, řklenite řvoje prořhņje s mojo
molitvijo, po Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Per povsdigovanji.

O Jesuf, řin řhiviga Bogá! verjem, de ři
tukaj v podobí kruha řefřizhno prizhijóřh! Molim

te! Ne daj, de bi se saflushenje tvojiga terpljenja in tvoje smerti nad menój ubogim grešnikom sgubilo! — Jesuf, bodi mi milostiv! Jesuf, odpušti mi moje gréhe!

O ti prava, shiva kri mojiga Gospoda in Odrešhenika Jesufa Kristufa, na krishi v nafhe odrešhenje prelita! Molim te s všimi angelji in švetniki! Operi moje gréhe in vterdi mojo dušo, de bo tvoje shivljenje, tvoja ljubésin, tvoja mozh v meni, de v meni rašte in me enkrat vezhno s tabo fklene v vezhnim shivljenji! Jesuf, tebi shivím! — Jesuf! tebi umerjem! — Jesuf! tvoj šim shiv in mertev! Amen.

Po povsdigovanji.

Jesuf Kristuf — o vezhna ljubésin! — Ti moj Odrešhenik, moj Svelizhar! do konza dni, de špét pridešh, nej obhaja keršhanfko ljudstvo špominj tvoje neisrezhene ljubésni in tvoje svelizhavne smerti, savoljo tega si švéti sakrament altarja poštavil, ki se per švétí mašhi kakor velika daritev šprave noviga sakóna Všigamogozhnimu daruje, vernim pa kakor dušhna jed in kakor saštava prihodnjiga vštajenja in vezhniga shivljenja podeluje. Edini nej bomo s teboj v švétí ljubésni, in nafha dušha nej se s tvojim Duham popolnoma fklene.

O bodi tadaj shivesh mojiga duhá in mojiga ferzá! — Nej bom enih mifel, ene volje s teboj; tako de samorem s apošteljnam rezhi: „Šhe shivím fizer, tode ne vezh jes, ampak Jesuf shivi v meni. Ako ravno imam fizer šhe télo,

pa vunder shivim v veri Šinú boshjiga, ki me je ljubil, in se je sam sa-me daroval.“ (Gal. II. 20.)

Tvoja véra, o Jesuf, bodi moja véra, tvoje saupanje, tvoja pokórfhina, tvoja poterpeshljivost in ponishnost nej bodo moje lastnosti — tvoja ljubésin bodi duha vřiga mojiga djanja!

Tega sveřtiga duhá uzhenzov, boshji Svelizhar! — vloshi v moje ferze, in nej se mi pokashe v vřim mojim shivljenji, de bo zhiřt, Bogu dopadljiv dar, kakor je bil dar zhiřt, řvét in neomadeshevan, ki si mu ga ti na krishi daroval.

V duhu ljubésni se řpomnimo pred teboj, vřigamogózhni prijatelj ljudi! tudi svojih rajnzih bratov in řeřtrá, posebno svojih řtarřhev in do-brótnikov; řej řo tudi od tebe odřeshni, o Gospod! Uřmili se jih! Ozhiřti jih pregréh, kterih se řhe v lozhitvi is shivljenja niřo řpokorili, řpopolni njih zhédnost in svelizhanje po řvoji modri milořti, in řerpelji nař enkrat po řreřtani řkuřhnji v řrebivaliřhe isvoljenih, v nebéřa, k řvojimu Ozhétu in nařhimu Ozhétu, k řvojimu Bogu in k nařhimu Bogu, h kterimu se sdaj verno ver-nem, ter molitev molim, ki ři řo ti nař uzhiř: Ozhe nař i, t. d.

K Agnus Dei.

O Jagnje boshje, ktero odjemljeřh gréhe řvetá! uřmili se nař — in dodéli nam řvoj mir. (trikrat.)

Jesuf Kristuf! nař Gospod in Svelizhar! ki ři řvojim apořteljnam rékel: mir vam řapuřtim, mir vam dam! ne glej na nařhe gréhe, ampak

na véro svoje zerkve in ohrani jo po svoji vólji v miru in edinosti! ki shivish in kraljujesh, **Bog** vekomaj! Amen.

Jesuf Kristuf! Šin shiviga Boga, ki si po volji **Ozhéta** s perpomozhjó fvetiga Duha, s svojo smertjó svetu shivljenje dal, ozhisti me s tem svojim narfvetejshim teléfam in s svojo narfvetejshi kervjo vsih mojih gréhov in vsih slegov. Daj, de vedno po tvojih sapovedih shivim in ne daj se mi nikoli od tebe lozhiti. **O** moj **Svelizhar!** daj, de mi vshitje tvojiga teléfa, katero si sdaj nevredama v duhu prejéti upam, ne bo v sodbo in pogubljenje, temuzh dodéli po svoji milosti, de mi bo varstvo dufhe in teléfa in sdravilo mojih slabost. In tako — oh ubogi gresnik, svoje ferzé odprem in klizhem ves sgrevan ponishno in gorézhe:

O **Gospod!** nisim vréden, de grésh pod mojo strého, temuzh rêzi le s besédo, in moja dufha bo osdravljena! (trikrat.)

Teló in kri nashiga **Gospoda Jesufa Kristufa** obrani mojo dufho v vezhno shivljenje. Amen.

Po mashnikovim obhajilu.

O moj **Bog** in **Svelizhar!** kaj ti zhem verniti sa tvojo ufmiljeno dobróto, po kateri si nam svoje teló in svojo kri v saštavo vezhniga svelizhanja dal? — Svoje ferzé ti hozhem darovati s vsimi mozhmi svoje dufhe; is ljubésni do tebe hozhem vse svoje sheljé in nagibe pod tvojo sveto postavo vkloniti. Vsemi milostivo ta dar hvaleshnosti in ne pušti mi nikolj vezh nesvestimu biti. Daj mi vezhi mózh, de svoje posheljivosti bers-

dám in mikanju gréha soperstojim. Daj mi vefelje in radoft nad dobrim in ftanovitni gnuf gréha. Satri v meni vse, kar je soper tvoja fvéto voljo in daj mi duhá, ki se tvojimu uzhenzu in nafledovavzu fpodóbi. Dodéli mi svojo pomozh, de ljubim Bogá zhes vse, blishnjiga pa kakor fam febe; de vse pofvetne dobizhke, ktere bi s prelomljenjem tvoje sapovedi sadobiti mogel, savershem in ftanovitno po poti zhednofti ftopaje fe tiftiga svelizhanja pripravniga ftorim, kteriga saftavo fi nam ti v prefvétim sakramentu altarja dal.

Vlij, o Gospod! v nafhe ferza duha svoje ljubésni in ftori jih, ktere fi s velikonozhnimi sakramenti nahranil, s svojo miloftjo vse eniga ferza. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Per shégnu.

Nej ti, o fvéta Trojiza, daritev dopade, ktero smo tvojimu velizhafstvu po mafhniku darovali, de bo nam in vfm, ki smo se tvoji nefkonzhni milofti v svojih molitvah priporozhili, v spravo in svelizhanje, po Jesufu Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Poshegnaj naf vfigamogozhni Bog, Ozhe †, Šin † in fvéti † Duh. Amen.

Per poflédnjim evangélji.

Vezhna beféda Ozhéta! po ktéri fo vse ftvari vftvarjene, vezhno, refnizhno shivljenje, nar bolj popolnoma fvit boshjiga velizhafstvo, shivljenje in luzh ljudi! V nar globokejshi po-

nishnosti te molim in se ti sahvalim sa fad tvo-
jiga odrefhenja. Perfhel si v podobi zhlovéfbki,
mesó si postal, si med nami prebival in naf otróke
boshje narédil. Kdo more tvojo ljubésin sapa-
pakti! kdo tvoje usmiljenje — premériti! Oh ras-
svetli me, moj Bog! de te svojiga Gospoda s
shivo ljubésnijo zhaftim in tako imé otróka bosh-
jiga saflushim! Med ljudmi hodish poln milosti
in refnize; dodéli mi, de ta isgled, nad katerim
so iméle nebéfa in semlja veselje, s svojim shiv-
ljenjem, kolikor mi je mogozhe, popolnoma po-
fnémam. Šin Boshji! Bodi hvaljen, povikshan,
zhefhen, s Ozhétam in svétim Duham, sdaj, v-
felej in vekomaj! Amen.

Prasnovanje vftajenja nafhiga Go- spoda Jesufa Kristufa.

Premifhljevanje.

(Po fvetim Ambrosji.)

„Nafhe prebivanje je v nebéfh.“ Fil. 3. 20.

Boshji Odrefhenik, Jesuf Kristuf! kaj sa-
mórem na tvojim fvetim gróbu, is kteriga si per
svojim vftajenji shivljenje in neumerjozhnost nam
pernesel, kaj samórem bolj rodovitniga pre-
mifhljevati, kakor svelizhanje tistih, kateri v tebi,
o Gospod, umerjejo. — Poshegnaj to premifhlje-
vanje s svojo gnado, de je moje shivljenje she
tukaj v nebéfh, katerih savoljo tvojih obljub in
saflushkov na unim fvetu perzhakujem.

Kdor tukaj gréh sapuſtí, ſmerti odide, povs-
digne ſe k veſélju vezhnosti in ſhe sdaj v tiſti
nebéſhki viſhavi prebiva, v kateri je **Pavl** hodil,
ko je ſhe tú na ſemlji ſhivel; ſakaj drugazh bi
ne bil mogel rézhi: „Nafhe prebivanje je v ne-
béſih!“ Tam ſo bile miſli in djanja njegove duſhe,
tam je bil njegov duh, ſa kteriga je bilo teló
prevosko, ſemlja preniska.

Reſnize in svelizhanja, ktero góri prebiva,
ſ telefním ozhéſam ni mogozhe viditi, ne pri-
jéti ſ rokami; vidni blagri ſo poſemeljſki in
minejo; nevídni ſo nam v nebéſih perpravljeni,
in vezhno obveſelé. **Sató** je bolje, de ſe ne oſe-
ramo po minljivih rezhéh, ampak po nebéſhkih,
ktere svelizhajo. Nafhe prebivanje bódi v ne-
béſih; in nafha nar vezhi ſkerb in nafhe nar
gorezhejſhi persadevanje bódi — tega ifkati,
kar je v nebéſih. Ali ni zhloveſhko ſhivljenje
na ſemlji ſgol fkufhnjava? V trudu in jési, v
goljufnosti in krivizhnosti ſe vlézhe. Ni terdnosti
v duhu, ne ſtanovitnosti v ſklepih. Kadar ſe po
dnevi trudimo, ſi ſhelimo pokoj nozhí, in v po-
nozhi tamóti ſi ſhelimo ſvitlóbe dneva. Nafh
kruh je ſ ſolsami ſameſhen in nafhe jedí ſe
(prav doſtikrat) ſ sdihljeji povſhijejo. Tam
tekó ſolſé, tukej pezhejo bolezhine; tam ſtiſka
ſtrah, tukaj objeda ſkerb; viharji ſhivljenja ne
dajo mirú, teshave ne dajo proſtorzhka k po-
zhitku; doſtikrat vihráte jésa in ſloba kakor
oforna ſima. — **Kako** more tadaj ſmert ſhe
ſtraſhna biti? — **Œej** ne konzhá nafhiga praviga
ſhivljenja, ſej ne umorí nafhe duſhe. **Ta** nam
ſhe po ſmerti oſtane in bo po **Jesusu** povikſhana,

ki je vstajenje in shivljenje. Dufha samore prostejši delati, kadar pride is jezhe teléfa. Kako dobra je tadaj smert, ki dufho réfhi in gréh konzhá? — Šmert je famo prestòp is trohljivosti v netrohljivost, is umerjózhnosti v neumerjózhnost, od smefhnjav v pokoj. In poboshni modri hrepeni po pokoji, ki ga po dolgim trudu objame; hrepeni po štanu, v katerim ga ne stíška vezh nadloga, ga nizh vezh ne lozhi od njegove nar vezhi in nar bolj ljubéšnjive dobrote.

O moja odrefhena dufha! ne bój se tadaj *perve* smerti, smerti svojiga teléfa. — V Kristufa verjesh in ta Kristuf je odvsél teléfní smerti shélo, ko je na krishi svojo glavo nagnil in umerl. V Kristufa verjesh, in ta Kristuf je odvsel grôbu štrah trohljivosti, ko so njegovo mertvo teló pokopali. On — sin shiviga Boga — je pernefel is smerti shivljenje, in is grôba vstajenje vřim, ki va-nj verjejo. On, smagavez Jesuf Kristuf, je vgonobil smert v svoji smagi. Sahvali se tadaj, o moja dufha! svojimu Bogu, ki nam je dal smago po Gospodu našim Jesufu Kristufu, in hodi ferzhno, ako ti ravno Gospod kak krish naloshi, po voski štermi póti, de fkosi voske vrata v shivljenje priti samorefsh. Tudi Kristuf je mogel po Krishí in terpljenji v svoje velizhastvo iti. Tvoje prebivanje bodi v nebésih. Potém ti bó smert veselo osnanilo in grob vrata v nebéfa.

Druge — *vezhne* smerti — pak se bój, o moja dufha in tresi se; sakaj po tej ni ne vstajenja ne shivljenja upati; sakaj smert je plazhilo gréha.

Varuj se tadaj fhiroke poti polvetne pošeljivosti in bo nej tudi s roshami vefelja potrefena in perlisuje nej se fhe tako slo hudim sheljám mefá; — v vezhno pogubljenje pelje in in she tukaj grefniku revno shivljenje perpravlja v vednim smertnim strahu, sakaj smert je nepokornimu grefniku porók boshje fôdbe, grob pa vrata v pekel. Kakor je tadaj smert pravizhniga svetje pokoja, tako je grefniku mesto pogubljenja.

Jesuf Kristuf, v kteriga verjem! — Jesuf Kristuf, kteriga v presvétim sakramentu altarja molim! Jesuf Kristuf, moje vftajenje in moje shivljenje! flifhi in shegnaj poboshne obljube, ktere ti tukaj na tvojim svetim grôbu s hvaleshno ljubésnijo darujem: „Moje prebivanje bodi v nebésih, in moje shivljenje bodi skrito v Bogu! Ne jes vezh, ampak ti, Jesuf Kristuf! shivi védno v meni. Desiravno fizer fhe v telésu shivim, vunder shivim v véri Šinú Boshjiga, kteri me je ljubil in se je sam sa mene daroval.“ (Gal. 3, 20.). In tako se vefelim umréti.

„Sladák je njegov pokoj, in Gospod sbudi pozhivajôzhe. On sam je vftajenje in kakor je smert perfhla po enim zhlovéku, tako pride tudi vftajenje po enim. Kakor vsi po Adamu umerjejo, tako bodo vsi po Kristufu spét shivéli.“ (1. Kor. 15, 21.)

„Vsdigni se, moj duh! proti nebésam! — Hiti — hiti v shivljenje, in ifhi ga, ki shivi in oshivi; ne ifhi ga v grôbu polvetnosti, zhe ne bi se tudi tebi rezhi vtegnilo.“ Sakaj ifhefh shiviga med mertvimi? Ni ga tukaj, vftal je. Re-

kel je sam, kam je fhel, kje ga je ifkati, in kam bodo tudi njegovi enkrat perfhli, k njegovimu Ozhétu in k nashimu Ozhétu, k njegovimu Bogu in nashimu Bogu. (Jan. 20, 17.)

„V nebésih bodi moje prebivanje!“ tú hozhem shiviga per shivim, Šinú per Ozhétu ifkati; tú hozhem njegove nogé objéti in ga moliti, de tudi jes saflifhim tolashne beféde: „Ne bój se!“ (Mat. 28, 5.) Ne bój se gréhov tega zhafa, ne krivizhnoft ívetá. Jes fim odpuštenje gréhov. Ne bój se fmerti; jes fim shivljenje. Kdor koli k meni pride, vezhno ne bo fmerti vidil; sakaj shivim, in ti tudi shivi.

Jesuf Kriftuf! o vftajenje in shivljenje! ozhifiti, posvéti in oshivi moje shivljenje, de bo moje prebivanje tú in tam v nebésih. Amen.

Molitev po svetim Augufhtinu.

O Jesuf, moj blasheni, nefkonzhno mili Gospod! Ponishal si se, savoljo nashih gréhov umréti, in si savoljo nashiga sadoftenja vftal. Prósim te po tvojim velizhastnim vftajenji, sbudi me is grôba vsih mojih pregréh in hudobíj! pomoli mi ubogimu svojo miloftivo róko, nej pridem k tebi in nej se po tebi, shivi nebeshki kruh, oshivim, de nove mozhi dobim, se na perutah svetiga hrepenjenja is te doline fols v tvoje nebeshko kraljéstvo vsdigniti.

O kadaj te bom vidil v desheli shivih! sakaj v tej desheli umerjózhih te moje semeljko okó ne more viditi. Dokler v tem teléfu prebivamo, smo daljezh od tebe, o Gospod! tukaj nam ni oftati, temuzh perhodniga prebivalifha ífhemo, ki je v nebésih. Blagor tiftim, kterih edino u-

panje si ti, o **Gospod!** kateri s he v umerjuzhe teló saperti nekaj tvoje fladkofti okufiti samorejo.

O proſim te po tvojih svelizhavnih ranah, ktere ſi na krishi ſa naſhe odrefhenje prejeti hotel, is kterih je tvoja draga kri, zéna naſhiga odrefhenja, tekla: rani mojo greſhno duſho, ſa ktero ſi is ljubésni umerl, rani jo ſ svojo gorezho, mogožno ljubésnijo, de ti ſamore rezhi: „Is ljubésni do tebe ſim ranjena!“ de is te ſhegna polne rane podnevi in ponozhi obilne folſe tezhejo, is hrepenjenja po tvojim ſvétim oblizhji.

Nikakorſhne tolashbe nezhem is tega poſvetniga ſhivljenja, dokler niſim gnade vreden, tebe, o moja ljubésin, moj **Bog** in **Gospod**, moja edina blagoſt in ſhivljenje! tebe v ſvitloſti na defnizi **Ozhéta** ſagledati, in ſ tvojimi iſvoljenimi tvoje velizhaſtvo v ponishnoſti moliti.

Potém hozhem poln neisrezheniga, vezhniga nebeſhkiga veſelja ſ vſimi, ki te ljubijo, klizati: **Hvalite ſ menoj uſmiljenoſti Gospodove!** Vidim, imam in derſhim ga, ki je moje poſheljenje, upanje in hrepenjenje. **Œklenjen ſim ſ njim, v kteriga ſim na ſemlji veroval, kteriga ſim ljubil. Hvalim, povikſhujem in molim ſvojiga Bogá, ki ſhivi in kraljuje vekomaj. Amen.**

Pſalm 144.

Moj **Bog** in kralj! Tebe hozhem povſdigovati in tvoje imé vezhno hvaliti. Vſakdan te hvalim in hvalim tvoje imé vezhno. Velik je Vezhni, in neſapopadljiva je njegovo velikoſt. Narod hvali drugimu tvoje dela in oſnanuje tvojo vſigamogozhnoſt. Krafoto in lepoto tvojiga velizhaſtva in tvoje zhudeshe hozhem péti. Vſe go-

vori od spofhtovanja tvoje Vfigamogozhnosti, tudi jes hozhem tvoje velizhafstvo osnanovati. Vse poje v spominj tvoje velike dobrote in hvali tvojo vfigapravizhnost. Vfigadober, vfigaufmiljen je Gospod, poterpeshljiv in velike milosti. Vsim Gospod dobro stori in se ufmili vsih svojih stvarí. Gospod! tebi se sahvaljujejo vse tvoje déla; tebe zhafte tvoji svetniki. Velizhafstvo tvojiga kraljestva prepevajo in se zhudijo nad tvojo vfigamogozhnostjo. Tvojo vfigamogozhnost osnanujejo ljudém, in modrost in lepoto tvojiga kraljestva. Tvoje kraljestvo je vezhno in tvoje gospodarstvo je vekomaj. Gospod je svešt v svojih obljubah in svet v svojih délih. Padajózhe dershi Gospod, in shalofne fklóne. Vsih ozhi pogledujejo na-te in dasih jim shivesha v pravim zhasu. Milofstljivo odpresh svojo roko in nasitish, kar shivi, s svojimi dobrotami. Na vsih svojih potih je Gospod pravizhen, v vsih svojih délih svet. Gospod je bliso vsih, ki ga klizhejo, vsih, ki ga refnizhno profijo. Štóri, kar je bogabojézhim koristno, uflifhi njih profhnje in refhi jih. Varje vse, ki ga ljubijo, in hudobneshe pokonzha vse. Moje usta nej pojó hvalo vezhniga, in vse mesó nej hvali njegovo velizhafstvo vfelej in vezhno. Zhafst bodi Ozhétu, Šinu in svetimu Duhu! Od vsih ljudi, sdaj in vfelej in vekomaj. Amen.

Pfalm 145.

Hvali Vezhniga moja dusha! Hvalil bom svojiga Bogá, dokler bom shivel. Moje strune se glasé vezhni-mu, dokler shivim. Ne saupajte kraljam, ne otrôku zhlovékovimu, ki samore malo pomagati. Duh ga sa-puští, in verne se spét nasaj v svojo semljo, konez je njegovih modrih fklepov. Blagor mu, kdor ima Jakoboviga Bogá v pomózh, kdor v Gospada, svojiga Bogá saupa. On je vstvaril nebésa in semljo in morje, in vse kar je v njih. Vezhno je svešt in refnizhen, in stori stiskaním pravizo. Shivesha da lazhnim! On, Vezhni, rasveshe svesane. Vezhni da flepim pogled; Vezhni fklone pobite; Vezhni ljubi pravizhne moshé; Vezhni varje ptujza! On se ufmili vdov in firót, in vodi hudobneshe po krivih potih. Gospod kraljuje vézhno; vézhno

kraljuje tvoj Bog, o Zion! Zhaft bodi Ozhétu in Şinu in fvetimu Duhu. Od vřih ljudi, sdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Gospod, uřmili se nař! Kriste uřmili se nař! Gospod, uřmili se nař!

Nebéřa in semlja se vefełé vřtajenja nařhiga Gospoda Jesufa Kristufa. Aleluja.

Gospod, uřliřhi mojo molitev, in moje vpitje nej do tebe pride!

Molitev.

Dober pařtir! poglej s dopadajenjem na svojo zhédo, ktero ři s svojo drago keryjo odreřhil. Reřhi svoje ovze preganjanja in mozhi pogubljenja! kateri s Bogam Ozhétam in fvetim Duham shivriřh in kraljujeřh vekomaj. Amen.

Pervi reřhponsori.

Vřtal je blagi pařtir, ki je svoje shivljenje sa svoje ovze dal, in v svelizhanje svoje zhede umréti hotel! Aleluja! Kristuf, nařhe velikonožno jagnje, je bil sa nař darovan, Aleluja! Zhaft bodi Ozhétu in Şinu in fvetimu Duhu! Aleluja!

Drugi reřhponsori.

Povsdignite, neumniki, glavo! Odprite vezhne vrata! in puřtite mu řkos-nje iti, kralju řvitlořti! Kdo je kralj řvitlořti? Gospod! sakaj on je mogozen in mozhán, Gospod je mozhán v bóji.

Trétji reřhponsori.

Ko je řabóta minila, řo Maria Magdalena, Maria, mati Jakobova, in řaloma kupile diřhav, de bi priřhle in Jesufa masale. Aleluja! In prvi dan po řabóti řo priřhle zló sgodej h gróbu, ko ře je řolnze is-hajalo, de bi Jesufa masale. Aleluja! Zhaft bodi Ozhétu in Şinu in fvetimu Duhu. Amen. Aleluja.

Antifona.

Glejte, Kristuf, nafhe velikonozhno jagnje, po kterim je nam svelizhanje in shégen prifhel. Vklenjeni so po njegovi mozhi smert, pekel in nozh. Hvaljen bodi **Jesuf Kristuf**, ki si is grôba vstal! Tebi, sveta Trojiza, bodi hvala in zhaft vekomaj. Amen. Gospod je is grôba vstal, ki je sa naf na léfu krisha umerl. Aleluja.

Molitev. **O Bog!** ki naf s vstajenjem nafhiga Gospoda **Jesufa Kristufa**, in s velikonozhjó vfako leto rasveselish; dodéli milostljivo, de s pomozhjó svete fkrivnosti, katero obhajamo, vezhno veselje dofeshemo, po ravno tistim **Jesufu Kristufu**, tvojim **Šinu**, **Gospodu** nafhim, ki s tabo shiví in kraljuje v edinosti svétiga **Duhá Bog** od vekomaj do vekomaj. Amen.

Anatomie

Die Anatomie ist die Lehre von der Bauweise der Lebewesen. Sie ist eine der ältesten Wissenschaften und hat sich im Laufe der Jahrhunderte stetig weiterentwickelt. Die Anatomie ist eine wichtige Grundlage für das Verständnis der Physiologie und der Medizin. Sie ermöglicht es, die Struktur der Organe und Gewebe zu verstehen und die Funktion dieser Organe zu erklären. Die Anatomie ist ein breites Feld, das von der Zell- und Gewebelehre bis hin zur Systematik der Lebewesen reicht. Die Anatomie ist eine wichtige Grundlage für die Medizin und die Biologie. Sie ermöglicht es, die Struktur der Organe und Gewebe zu verstehen und die Funktion dieser Organe zu erklären. Die Anatomie ist ein breites Feld, das von der Zell- und Gewebelehre bis hin zur Systematik der Lebewesen reicht.

K a s a l o.

Štran

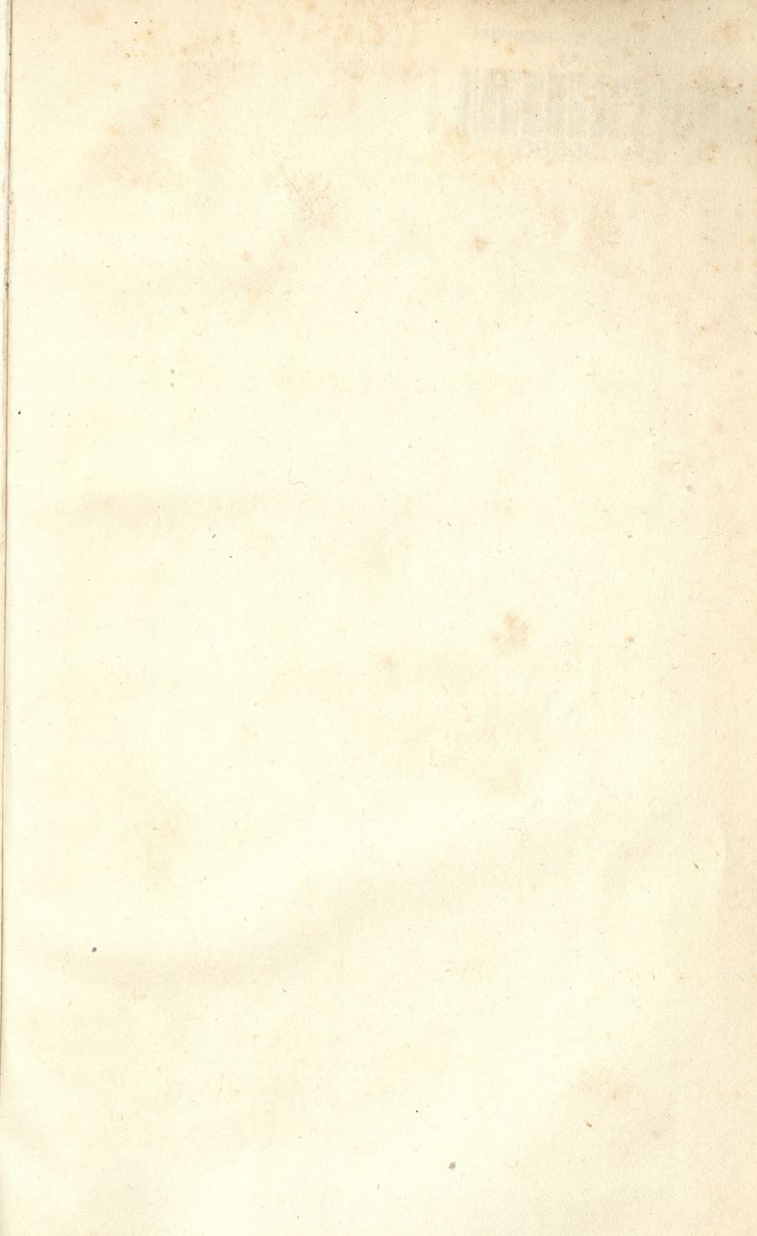
Molitve na vfaki dan svetiga pošta:

Na pepelnizo	3
Molitev in spremihljjevanja v poštu	3
Mafhne molitve v poštu	6
Molitev po f. mafhi	12
Molitna ura o poftnih nedéljah	12
I. Pozhefhenje	12
II. Hvalna péfem	13
III. Pfalm pokóre	13
IV. Špreamihljjevanje o Jesufovih terpljenji	15
V. Šédem proshinj k terpézhimu Svelizharju	17
VI. Šklep pred Jesufovih krishem.	21
VII. Litanije od terpljenja Kriřtufoviga	22
VIII. Švéti krishev pót	24
Zerkvéne molitve in premihljjevanja v vfaki dan pošta	34
V sveto zvetnjo nedeljo	71
Nektere molitve is shegnovanja oljke	71
Med prozéfijo	72
Per svéti mafhi na véliki zhetertek	78
Pred f. mafho	78
Švéta mafha	80
Na véliki pétek	92
Pred f. mafho	94
Ozhitanje umérajozhiga Odrefhenika	98
Per prozéfiji	102
Po prozéfiji med f. mafho	103
Molitna ura pred f. Jesufovih grôbam	106
Velika fabóta	120

Per svéti maffi:

a) shegnovanje ognja	121
b) hvalna pésem per shegnovanji velikonozh- ne fvezhe	122
c) shegnovanje kerstne vóde	124
Litanije vsih svetnikov	126
Prasnovanje vftajenja nashiga Gofpoda Jesufa Kristufa	137

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

00155

00000320873

